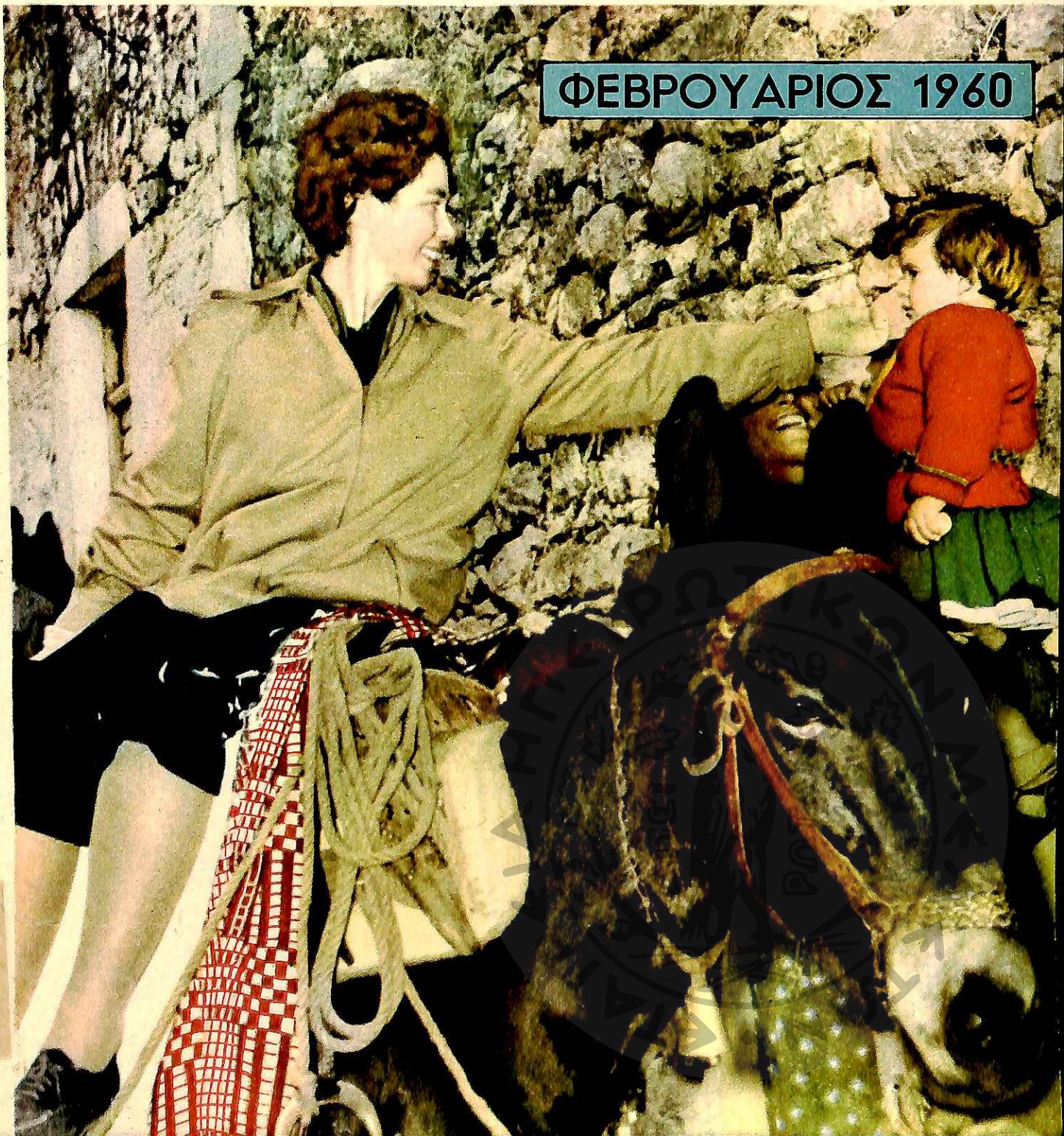

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1960

ΔΩΡΕΑ 1.1.7.8.9.10
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.88

ἡ Μητέρα

δεῖ τὴν δόξαν τῆς Μητέρας, δὲν μένει μόνος. Ὅλοι οἱ μεγάλοι ποιηταί, ὅλοι οἱ μεγάλοι στοχασταί, ὅλοι θὰ ἀφιερῶσουν ἓνα μέρος τοῦ ταλάντου των εἰς τὸν ὕμνον τῆς Μητέρας, ἡ ὁποία παρέχει τὴν ζωὴν καὶ θεμελιώνει τοὺς οἶκους, σπονδυλικὴ στήλη τοῦ βίου, ἡ «ρίζα τοῦ σπιτιοῦ» ὅπως λέγει ὁ λαός. Καὶ θὰ ἀποθεωθῇ ἡ πάντοτε ἱερὰ ἰδέα τῆς Μητέρας, ὅταν προβάλλῃ ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὡς Θεοτόκος.

«Πῶς ἦλθες, παιδί μου, ζωντανὸς στὰ μαῦρα αὐτὰ σκοτάδια;»—ἐρωτᾷ κατὰπληκτος τὸν Ὀδυσσεύα ἡ ψυχὴ τῆς μητέρας του, ὅταν ἐκεῖνος κατέβῃ εἰς τὸν Ἄδην νὰ συμβουλευθῇ τὸν μάντιν Τειρεσίαν. Καὶ ἐνῶ συζητοῦν καὶ θέλει—μὲ τὴν σειρὰν του—νὰ μάθῃ ὁ Ὀδυσσεύς, πῶς ἀπέθανεν ἐκεῖνη, λαμβάνει τὴν ἀπάντησιν: «Ὁ καημὸς σου καὶ ἡ ἔγνοια σου καὶ τῆς καλωσύνης σου ἡ ἀνάμνησις μοῦ ἐσβησαν τὴ γλυκεῖα ζωὴ, πανάκριβε Ὀδυσσεύα μου». Ἀκράτῃς ὁ Ὀδυσσεύς θέλει νὰ ἀγκαλιάσῃ τὴν ψυχὴ τῆς μητέρας. Τρεῖς φορὰς ὀρμᾷ, τρεῖς φορὰς φεύγει ἡ ψυχὴ τῆς, ὡς ὄνειρον, ὡς σκιά. «Καὶ μέσα στὰ σπλάγχχνα μου—λέγει ὁ Ὀδυσσεύς—γίνεται πῶς κοφτερός ὁ πόνος. Ἐφώνεα τότε καὶ τῆς εἶπα μὲ φτερωμένα λόγια: Μητέρα, γιατί δὲν στέκεσαι νὰ σὲ ἀγκαλιάσω; Νὰ μείνωμε ἀγκαλιασμένοι στὸν Ἄδη οἱ δύο μας; Νὰ κλάψωμε καὶ νὰ βροῦμε τὴν παρηγοριὰ στὸ κρῦο μυρολόγι...».

Ἄλλ' ἂν ὁ Ὀμηρὸς εἶναι ὁ πρῶτος Ἕλλην καὶ Εὐρωπαῖος, ποὺ τραγου-

Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑ

Κοιμίζει ἡ μάνα τ' ἀγγελούδι μέσ' στὴ θερμὴ τῆς ἀγκαλιά μετ' τὸ γλυκὸ τῆς τὸ τραγοῦδι μετ' τὰ θεοῦ τῆς τὰ φιλιὰ.

Μὰ δὲ νυστάζει τὸ καὶμένο καὶ δόσ' του παίζει καὶ γελά τῆς μάννας του τὸ ξεπλεγμένο μαλλὶ μαδώντας ἀπαλά.

Τ' ἄστρα ἀπὸ πάνω νόχτα χύνουν μ' ἀκόμα ἡ μάνα ξεγρυπνᾷ τὰ μάτια ἀπὸ τὸν ὕπνο σβύνουν καὶ τραγουδώντας σιγαλά.

Παίρνει στὰ στήθη τὸ κεφάλι καὶ κλεῖ τὰ βλέφαρα δειλὰ μέσ' στὸν ὄνειρον τὴν ἀγκάλῃ καὶ αὐτὴ κοιμᾶται καὶ γελά.

Πρὸς αὐτὴν θὰ ἀνέρχεται ὁ ἀνθρώπος τῆς λατρείας τῶν ψυχῶν! Πρὸς αὐτὴν αἱ μυστικαὶ βυζαντινὰ μαγίαι θὰ ἀπευθύνουν τοὺς θαυμασίους βέλτους, —ὅ,τι καλύτερον ἐνεπνεύσθη ἡ θρησκευτικὴ ποίησις τῶν αἰώνων. Πρὸς αὐτὴν, τὴν Κυρίαν τῶν Ἀγγέλων, θὰ ὑψώνεται ἡ προσευχὴ τῶν πονεμένων. Αὐτὴν, τὴν Μητέρα τῶν μητέρων, θὰ βλέπουν εἰς τὰ ὁράματά των—μητέρα προστάτιδα—οἱ πολεμισταὶ τοῦ μεσαιωνικοῦ καὶ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ! Αὐτὴ θὰ γίνῃ ἡ σκέπη τῶν ἀδυνάτων καὶ τὸ σύμβολον τοῦ πόνου. Εἰς τὴν θεῖαν Τῆς θλίψιν, εἰς τὴν ἀγωνίαν Τῆς, εἰς τὸ δάκρυ Τῆς, θὰ ἐνωθῇ ἡ θλίψις, ἡ ἀγωνία, τὸ δάκρυ ὅλων τῶν μητέρων, —ὅσων ὑπῆρξαν πρὸ Αὐτῆς, ὅσων θὰ ἔθουν κατόπιν!

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΥΧΗ

Ἄν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς γιορτάζουν κάθε χρόνο τὴν «Εορτὴ τῆς Μητέρας» μ' ἐκδηλώσεις τιμῆς καὶ σεβασμοῦ στὴν ὑψηλὴ καὶ μεγάλη αὐτὴ ἔννοια, ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς τὴ γιορτάζει μὲ βαθύτερη συγκίνησι καὶ ἰσχυρότερη συναίσθησι τῆς σημασίας τῆς. Διότι ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ἔνωσε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον τὴ Μητέρα στὸ πῶς βαθὺ καὶ οὐσιαστικὸ τῆς νόημα ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια τῆς ζωῆς του, καὶ μὲ τὴν ψυχὴν του καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἔδωσε στὸ νόημα αὐτὸ τὸ μεγαλύτερον ὕψος καὶ τὴν πλατύτερη προέκτασι.

Πρῶτος ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνικὸς κόσμος εἶχε θεοποιήσει τὴ Μητέρα καὶ τὴν ἔσθησε σὲ κορυφαία θέσι τοῦ Ὀλύμπου. Ἐφθανε νὰ πῇ «Μήτηρ», γὰρ νὰ ἐννοήσῃ τὴ θεὰ τῆς γονιμότητος, τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τὴν θεὰ Δήμητρα. Καὶ τῆς ἔδωσε βασιλείαν τῆς ὁλόκληρῃ τῇ γῇ.

Καὶ ὅταν ἤθελαν νὰ ἐκδηλώσουν τὸ ἀνώτατον σέβας σὲ ἄλλες θεές—τὴν Ἥρα, τὴ Μαῖα, τὴν Κυβέλη,—τοὺς ἀρκοῦσε νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὴ λέξι «Μήτηρ». Καὶ θεοποιώντας ὅχι μόνο τις προσωπικὲς μορφές τῆς μητρότητας καὶ τῆς γονιμότητος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπρόσωπὴ ἔννοια τῆς Μητέρας, ἔκτισαν στὴν Ἀθῆνα καὶ ξεχωριστὸν ναό, τὸ «ἱερόν τῆς Μητρός» ἢ «Μητροῶν».

Πρῶτος πάλι, ἔπειτα ἀπὸ αἰῶνες, ὅταν ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνικὸς πολιτισμὸς εἶχε συγχωνευθῇ καὶ συνταυτι-

σθῇ μὲ τὸν Χριστιανικόν, ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ἐξυγίανε καὶ ἐξύψωσε καὶ ἐπλάτυνε μὲ τὸ Χριστιανικὸ πνεῦμα τὸ νόημα καὶ τὴν ἀξίαν τῆς Μητέρας.

Ἀπὸ τὸν Ὀλυμπο τὴν ἀνέβασε στὸ κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τὸ βασίλειον τῆς γῆς ἀπλώσε τὴν παρουσίαν καὶ τὴν ἔννοιάν της στὴ «βασίλειαν τῶν οὐρανῶν». Καὶ ἀπὸ θεὰ τῆς γονιμότητος καὶ τῆς εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς τὴν ἔκαμε Μητέρα τοῦ Θεοῦ!

Μεγαλειώδεστερον ὕψος καὶ πλάτος δὲνμποροῦσε νὰ πάρῃ ἡ μεγάλη ἔννοια. Καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἔννοιαν τὴν κρατεῖ πάντα ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς σὰν ἱερὸ φυλαχτὸ στὴν ψυχὴν του, καὶ τὴν ἐκφράζει μὲ τὴν πῶς βαθεῖαν πίστιν καὶ τὴν πῶς αὐθόρμητην καὶ θερμὴν λατρείαν.

Μέσα στὴν ψυχὴν τοῦ Ἕλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ἔννοια τῆς Μητέρας εἶναι συνταυτισμένη μὲ τὴ γλυκεῖαν, σεμνὴν καὶ σεπτὴν μορφήν τῆς Παναγίας. Ὅταν ἐπικαλῆται τὴν «Παναγίαν», δὲν ἐννοεῖ μόνο τὴν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ τὴν Μητέρα γενικὰ στὴν πῶς ὡραία καὶ μεγάλη, τὴν πῶς ἁγία σημασίαν τῆς λέξεως. Καὶ ὅταν μιλεῖ γὰρ τὴν Μητέρα, τὴν ἀνθρώπινην Μητέρα τὴ δικήν του προσωπικὴν γεννήτριά, εἶναι τόση ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς, ποῦ αἰσθάνεται γι' αὐτήν, ὥστε νὰ τῆς προσδίδῃ κάτι τὸ ἱερὸ καὶ τὸ ἅγιον ἀπὸ τὴν ἰδίαν τὴν Παναγίαν Μητέρα.

(Συνέχεια εἰς σελ 6)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τοῦ, ὑπὸ τὴν ὀψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 15ον

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1960

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττοῦ 1 ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικῶν: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰστορία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α/φών Γ. ΡΟΔΗ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 — Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησίαν συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12, ἑξῶτ. 10 σελλινία ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικῶν νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴν ἢ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἀπροσώπως «Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινέται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

Ἡ Μητέρα, β) Ἡ ἔννοια τῆς Μητέρας στὴν Ἑλληνικὴ Ψυχὴ, γ) Νανούρισμα (ποίημα) Κ. Κωνσταντινίδη	σελ. 1	The mother b) What Mother means to Greek people c) Lullaby (poem) by K. Konstantinides	Page 1
Ε.Ε.Σ. β) Δίσεκτα ἔτη Φ. Καραπιτέρη	2	G.R.C. Movement b) Leap years by Ph. Karapiperis	2
Θεόφιλος Γ.Τ. Κόλιας, β) Ἀξιόπανοι πράξεις Δῆλος, Μ. Νικολαΐδης, β) Τὸ ἄγαλμα (ποίημα) Ι. Πολέμη	3	Theophilos, the good Emperor by G. Kolias b) Praiseworthy deeds	3
Τὰ ὄρη Ν. Δημητροκάλλη	4	The island of Delos by M. Nicolaidis b) The statue (poem) by J. Polemis	4
Ἐκθεσις Βιβλίου, Ε. Φωτιάδης	5	The Mountains by N. Demetrolalis	5
Λεύκιππος Ε. Σταμάτης, β) Τὰ Μῆλα	6	Book Exhibition by E. Photiades	6
Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, Κ. Παπαπαναγιώτου, β) Ὁ Χριστὸς ἔδωκε τὰ παιδιὰ (ποίημα) Κ.Π. γ) Ὑγιεινὲς Συμβουλές	7	Leucippus by E. Stamatis b) Healthy Foods: the apples	7
Τὸ Μυστηριώδες δάσος, Ι. Βέρν	8	Peter, the Apostle by K. Papapanagiotou, b) Christ is blessing the children (poem) by K.P. c) Healthy advice	8
Ἐγγρωμος Τηλεόρασις Γ. Παπᾶ	9	The mysterious forest by J. Vernes	9
Ἀπόκριες τοῦ παλικοῦ καιροῦ Π. Καλονάρου	10	Coloured Television by G. Pappas	10
Φωτογραφίαι Δράσεως	11	Carnival in olden times by P. Kalonaros	11
Ἡ Σόγια Ε. Ἀνάση, β) Οἱ κίνδυνοι στὸ σπιτί	12-13	Activity in pictures	12-13
Ἐλεν Κέλλερ Κ. Κολοβού	14	Soyia by Em. Anassis b) Dangers at home	14
Ἀθλητικὴ Ζωὴ, Π. Νοῦρμι Σπ. Ἀβλωνίτης β) Σεῖς Ἀγγέλοι (ποίημα) Σ. Κωτσαρίδης	15	Helen Keler by K. Kolovos	15
Τὰ τρία ἀδελφία, Γλ. Πρωτοπαπᾶ	16	Athletic life: P. Nourmi by Sp. Avlonites b) You Angels, by S. Kotsarides	16
Ὁ Βίκος Σ. Θεοδώρου, β) Ξεφυλλίζοντας τὴν Ἱστορίαν	17	The three brothers by Gl. Protopapas	17
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	18	Vicos by S. Theodorou, b) Through our history	18
Δράσις ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	19-20	G.J.R.C. movement	19-20
Μαθητικὴ Συνεργασία	21	Groups activity	21
Ὁ Μπουμπούλης Καρνάβαλος Ἀντ. Χ.	22-24	Pupils contribution	22-24
Ὁπισθόφυλλον Νάνι, Στίχοι Μ. Στασινοπούλου. Μουσική: Ἀλ. Παναγιωτοπούλου.	25	Bouboulis in Carnival	25
		Backcover: Lullaby Verses by M. Stassinopoulos. Music by A. Panagiotopoulos	

ΤΟ «ΡΑΔΙΟ-ΛΩΖΑΝ» ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Υπό του «Ράδιο-Λωζάν» ἐτέθη ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους εἰς διαφόρους προσωπικότητας τὸ ἐρώτημα: Ἐπὶ τῇ βράσει τῆς Διεθνούς καταστάσεως, ὡς αὕτη ἐδημιουργήθη μετὰ τὴν τελευταίαν συνάντησιν τῶν δύο ἡγετῶν Ἀϊζενχάουερ καὶ Κροῦστοφ, πῶς προβλέπετε τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν χώραν αὐτῶν;

Ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος αὐτοῦ ἐζητήθησαν διὰ τῶν κατὰ τόπους ἀνταποκριτῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ ἀπαντήσεις ἀπὸ τὰς ἐξῆς προσωπικότητας: Τὸν Πρόεδρον τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. Κον Victor André Belaunde, τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Κον Κ. Γεωργακόπουλον, τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας τῆς Αὐστρίας Κον Μπρουνελ, καὶ τὸν ἐν Οὐάσιγκτον Πρεσβευτὴν τῇ Ἑλβετίας κ. Henry de Torrenté, οἵτινες καὶ ἀπήντησαν καταλλήλως.

ΒΟΗΘΕΙΑ Ε.Ε.Σ. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΕΙΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς πρὸς περίθαλψιν τῶν πληγέντων ἐκ τῶν τελευταίων πλημμυρῶν κατοι-

κων Κομοτηνῆς ἀπέστειλε, ὡς πρώτην δόσιν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν 1202 γυναικεῖα παλτά, 200 ἀνδρικά παλτά, 1200 συλλογὰς γενικοῦ ἱματισμοῦ, 300 συλλογὰς βρεφοκομικοῦ ἱματισμοῦ, 300 κλινოსκεπάσματα καὶ 200 ἐφαπλώματα.

Παραλλήλως ἐνετάλη τὸ Τμήμα Κομοτηνῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅπως θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρχῶν τὰς ἐκεῖ Ἀδελφὰς καὶ τὰ λοιπὰ στελέχη του ἵνα βοηθήσουν εἰς τὸ ἔργον περιθάλψεως τῶν πλημμοροπαθῶν.

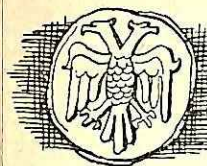
ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΑΘΜΟΥ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1959, ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε διὰ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν του (παράκτιοι Σταθμοὶ-Φεστιβάλ Ἐπιδαύρου-πρόχειροι σταθμοὶ εἰς ἀγῶνας κλπ.) 84.389 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας ἐξ ὧν 8.672 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α. Ἐπίσης ἐνεβολοίσθησαν κατὰ τῆς πολιομυελίτιδος 692 παιδιὰ.

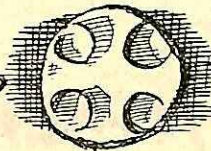
Εἰδικαὶ περιπτώσεις: Τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα ἀνῆλθον εἰς 7.325, αἱ ηλεκτροπληξίαι εἰς 61, αἱ μεταφερθεῖσαι εἰς Μαιευτήρια ἐπίτοκοι εἰς 185 καὶ αἱ ἀπόπειραι αὐτοκτονίας εἰς 1087, ἐκ τῶν ὁποίων 951 φαρμακευτικαὶ δηλητηριάσεις καὶ 136 δι' ἄλλων μέσων.

Τέλος ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. παρέσχε διὰ τοῦ Ἀστυματοῦ αἰτηθείσας ἰατρικὰς δαπάνας εἰς 66 ποντοπόρα πλοῖα διὰ σοβαρῶς ἀσθενούντων μέλη τῶν πλημμυρῶν τῶν. Διανυθέντα χιλιόμετρα ὑπὸ τῶν ἀσθενοφόρων 378.266

Τὸ Κέντρον Αἱμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπόρους πάσχοντας 5,797 φιάλας αἵματος δωρεάν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Ο ΚΑΛΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Ἕνας ἀπὸ τοὺς καλοὺς καὶ γενναίους αὐτοκράτορας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἦτο ὁ Θεόφιλος. Τὸν Θεόφιλον τὸν γνωρίζομεν κυρίως ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιον μετὰ τὴν Κασσιανήν. Ὅταν κάποτε ἡ βασίλισσα μητέρα του, διὰ νὰ εὕρῃ τὴν καλύτερη καὶ ὁμορφότερη νύφη διὰ τὸν υἱὸν τῆς Θεόφιλου, προσέκλεσε εἰς τὰ ἀνάκτορα τὰ ὠραιότερα κορίτσια τῆς αὐτοκρατορίας, ὁ διάδοχος Θεόφιλος δὲν ἐπρότιμῃσε τὴν ὠραιότερη ἀπὸ ὅλες Κασσιανήν, διότι τοῦ ἐφάνη πολὺ ἐξυπνη. Ἐπρότιμῃσε τὴν Θεοδώραν, κόρην ἀπὸ ἀρχοντικὴν οἰκογένειαν τῆς Μ. Ἀσίας. Τὸ ἐπεισόδιον βεβαίως ἐκεῖνο παρουσιάζει τὸν Θεόφιλον ἰδιόρρυθμον καὶ ἰδιότροπον. Καὶ ἀναμφιβόλως ἦτο. Τὸν αὐτοκράτορα ὅμως αὐτὸν ἀξίζει νὰ γνωρίσωμεν καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ κυβερνήτου. Καὶ καθὼς θὰ ἴδωμεν, ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς καλυτέρους αὐτοκράτορας, καὶ πρὸ παντὸς ἦτο δίκαιος καὶ ἐνδιεφέρετο νὰ ζοῦν καλὰ οἱ ὑπηκοοὶ του. Διὰ ν' ἀποδείχῃ αὐτὸ θ'

ἀναφέρωμεν μίαν συνήθειάν του.

Ὁ Θεόφιλος ἤθελεν ὄχι μόνον νὰ φαίνεται δίκαιος, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα. Διὰ νὰ ἐπιτυχάνῃ αὐτὸ ἔπρεπε βεβαίως νὰ γνωρίζῃ τί γίνεται εἰς τὴν πόλιν. Ἐπρεπε νὰ μαθαίνῃ τὰ παράπονα τῶν ὑπηκόων του ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς ἰδίους. Αὐτὸ ὅμως κατὰ τὰ χρόνια ἐκεῖνα δὲν ἦτο καὶ τόσο ἐύκολον. Ὁ ὁποιοσδήποτε δὲν ἤμπορεῖσε νὰ πλησιάσῃ τὸν αὐτοκράτορα, καὶ ἂν ἤθελε κανεὶς νὰ γράψῃ εἰς αὐτὸν τὰ παράπονά του, τὸ γράμμα του δὲν ἔφθανε στὰ χεῖρα τοῦ αὐτοκράτορος. Δὲν ὑπῆρχεν, ὅπως σήμερα ὑπάρχει εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Βασιλέως μας, γραφεῖον παραπόνων. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ Θεόφιλος εἶχεν ὀρίσει μίαν φορὰν τὴν ἐβδομάδα νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα καὶ νὰ πηγαίνῃ νὰ προσκυνήσῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, πού εὑρίσκετο εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐβγαίνειν ἀπὸ τὴν μεγάλην Πύλιν τῶν Ἀνακτόρων ἔφιππος καὶ ὄχι μόνος. Ἐμπρὸς ἐπήγαιναν ἔφιπποι στρατιῶται τῆς ἀνακτορικῆς φρουρᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀνῆγγειλλαν, ὅτι ἔρχεται ὁ αὐτοκράτωρ. Ὑστερα ἀπὸ αὐτοὺς ἤρχοντο ἀνώτεροι ἀξιωματοῦχοι τοῦ Παλατίου, ἔπειτα ὁ αὐτοκράτωρ ἐπάνω συνήθως εἰς ἄσπρο ἄλογο, ἐνῶ δεξιὰ καὶ ἀριστερά του καὶ ὀλίγον ὀπίσω του οἱ ὑπάσπιστοί του, πρόσωπα τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του. Ἡ προμπὴ ἐκλείε με ἐφίππους ἐπίσης ἀνλικούς καὶ ἀνδρας τῆς ἀσφαλείας τοῦ αὐτοκράτορος.

Ὁ Θεόφιλος καὶ ἡ ἀκολουθία του διέσχιζε τὴν πόλιν σιγὰ-σιγὰ καὶ ἔπερνούσε ἀπὸ τὴν ἀγοράν. Ἔσταματοῦσε συχνὰ διὰ νὰ κοιτάξῃ κάτι, διὰ ν' ἀκούσῃ κάποιον. Ὁ κάθε πολίτης, ὁ ὁποῖος εἶχε κάποιον παράπονον, ἤμπορεῖσε νὰ σταματήσῃ τὸν αὐτοκράτορα, νὰ εἰπῇ τὸ παράπονόν του εἴτε νὰ δώσῃ κάποιαν ἀναφορὰν ἢ αἰτήσιν. Ὁ Θεόφιλος συχνὰ εἶδε ἐπὶ τόπου λύσιν ἢ ἐάν τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, διέτασσε τὸν ἀρμόδιον ὑπάσπιστόν του νὰ τὸ ὑπενωμίσει τὴν ἄλλην ἡμέραν διὰ νὰ ἀναζητήσῃ καὶ εὕρῃ τὴν δίκαιαν λύσιν. Καὶ ἦσαν πολλοὶ ἐκεῖνοι, πού κατ' ἄλλον τρόπον δὲν ἤμπορευσαν νὰ εὕρουν τὸ δίκαιόν των, διότι πολλοὶ

ἦσαν συχνὰ οἱ κακοὶ καὶ ἀσυνείδητοι ὑπάλληλοι τοῦ κράτους καὶ πολλοὶ ἐπίσης οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας, πού ἀδικοῦσαν τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους. Ὁ Θεόφιλος ἐξωργίζετο πάρα πολὺ κάθε φορὰν, πού ἔφθανε στὰ αὐτιά του ἀδικία εἰς βάρος ἀδυνάτου καὶ πτωχοῦ. Αἱ δὲ ποινὰς τὰς ὁποίας ἐπέβαλλεν εἰς παρομοίας περιπτώσεις ἦσαν πολὺ σκληραῖ. Συχνὰ ἐπίσης ὁ Θεόφιλος μετέβαινε εἰς τὰ δικαστήρια καὶ παρακολουθοῦσε τὸν τρόπον, μετὰ τὸν ὁποῖον οἱ δικασταὶ ἐδίκαζον. Οὐαὶ δὲ καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν δικαστὴν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος παρέβλεπε καὶ δὲν ἐφήρμοζε τοὺς νόμους.

Ὁ Θεόφιλος ἐνδιεφέρετο ἐπίσης καὶ διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ποιότητα τῶν τροφίμων καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐπισκέπτετο καὶ εἰς τὴν ἀγοράν τὰ καταστήματα τροφίμων καὶ ρουχισμοῦ. Ἡρώτα διὰ τὴν τιμὴν των καὶ ἤλεγχε τὴν ποιότητα. Ἐφρόντιζε νὰ ὑπάρχουν ἐν ἀφθονίᾳ ὅλα ἐκεῖνα τὰ εἶδη καὶ εὐθηνά. Εἶχεν ἀποβῇ ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν αἰσχροκερδῶν καὶ ἐκείνων, πού ἐκλεπτον τοὺς πελάτας των εἰς τὸ ζύγισμα.

Ὁ Θεόφιλος ὀλίγον ἐνδιεφέρετο διὰ τὰς τελετὰς καὶ διὰ τὰς δεξιώσεις. Τὸν καιρὸν του ἔπερνούσε εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰς τὸ νὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ζωὴν τῶν ὑπηκόων του εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Ἐπειδὴ τὰ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐνὸς κράτους ἐπηρεάζουν καὶ τὴν ζωὴν ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν, δικαιοσύνη καὶ εὐημερία ἐβασίλευε παντοῦ εἰς τὴν βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν, ὅταν ἐβασίλευεν ὁ Θεόφιλος. Ἐπειδὴ δ' ἐπὶ πλεόν ὁ αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος ἦτο καὶ γενναῖος καὶ ἱκανὸς στρατηγὸς εἰς τοὺς πολέμους τοῦ ἐναντίον τῶν Ἀράβων, ἡ βασιλεία του εἶναι μία ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας καὶ ἐνδοξοτέρας τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας. Εὐτυχισμένα δὲ εἶναι τὰ κράτη, ὅταν ἔχουν δικαίους καὶ ἱκανοὺς ἀρχηγούς.

Ὁ Θεόφιλος σταματοῦσε στὴν πόλιν νὰ κοιτάξῃ

ΑΣΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΛΙΑΚΗΣ
Γυμνάσι. Ἀρρ. Ἐδέσσης

Ὁ Ἐρυθροσταυρίτης μαθητὴς τῆς Α'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων Ἐδέσσης Γεώργιος Πουλιάκης παρέδωκε εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμήμα τῆς πόλεως 31.000 δρχ., τὰς ὁποίας εὗρε καθ' ὁδόν.

ΤΑ ΔΙΣΕΚΤΑ ΕΤΗ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ
Υφηγητοῦ Παν. Ἀθηνῶν

Ὁ ὁρος «δισεκτον ἔτος», ὡς γνωστὸν, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 45 π.Χ., τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν καὶ ὡς ἔτος ἡμερολογιακῆς συγχύσεως! Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ὁ Ρωμαῖος ὕπατος Ἰούλιος Καῖσαρ ἀνέθεσεν εἰς τὸν ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἑλληνα ἀστρονόμον Σωσιγένη ὅπως τακτοποιήσῃ τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα, διότι μετὰ τὸ μέχρι τότε ἐν χρήσει λαμβασμένον «σεληνιακόν» ἡμερολόγιον τοῦ Νουμά, κατέληξε νὰ γίνωνται περὶ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος αἱ ἑορταὶ τοῦ θερισμοῦ.

Ὁ Σωσιγένης ἐβασίσθη εἰς τὰ παρατηρήσεις τοῦ Ἑλλήνου ἀστρονόμου ἱππάρχου καὶ εἰσηγήθη νέον τύπον «ἡλιακοῦ» ἡμερολογίου μέσης διαρκείας 365 καὶ 1/4 ἡμερῶν. Πρὸς πρακτικωτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου τούτου ἡμερολογίου, τοῦ ὀνομασθέντος Ἰουλιανοῦ, καθωρίσθη ὅπως ἐκ τεσσάρων διαδοχικῶν ἐτῶν τὰ μὲν τρία πρώτα νὰ ἔχουν ἀπὸ 365 ἡμέρας ἕκαστον, τὸ δὲ τέταρτον 366. Ἐκρίθη σκόπιμον τότε ὅπως τεθῇ μετὰ 24ης καὶ 25ης Φεβρουαρίου ἡ πρόσθετος αὐτῇ ἡμέρα ἐκαστον τετάρτου ἔτους. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Φεβρουάριος καθωρίσθη νὰ ἔχῃ 29 ἡμέρας ἀνὰ τέσσαρα ἔτη. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ 24η Φεβρουαρίου ἐλέγετο καὶ «ἐκτὴ ἡμέρα πρὸ τῶν Καλενδῶν Μαρ-

τίου», ἡ προστεθεῖσα ἀνὰ τέσσαρα ἔτη νέα ἡμέρα ἐκλήθη «δὺς ἐκτὴ» καὶ κατ' ἀναλογίαν τὰ ἔτη τῶν 366 ἡμερῶν ἐπεκράτησε νὰ λέγονται «δισεκτα». Ἡ ὀνομασία αὕτη «δισεκτον» μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικότητα σήμερον, διότι ἡ ἀνὰ τέσσαρα ἔτη «ἐμβόλιμος» ἡμέρα δὲν τίθεται πλέον μετὰ 24ης καὶ 25ης Φεβρουαρίου, ἀλλὰ προστίθεται μετὰ τὴν 28ην καὶ εἶναι γνωστὴ ὡς 29η Φεβρουαρίου.

Ὁ θεσμὸς τῶν δισεκτῶν ἐτῶν διτηρήθη καὶ εἰς τὸ ἐν χρήσει Γρηγοριανὸν λεγόμενον ἡμερολόγιον. Ὡς δισεκτὰ ἔτη κατὰ τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θεωροῦνται ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς διαιρεῖται ἀκριβῶς διὰ 4 (ὑπενθυμίζεται πρὸς εὐκολίαν τὸ γνωστὸν ἐκ τῆς Ἀριθμητικῆς ὅτι ἕνας ἀριθμὸς εἶναι διαιρετὸς διὰ 4, ἐάν τὰ δύο τελευταῖα του ψηφία ἀποτελοῦν ἀριθμὸν διαιρετὸν διὰ τοῦ 4). Ἐκ τῶν λεγομένων ὁμως «ἐπαιωνίων» ἐτῶν (1600, 1700, 1800 κ.τ.λ.) δισεκτὰ εἶναι μόνον ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰώνων διαιρεῖται ἀκριβῶς διὰ τοῦ 4 ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν διὰ τοῦ 400. Τοιαῦτα ἔτη εἶναι τὰ 1600, 2000 κ.τ.λ. ἐν ὧ τὰ ἄλλα (1700, 1800, 1900 κ.τ.λ.) δὲν εἶναι δισεκτὰ ἀν καὶ ἀποτελοῦν ἀριθμοὺς διαιρετούς, διὰ τοῦ 4.

Διὰ τὰ δισεκτὰ ἔτη ἐπικρατοῦν πολλὰι προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίαι, αἱ ὁποῖαι φαίνεται ὅτι χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς καθιερώσεως τῶν δισεκτῶν ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Αὐτὸς ἀσφαλῶς εἶναι καὶ ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον αἱ προλήψεις αὗται εἶναι περισσώτερον διαδεδομέναι εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ὀλιγώτερον εἰς τοὺς ἄλλους Εὐρωπαϊκοὺς λαούς.

Οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ἐνόμιζαν ὅτι μποροῦσαν νὰ ἐξαπατήσουν τὴν Εἰμαρμένην ὀνομάζοντες τὴν πρόσθετον ἡμέραν τοῦ Φεβρουαρίου (δὺς ἐκτὴν πρὸ τῶν Καλενδῶν Μαρτίου) καὶ ὄχι «ἐβδόμην». Ἐφαίνετο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅτι ὁ Φεβρουάριος ἔχει πάντοτε 28 ἡμέρας καὶ ἐνόμιζαν οἱ Ρωμαῖοι ὅτι ἀποφεύγουν μεγάλας συμφορὰς διὰ τῆς ἀποκρύψεως τῆς ἀνὰ τέσσαρα ἔτη «ἐμβολίου» ἡμέρας.

Ἡ πρόσθετος ἡμέρα τοῦ Φεβρουαρίου ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇται καὶ εἰς τὴν χώραν μας ὡς ἡμέρα ἀποφράς, κατ' ἐπέκτασιν δὲ καὶ τὸ ἔτος ὀλόκληρον, τὸ ὁποῖον εἶναι κοινῶς γνωστὸν ὡς «βίσεσχετον», «δισεκτον» Κατὰ τὰ δισεκτὰ ἔτη ἀποφεύγονται κυρίως οἱ γάμοι καὶ ἡ θεμελίωσις οἰκιῶν, δὲν φυτεύονται ἐπίσης ἄμπελοι καὶ ἀποφεύγεται γενικῶς ἡ ἐναρξὶς ἐργασιῶν, αἱ ὁποῖαι προορίζονται νὰ ἔχουν μακροχρόνιον διάρκειαν.

Εἰς τὴν δημοτικὴν μας ποίησιν ὡς δισεκτὰ θεωροῦνται πολλὰς φορὰς καὶ ἐκεῖνα τὰ ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα συνέβησαν μεγάλοι συμφοραὶ. Σαφὴ εἰκόνα τῆς δοξασίας ταύτης μᾶς δίδει ὁ στίχος:

Ἦρθεν ὁ χρόνος δισεσχετος κι ὁ μῆνας (ὠργισμένους).

Μὲ τὴν συζητουμένην καθιέρωσιν τοῦ λεγομένου «παγκοσμίου» ἡμερολογίου, ἡ πρόσθετος ἡμέρα τῶν δισεκτῶν ἐτῶν τίθεται εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου. Ἄν ποτὲ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου τούτου ἡμερολογίου, θὰ ἐκλείψῃ πιθανὸν καὶ ἡ περὶ δισεκτῶν ἐτῶν δεισιδαιμονία, ἡ ὁποία ἔχει ἐπιβληθῇ εἰς τὴν χώραν μας ὅσον ἴσως οὐδεμία ἄλλη πρόληψις.

ΕΤΟ ΙΕΡΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ·Γ·ΔΗ

Η συνοικία του Θεάτρου και τα ιδιωτικά σπίτια της

Όπως είναι φανερό, η συνοικία πήρε το όνομά της από το θέατρο, που στέκει πάνω από τα πυκνοκατοικημένα σπίτια της σαν λαμπρό και επιβλητικό διάδημα. Και όπως είναι φυσικό, όλα αυτά τα σπίτια, που είχαν σκαρφαλώσει στην πλαγιά του λόφου με φανερή προσπάθεια να πάρουν θέσι κοντά στην πνευματική και καλλιτεχνική καρδιά του νησιού της—στο ώραίο και κομψό του θέατρο—δείχνουν φανερά την ευγενική τους αμύλλα να φανούν αντάξιά του.

Παρά τον κάποιον συνωστισμό, που προκαλείται από το πυκνό τους κτίσιμο, κατορθώνουν όλα να είναι έσωτερικώς άνετα, εγκαρδία και ευχάριστα. Και όλα επίσης διαρρυθμισμένα καλαίσθητα και αρμονικά, και διακοσμημένα με ανώτερο καλλιτεχνικό πνεύμα.

Είναι φανερό ότι οι κάτοικοι της συνοικίας, εκτός του ότι ήταν από τους πιο εύκαταστάτους του νησιού, ήταν συγχρόνως και από τους πιο καλλιεργημένους πνευματικά και ψυχικά. Γι' αυτό και τα σπίτια τους δείχνουν όλα μιάν εξαιρετικά λεπτή και πολιτισμένη αντίληψη ζωής.

Κάθε σπίτι έχει και τον ιδιαίτερο βωμό του για την ικανοποίηση των θρησκευτικών αναγκών των νοίκων του. Κάθε σπίτι επίσης είναι γεμάτο από ωραιότατες διακοσμήσεις: από λαμπρά κονιάματα στους τοίχους με θαυμαστούς συνδυασμούς χρωμάτων και παραστάσεων, από κομψά αγάλματα στα δωμάτια ή επιβλητικά αγάλματα στην αυλή, από εξάισια μωσαϊκά στα δάπεδα των δωματίων και της αυλής.

Αλλά έχουν επίσης τα σπίτια αυτά και ιδιαίτερα δωμάτια για την πνευματικήν απασχόληση του οικοδεσπότη και για την πνευματική ψυχαγωγία των μελών της οικογενείας (γραφείο και βιβλιοθήκη).

Θαυμάσιος συνδυασμός ενός ανωτέρου και γνησιού θρησκευτικού, καλλιτεχνικού και πνευματικού πολιτισμού. Και όταν αναλογισθής κανείς ότι τα σπίτια αυτά είχαν κτισθί πάνω από δύο χιλιάδες διακόσια χρόνια πριν, γεμίζει από συγκίνηση και θαυμασμό για την έκτασι, το ύψος και την ποιότητα του

πολιτισμού, που είχαν ήδη πραγματοποιήσει οι αρχαίοι Έλληνες, εμπνευσμένοι στο νησί αυτό ειδικότερα από το πνεύμα του ώραίου θεού του φωτός, της μουσικής και της ποιήσεως.

Πριν από δύο χιλιάδες διακόσια χρόνια! Και φυσικά όλα αυτά σήμερα κείτονται σε έρείπια, με τις στέγες πεσμένες, τους τοίχους μισοχαλασμένους, τις κολώνες των περιστυλίων γονατισμένες, τα αγάλματα κολοβωμένα, τα δάπεδα φθαρμένα. Και όμως όλα αυτά τα χαλάσματα των σπιτιών διατηρούνται ζεστά και φρέσκα, σαν να κρατούν ακόμη την ανάσα και τη φωνή των νοίκων, σαν μόλις να τα έχη πατήσει το πόδι τους, να τα έχη αγγίξει το χέρι τους.

Όλα τα νοιώθεις ζωντανά. Και με την θαυματουργική δύναμη της ψυχής σου τα ανασηκώνεις από κάτω, και στήνεις και τα ολοκληρώνεις εκεί μπροστά σου άκέραια, άθικτα και πλήρη, και τα χαίρεσαι με όλη σου την καρδιά, γεμάτα από ζωή και κίνηση, όμορφα καίχαρι, πνεύμα και ψυχή.

Πηγαίνεις στο σπίτι του βαφέως και βλέπεις τις τρεις μικρές δεξαμενές του γεμάτες από χρώματα, που θα τα χρησιμοποιήσεις για τις διάφορες καλλιτεχνικές του εργασίες. Καταλαβαίνεις ότι αυτός ίσως ο καλλιτέχνης είναι εκείνος, που έχει κάμει τα λαμπρά κονιάματα σε όλα τα σπίτια της συνοικίας και τα έχει ζωγραφίσει με τις θαυμάσιες παραστάσεις και τις άλλες πολύχρωμες διακοσμήσεις. Και καμαρώνεις το ευρύτατο εργαστήριό του, που αποτελείται από τρεις συνεχόμενες αίθουσες με μόνα χωρίσματα ανάμεσα τους μερικούς κομψούς κίονες από γαλάζιο χρώμα στο κάτω μέρος και από άσπρο χρώμα στο πάνω.

Στην άλλη πλευρά είναι η κατοικία του με την πλατεϊάν «έξεδρα» και τον άνετον «οίκον». Εκεί θα θαυμάσεις το μωσαϊκό του δαπέδου, που σχηματίζει, μέσα σε αρμονικώτατα διακοσμημένο πλαίσιο, μιάν άγκυρα μ' ένα δελφίνο να τυλίγεται γύρω της, καθώς κι ένα πολύχρωμο ρόδακα μέσα σε ωραιότατες ταινίες.

Δεν γνωρίζεις το όνομα του καλλι-

τέχνη, αλλά αισθάνεσαι την παρουσία του. Και χωρίς να το θέλεις, του ψιθυρίζεις τον θαυμασμό σου.

Λίγο παραπάνω είναι το σπίτι του Διοσκουρίδου και της Κλεοπάτρας. Έδώ θα σε υποδεχθί μιά ψηλή, εύσωμη, αλλά και κομψή συγχρόνως οικόδεσποινα, που, μ' όλους τους εικοσιδύο αιώνες της ηλικίας της, είναι όρθοστητη, γερή και άκμαία. Φορεί από μέσα ένα μακρύ «χιτώνα», που δεν μπορεί να τον κρύψει το «μάτιον» που τυλίγει απ' έξω το σώμα της. Το πάτημά της είναι ανάλαφρο, το χέρι της άκουμπισμένο απαλά κάτω από το στήθος της, η όλη εμφάνισή της σεμνή, ευγενική και επιβλητική.

Ξέρεις ότι είναι μαρμαρωμένη από το 137 πρὸ Χριστού. Βλέπεις ότι δεν υπάρχει το κεφάλι της και ότι λείπει το ένα της χέρι. Αλλά νοιώθεις ότι υπάρχει και ζή η ψυχή της. Εκεί δίπλα αντικρύξεις και το αγάλμα του ανδρός της, του Διοσκουρίδου, που είναι ανάλογο σε τέχνη και όμορφα με το δικό της, αλλά πιο κολοβωμένο και φθαρμένο. Και θυμάσαι ότι τα αγάλματα αυτά τα έστησε ή ευγενική αυτή γυναίκα της Δήλου προς τιμήν του συζύγου της, που είχε κάμει τότε ένα πολύτιμο αφιέρωμα στον Απόλλωνα. Τι άλλο χρειάζεσαι, για να αισθανθής βαθύτατα, παρά τους εικοσιδύο αιώνες, που έμεσολάβησαν, την ώραϊαν αυτήν εκδήλωσι συζυγικής αγάπης και τιμής μαζί με την έμπρακτη έκφρασι θρησκευτικού σεβασμού και εύλαβειας, και να νοιώθεις έτσι την ψυχή της ώραϊας αυτής Δηλίας;

Γι' αυτό και μένεις εκεί συγκινημένος αρκετήν ώρα, ανάμεσα στο μεγάλο περιστύλιο της αυλής με τις δώδεκα κολώνες, κοιτάζοντας τα δύο αγάλματα, που διαιωνίζουν τόσο ώραϊα τη στοργή και την ευσέβεια. Και καθώς το βλέμμα σου πέφτει στον μαρμαρίνο οίκιακό βωμό, που υψώνεται δίπλα, αισθάνεσαι κι εσύ την ανάγκη να επικοινωνήσης με το Θεό, που ο Διοσκουρίδης και η Κλεοπάτρα δεν το είχαν γνωρίσει στην πραγματική του Μορφή, αλλά το είχαν διαισθανθί μέσα τους με το πηγαίο, έστω και άδιαμόρφωτο ακόμα, θρησκευτικό τους αίσθημα.

Τὰ ὄρη στήν ὑπηρεσία τοῦ ἀνθρώπου

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Ἐκπ. Συμβούλου

Εἶναι σὲ ὅλους μας γνωστόν, ὅτι οἱ ὄρεινές περιοχὲς εἶναι ἀραιοκατοικημένες. Καὶ εἶναι εὐκόλο νὰ καταλάβῃ κανεὶς τὸ γιατί. Στὰ ὄρη δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἑκταθῇ πολὺ ἡ γεωργία, τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα εἶναι τόσο ἀναγκαῖα γιὰ τὴ συντήρησι τοῦ ἀνθρώπου. Βέβαια στὶς μικρὲς κοιλάδες τῶν ὄρων καλλιεργοῦνται διάφορα φυτὰ, τὰ προϊόντα τοὺς ὅμως δὲν εἶναι τόσο ἀφθονα, ὅσο εἶναι στὶς πεδιάδες.

Ἐπειτα ἡ ζωὴ στὰ ὄρεϊνὰ μέρη παρουσιάζει καὶ ἄλλες δυσκολίες. Τὸ κλίμα εἶναι ψυχρότερο παρὰ στὰ πεδινὰ μέρη, τὰ χιόνια ἀφθονώτερα, οἱ συγκοινωνίες δύσκολες. Καὶ ὅταν ὑπάρχουν τόποι πεδινοί, σπανίως θὰ προτιμῇ κανεὶς γιὰ τὴ διαμονή του τὶς ὄρεινές περιοχὲς.

Παρὰ ταῦτα καὶ τὰ ὄρη, ἀκόμη καὶ τὰ ἀρκετὰ ψηλά, ἐχρησίμευσαν γιὰ τὴ διαμονὴ καὶ τὴ διαβίωσι τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ τὰ ἀρχαιότατα χρόνια.

Καὶ οἱ λόγοι ἦσαν πολλοί. Πρῶτα πρῶτα στὰ ὄρεϊνὰ μέρη ἦταν εὐκολώτερη ἡ προστασία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἐχθρούς του. Ἐπειτα οἱ ὄρεινές περιοχὲς ἦταν καὶ εἶναι καταλληλότερες γιὰ τὴν κτηνοτροφία, πού εἶναι μιά ἀπὸ τὶς πρῶτες ἀσχολίες τοῦ ἀνθρώπου. Ἀκόμη στὰ ὄρη ὑπάρχουν ἀφθονώτερα δάση, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ ἀνθρώπος ἐπρομηθεύετο καὶ προμηθεύεται τὰ ξύλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ ἕνα πλήθος ἀνάγκες του, ὅπως εἶναι ἡ κατασκευὴ σπιτιῶν, ἐπιπλῶν, ἡ προμήθεια ξυλείας γιὰ θέρμανσι κ.λ.π.

Ἐξ ἄλλου ὅσο προχωροῦσε ὁ πολιτισμός, στὰ ὄρη εὕρισκε ὁ ἀνθρώπος καὶ ἄλλα ὑλικά, χρήσιμα γι' αὐτόν.

Στὰ ὄρη πρωτοβρῆκε ὁ ἀνθρώπος τὰ διάφορα μέταλλα, μετὰ ὁποῖα

κατασκευάζει τὰ διάφορα ἐργαλεῖα του, μετὰ ὁποῖα κατάρθωσε νὰ προοδεύσῃ ἀκόμη περισσότερο. Καὶ σήμερὰ ἀκόμη ὑπάρχουν σὲ πολλὰ ὄρη μεταλλεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξάγονται πολλὰ χρήσιμα ὀρυκτά, καὶ πολὺ περισσότερὰ εὕρισκονται ἐγκαταλελειμμένα ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐποχὴ. Καὶ ἡ μεταλλουργία λοιπὸν στὶς ὄρεινές περιοχὲς ἐπρωτοδημιουργήθηκε.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλες βιοτεχνίες ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ τοὺς ὄρεινους πληθυσμούς, ὅπως εἶναι ἡ ὑφαντουργία, ἀπὸ τὸ μαλλί τῶν ζώων, ἡ κατεργασία τῶν δερμάτων, ἡ ὥρολογιοποιία καὶ πολλὲς ἄλλες τέχνες. Καὶ ἀνεπτύ-

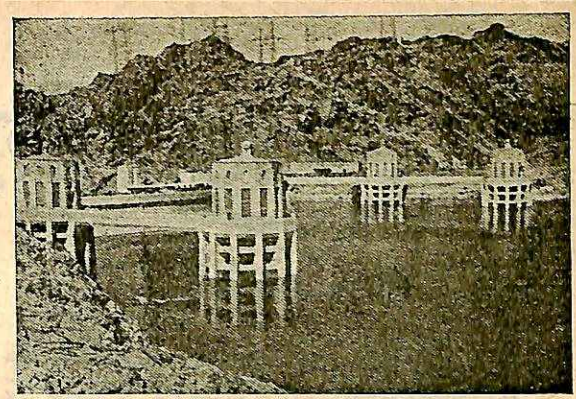
**Προστατεύετε τὰ δάση.
Φυτεύετε ὅσο μπορεῖτε
περισσότερα δένδρα. Χα-
ρίζουν ὑγείαν καὶ πλοῦτη.**

χθησαν οἱ τέχνες αὐτὲς περισσότερο ἀπὸ τοὺς ὄρεινους πληθυσμούς, ὅχι μόνο διότι, κλεισμένοι τὸ χειμῶνα στὶς κατοικίες τους, εἶχαν ἀνάγκη νὰ ἀπασχολοῦνται σὲ κάποια ἐργασία, ἀλλὰ καὶ διότι, μετὰ τὰ προϊόντα τῆς τέχνης των, τὰ ὁποῖα ἐπωλοῦσαν, εἶχαν καὶ κάποιο εἰσόδημα.

Ἔτσι τὰ βουνά, παρὰ τὶς δυσκολίες, πού ἔχει ἡ ζωὴ στὶς ὄρεινές περιοχὲς, συνέτελεσαν στὴν ἀνάπτυξι διαφόρων βιοτεχνιῶν, πού ἔκαμαν καλύτερη τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Παρὰ ταῦτα οἱ ὄρεινές περιοχὲς ὑπῆρξαν πάντα ἀραιοκατοικημένες.

Ἀπὸ δὴ ὅμως καὶ ἑκατὸ χρόνια ἡ τεχνικὴ πρόοδος αὗξησε σημαντικὰ τὴ σημασία τῶν ὄρων γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τῆς βιομηχανίας καὶ τὴν τεχνικὴ πρόοδο τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ σ' αὐτὸ συνέτελεσε ἡ μετατροπὴ τῆς δυνάμεως τῶν νερῶν σὲ ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια.

Ὅπως ξέρομε, στὶς ὄρεινές περιοχὲς καὶ βρέχει συχνότερα καὶ οἱ βροχὲς ἐκεῖ εἶναι ἀφθονώτερες. Τὰ νερὰ αὐτὰ κατακυλοῦν μετὰ ὀρμὴ πρὸς τὰ κάτω καὶ σχηματίζουν χειμάρρους, τῶν ὁποίων τὰ νερὰ ἔχουν τεραστία δύναμι. Ἀλλὰ καὶ τὰ χιόνια πού πέφτουν στὰ ψηλά καὶ διατηροῦνται μάλιστα σὲ πολλὰ βουνὰ ὅλο τὸ

Τεχνητὴ λίμνη ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου. Ἀπὸ τοὺς πύργους, πού φαίνονται, κατακυλᾷ τὸ νερὸ, πού κινεῖ τὶς ἡλεκτρικὲς μηχανεὲς.

χρόνο, καθὼς λιώνουν, τροφοδοτοῦν χειμάρρους καὶ ποταμούς, τῶν ὁποίων ἡ δύναμις ἔμενε ἀνεκμετάλλευστη.

Ἐπροσπάθησε λοιπὸν ὁ ἀνθρώπος νὰ βρῇ τρόπο, ὥστε νὰ μπορέσῃ νὰ δεσμεύσῃ τὴ δύναμι τῶν νερῶν αὐτῶν καὶ νὰ τὴ χρησιμοποιήσῃ γιὰ τὶς ἀνάγκες του.

Καὶ βρῆκε τὸν τρόπο. Σὲ κοιλάδες κατάλληλες, ὅπου μαζεύονται πολλὰ νερὰ, κατεσκεύασε μεγάλους φράγχτες, τὰ λεγόμενα φράγματα, ἀπὸ πέτρες καὶ τοιμέντο. Τὰ φράγματα αὐτὰ ἀναγκάζουν τὰ νερὰ νὰ συγκεντρώνονται σὲ μεγάλες τεχνητὲς λίμνες, ἀπ' ὅπου ὁ ἀνθρώπος τὰ διοχετεύει σὲ εἰδικὰ ἐργοστάσια, τὰ λεγόμενα ὑδροηλεκτρικὰ ἐργοστάσια. Ἐκεῖ τὸ νερὸ, μετὰ εἰδικούς ἀγωγούς πέφτει ἀπὸ ψηλά καὶ κινεῖ τεράστιες ἡλεκτρικὲς μηχανεὲς, τὸ δὲ ρεῦμα, πού παράγεται, χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὸν ἀνθρώπο σὲ πολλὲς καὶ διάφορες χρήσεις.

Καταλαβαίνει κανεὶς εὐκόλα πόση σημασία ἔχει ἕνα τέτοιο ἐργοστάσιο, πού παράγει ἡλεκτρικὸ ρεῦμα, χωρὶς ἐξοδα γιὰ πετρέλαιο ἢ κάρβουνο. Ὅς εἶναι καλὰ τὸ νερὸ, ὁ λευκὸς ἀνθραξ, ὅπως τὸ λένε, πού κινεῖ τὰ ἐργοστάσια αὐτὰ.

Τέτοια ἐργοστάσια ἔχουν κατασκευασθῇ σὲ πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ κατασκευάζονται συνεχῶς. Ἐχομε κι ἐμεῖς στὸν τόπο μας. Ἔνα εἶναι τοῦ ποταμοῦ Λάδωνα στὴν Ἀρκαδίαν, ἄλλο τοῦ Λούρου στὴν Ἠπείρο, τρίτο τοῦ Ἀγρὰ στὴ Μακεδονία. Τώρα δὲ κατασκευάζεται τὸ πιὸ μεγάλο ὑδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο τῆς Ἑλλάδος στὸν Ἀχελῷο ποταμῷ, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι πολὺ σύντομα ἐτοιμο.

Εὐτυχῶς, μετὰ τὴ δύναμι τοῦ μυαλοῦ του ὁ ἀνθρώπος, μετὰ τὴν ὁποῖα τὸν ἐπροίκισεν ὁ Θεός, κατορθώνει νὰ υποτάσσῃ καὶ τὶς καταστρεπτικὲς δυνάμεις τῆς φύσεως, γιὰ νὰ καλυτερεύῃ τὴ ζωὴ του.

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ

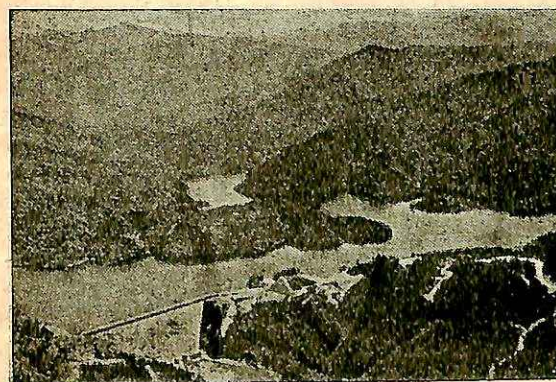
Ἀγαλμα, πὸν τὸ μάρμαρο ὁμορφαινεῖς
ὄσες φορὲς στὸ πλάϊ σου διαβῶ,
στὴν ἴδια θέσι ἀκίνητο ἀπομένεις,
στὴν ἴδια θέσι ἀναίσθητο, βουβό.

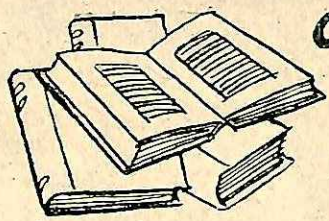
Οἱ φλέβες σου ψυχρὲς καὶ δίχως αἷμα
τὰ χεῖλῃ στὸ χαμόγελο κλειστά,
τὰ μάτια σου δὲν τὰ φωτίζει βλέμμα,
τὸ στήθος σου τὸ θάνατο βαστά.

Μὰ ἐνῶ μ' αὐτὴ τὴν ἀνυχνὴ ὁμορφιά σου
οὔτε με νοιώθεις οὔτε με θεωρεῖς,
γιατὶ μ' εὐφραίνει τόσο ἡ συντροφιά σου
πὸν θέλω νὰ σε βλέπω ὀλημερίς;

Κι ἀκούστηκε ἡ μαρμάρωτη φωνὴ του
βγαλμένη ἀπὸ κάθε του πτυχή.
—Θνητέ, σὲ συντροφεύει τοῦ τεχνίτου
ἡ ἀθάνατη καὶ ἀθάροτη ψυχή.

Τεχνητὴ λίμνη ἄλλου ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου. Κάτω ἀριστερὰ διακρίνεται τὸ φράγμα.

Η Εθνική Έκθεσις Βιβλίου

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/τού της Έθν. Βιβλιοθήκης

Είναι η τρίτη φορά, που γράφουμε δια το βιβλίο εις τας αγαπητάς αὐτάς σελίδας, — πρώτην φοράν ἐγράψαμεν ἐξ ἀφορμῆς τῆς λαμπρᾶς πέρυσι ἐκθέσεως βιβλίου εἰς τὸ Πρότυπον Γυμνάσιον τοῦ Πειραιῶς. Καὶ ὑπεσχέθημεν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας νὰ ἐπανέλθωμεν. Ἀλλὰ δὲν ἐφантаζόμεθα ὅτι τὸσον γρήγορα θὰ μᾶς ἐδίδετο ἡ ἀφορμή, ἡ ἀπροσδόκητος ἀφορμή τῆς Ἐθνικῆς Ἐκθέσεως Βιβλίου.

Καὶ διατὶ ἀπροσδόκητος; Διότι, ἀπλούστατα, μόλις ἤκούσαμεν τὴν σκέψιν περὶ τῆς ἐκθέσεως, εἶδομεν τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, — ὀφειλομένης εἰς δύο ἐμπνευσμένους πραγματοποιοῦν: Εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τὸν Ἐρησκευμάτων, Γεώργιον Βογιατζῆν καὶ τὸν Γενικὸν τοῦ Γραμματεῖα, Νικόλαον Καρμίρη. Καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν δωρικὴν λιτότητος μεγάλην αἰθούσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὑπῆρξε πλήρης, ἀντιστρόφως ἀνάλογος πρὸς τὸν ἐλάχιστον διατεθέντα χρόνον, χάρις εἰς τὴν εὐρείαν παιδείαν τῶν μνημονευθέντων ἡγήτορων τῆς Παιδείας, εἰς τὴν φιλοπονίαν καὶ τὴν εὐμεθοδίαν των, εἰς τὴν συστηματικὴν ἐκ μέρους των παρακολούθησιν τῆς ἐργασίας καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἀρετὴν ἀμφοτέρων τοῦ νὰ περατώνουν τὴν ὑπόθεσιν, πού ἀναλαμβάνουν.

Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως ἐγιναν τὴν 21 Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως μας, τῆς Βασιλίσσης, τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν Βασιλοπαίδων Σοφίας καὶ Εἰρήνης, αἱ ὁποῖαι, ἀσχολούμεναι μὲ πολλὴν ζῆλον εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν, ἔγραψαν ὠραῖον βιβλίον περὶ τῶν ὀσπράκων τῆς Δεκελείας, — καὶ τὸ ἀττικὴς καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως βιβλίου των, ἐστόλιζε τὴν ἐκθεσιν καὶ ἐγένετο σεμνόν, πράγματι

«βασιλικόν», παράδειγμα εἰς τοὺς νεωτέρους ἐπισκέπτας τῆς ἐκθέσεως.

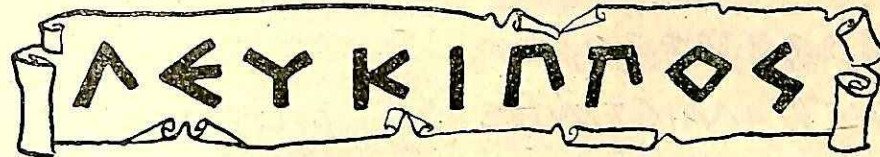
Σπουδαῖον καὶ κύριον ἐπίτευγμα τῆς Ἐθνικῆς Ἐκθέσεως βιβλίου πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἦτο πράγματι ἐθνικὴ, διότι ἀντεπροσωπεύετο τὸ ὅλον ἑλληνικὸν βιβλίον: καὶ τὸ λογοτεχνικὸν καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ τὸ θρησκευτικὸν καὶ τὸ παιδικόν, ὅλαι ἐν γένει αἱ περιοχαὶ τῆς πνευματικῆς δράσεως τοῦ ἔθνους, — ἐνῶ αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις, πού ἐγένοντο ἕως τώρα, περιορίζοντο εἰς τὸ λογοτεχνικὸν μόνον βιβλίον καὶ ἐτσι ἡγνοοῦντο οἱ ἄλλοι τομεῖς. Παρηκολούθησαμεν λοιπὸν τὸ λογοτεχνικὸν βιβλίον τῆς τελευταίας τριετίας καὶ τὸ λοιπὸν βιβλίον τῆς ἐπίσης τελευταίας πενταετίας καὶ διεπιστώσαμεν ὅτι τὸ ἐπιστημονικὸν βιβλίον ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ λογοτεχνικὸν 1 1/2 (ἐπιστημονικόν) πρὸς 1 (λογοτεχνικόν). Διεπιστώσαμεν ἀκόμη ὅτι τὸ θρησκευτικὸν βιβλίον — ὅχι τὸ ἐπιστημονικὸν θεολογικόν, ἀλλὰ τὸ προοριζόμενον διὰ τὸ εὐρύτερον κοινόν — εἶναι πολυάριθμον, δεῖγμα καὶ τοῦτο τῆς ἀναβιώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος. Καὶ ἔβλεπες μὲ ἱκανοποίησιν, ὅτι τὸ θρησκευτικὸν βιβλίον ἦτο καλοῦ καὶ ἐπιμελοῦς ἐν γένει περιεχομένου καὶ καλίστητος ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως, ὅπως ἐπίσης ἀνάλογα ἦσαν καὶ τὰ κυκλοφοροῦντα ὅχι ὀλίγα θρησκευτικὰ περιοδικὰ καὶ μάλιστα τὰ προοριζόμενα διὰ τὰς νεαρὰς ἡλικίας.

Καὶ ἀφού ὁ λόγος περὶ παιδικῶν ἀναγνωσμάτων, ἃς λεχθῇ ὅτι ὅχι ὀλίγην χαρὰν ἐδοκίμασαν οἱ ἐπισκέπται ἀπὸ τὴν παράταξιν τῶν παιδικῶν βιβλίων, πρωτοτύπων καὶ μεταφρασμάτων. Πολλὰ, πάμπολλα παιδικὰ βιβλία, χρησίμου καὶ τερπνοῦ περιεχομένου ὅχι ὀλίγα ἐξ αὐτῶν καὶ ἑλκυστικῆς ἐκτυπώσεως καὶ βιβλιοδεσίας. Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε! Δὲν φθάνουν τὰ παλαιότερα, τὰ καλὰ, ἐννοεῖται, ἀπὸ τὰ παλαιότερα. Οὐτε εἰς τὸ περιεχόμενον, οὐτε εἰς τὴν ἐμφάνισιν. Ἡργάζοντο τότε εἰς τὸ παιδικὸν βιβλίον καὶ

τὸ παιδικόν ἐν γένει ἀνάγνωσμα οἱ μεγάλοι λόγοι τοῦ ἔθνους: Ὁ Κωστής Παλαμᾶς, ὁ Δημήτριος Βικέλας, ὁ Λέων Μελάς, ὁ Παναγιώτης Φέρμπος, ὁ Κωνσταντῖνος Χατζόπουλος, ὁ Βλαχογιάννης, ὁ Γεώργιος Λαμπελῆς, ἡ Ἀλεξάνδρα Παπαδοπούλου, ἡ Ἀρσινόη Παπαδοπούλου, ὁ Ἀνδρέας Καρκαβίτσας, ὁ Γρηγόριος Ξενόπουλος, ὁ Ζαχαρίας Παπαντωνίου καὶ τόσο ἄλλοι! Εἶχαν θετικὴν ἑλληνικὴν φιλολογικὴν ἀγωγὴν καὶ παιδείαν, ἦσαν ἐνημεροὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς λογοτεχνίας καὶ τῆς γενικωτέρας καὶ τῆς παιδικῆς, ἔχον ὑψηλὴν αἰσθητικὴν καὶ παιδαγωγικὴν συνείδησιν, ἐπίστευαν εἰς τὸ παιδί, ἐλάτρευαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξίαν. Καὶ ἐφήρμοζαν, ὅτι πολὺ ἀργότερα εἶπεν ἡ Σέλλα Λάγκερλεφ: Τότε μόνον ἤμπορεῖς νὰ γράψῃς καλὰ διὰ τὸν μικρὸν ἀναγνώστην, ὅταν ἔχῃς ὑπ' ὄψιν σου τὸν μεγάλον, ὅταν αὐτὸ πού γράφεις χάριν τοῦ παιδιοῦ, ἤμπορεῖς νὰ το διαβάσῃς εὐχάριστα καὶ ὁ μέγας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις τῶν παλαιότερων καλῶν βιβλίων δὲν συγκρίνεται πρὸς τὰ τωρινὰ. Διότι ἐκεῖ εἶχαμεν ἔργα τῶν χειρῶν, σήμερον ἔχομεν τὴν μηχανήν, ἡ ὁποία, ὅσον καὶ ἂν εἴναι καλὴ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φθάσῃ τὸ π ρ ο σ ω π ι κ ὸν ἔργον τοῦ τεχνίτου, τοῦ καλοῦ βεβαίως τεχνίτου. Πάντως τὸ σύγχρονον παιδικὸν βιβλίον χρειάζεται προσοχήν, ὁρθῶς δὲ πρὸ τίνος ὁ Ὑπουργὸς καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ἤρπασαν τὸ φραγγέλιον καὶ ἤρχισαν τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν σχολικῶν βιβλιοθηκῶν ἀπὸ τὰ ὑποπτα ἐθνικῶς, θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς βιβλία, πού χύνουν μεθοδικῶς τὸ δηλητήριον ἐναντίον τῶν ἀξιών τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς ἰδεολογίας.

Ἄς σταματήσωμεν ἐδῶ. Θὰ ἤμπορούσαμεν νὰ γράψωμεν καὶ ἄλλα πολλὰ ἐξ ἀφορμῆς τῆς Ἐθνικῆς Ἐκθέσεως Βιβλίου! Καὶ ἃς εὐχηθῶμεν τὴν ἐτησίαν συνέχειάν της!

Ἀρχαῖοι Ἕλληνες — Οἱ δημιουργοὶ τῶν ἐπιστημῶν

Ε. ΣΤΑΜΑΘΗ

Ὁ εἰκοστὸς αἰὼν, τὸν ὁποῖον διανύομεν ὀνομάζεται, ὡς γνωστόν, αἰὼν τοῦ ἀτόμου. Ἡ ὀνομασία αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τὸν διανυόμενον αἰῶνα ἐγένετο ἡ διάσπασις τοῦ ἀτόμου, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἀποδίδεται μέγα ποσὸν ἐνεργείας, τὴν ὁποῖαν περικλείει τοῦτο. Ἡ σημερινὴ φυσικὴ πρεσβεῖται ὅτι ἡ ὕλη, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀποτελοῦνται ὅλα τὰ σώματα εἰς τὸν κόσμον, συνίσταται ἐκ μικροτάτων σωματιδίων, μὴ τεμνομένων. Τὰ σωματίδια αὐτὰ ἄλλοτε μὲν συνεννοῦνται μεταξύ των κατὰ διαφόρους τρόπους καὶ ἀποτελοῦν τὰ γνωστὰ σώματα, ὅπως παραδείγματος χάριν, τὸν χαλκόν, τὸν ἀργυρον, τὸ ὕδωρ, τὸ ξύλον κλπ., ἄλλοτε δὲ μετατρέπονται εἰς φῶς καὶ διάφορα εἶδη ἀκτινοβολίας, ὅπως εἶναι αἱ ἀκτίνες ραδιενέργειας, αἱ ἀκτίνες γάμα καὶ αἱ κοσμικαὶ καλούμεναι ἀκτίνες. Κατὰ τὰς φυσικὰς θεωρίας τῆς ἐποχῆς μας, ἂν ἐξαίρεσώμεν τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐμπίπτουσιν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς τὴν σφαῖραν ἐρεύνης τῆς φυσικῆς, εἰς τὸν κόσμον δύο εἶναι τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα συνδέονται πρὸς ἀλληλα καὶ παρουσιάζουσιν τὰ πράγματα καὶ τὸν κόσμον, ὅπως οὗτος ἐμπίπτει εἰς τὰς αἰσθήσεις μας. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι ἡ ἐνέργεια κυρίως καὶ κατόπιν ἡ ὕλη. Πιστεύεται μάλιστα ὅτι τὸ καθ' αὐτὸ ὑπάρχον πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον (ἐκτός των πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν καμμίαν ὑπόθεσιν) εἶναι ἡ ἐνέργεια καὶ ὅτι τὰ ὑλικά σώματα εἶναι ποικίλη ἐξάρθρωσις τῆς ἐνεργείας. Ἐκ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον, γίνεταί ὁ ἥλιος καὶ ὅλα τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Εἰς τὸ τιθέμενον ἔρμημα, ποῖον πρᾶγμα ἐδημιουργήθη ἐκ τοῦ μηδενὸς πρότερον, ἡ ἐνέργεια ἢ ἡ ὕλη, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν, διότι τοῦτο ἐκφεύγει τῶν πνευματικῶν δυνατοτήτων τοῦ ἀνθρώπου. Θεωρεῖται ὅμως ὑπὸ τῆς συγχρόνου φυσικῆς ὅτι ἀνωτάτη τις δύναμις ἐπλάσσει τὸν κόσμον, ἡ Θεῖα Πρόνοια, καὶ ὅτι ἡ λειτουργία τῶν τοῦ κόσμου πραγμάτων γίνεταί ἐπὶ τῇ βάσει ἀδριπτικῶν νόμων θεοπισθεντῶν ὑπὸ τῆς Θεῖας Προνοίας, ἀγνώστων ὅμως εἰς τὸν ἀνθρώπον. Αἱ νεώταται θεωρίαι τῆς φυσικῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν κυρίαν θέσιν κατέχει ἡ λεγομένη ἀτομικὴ θεωρία, δὲν εἶναι δημιουργημὰ καὶ ἀνακάλυψις τῶν τελευταίων αἰώνων. Κατὰ τὰς σωζόμενας μαρτυρίας ἀρχαίων συγγραφέων πρῶτος διατυπώσας τὴν ἀτομικὴν θεωρίαν εἶναι ὁ Λεύκιππος. Ὁλίγον βραδύτερον ὁ μαθητὴς τοῦ Λεύκιππου, Δημόκριτος ἐτελειοποίησε τὴν ἀτομικὴν θεωρίαν. Κατὰ τὸν Λεύκιππον εἰς τὸν κόσμον ὑπάρχουσιν ἀπειρα μικρὰ σωματίδια, τὰ ὁποῖα μεταβάλλονται, τὰ μὲν εἰς τὰ δέ.

Τὰ σωματίδια αὐτὰ ἀποτελοῦσι τὴν ὕλην, ἡ ὁποία κατέχει ὀρισμένον χωρὸν. Ὅπου δὲν ὑπάρχει ὕλη ἐκεῖ ὑπάρχει τὸ κενόν. Τὰ μικρότατα σωματίδια τῆς ὕλης, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνωσι μικρότερα διὰ τομῆς ἐκάλεσεν ὁ Λεύκιππος ἄτομα. Τὰ ἄτομα δὲν εἶναι ὅμοια μεταξύ των ἐδίδασκειν ὁ Λεύκιππος μετατρέπονται ὅμως τὰ μὲν εἰς τὰ δέ. Αἱ διαφοραὶ τῶν ἀτόμων μεταξὺ των εἶναι τρεῖς κατὰ τὸν Λεύκιππον: τὸ σχῆμα, ἡ τάξις καὶ ἡ θέσις. Πρὸς κατανόησιν τῶν διαφορῶν αὐτῶν ὁ Ἀριστοτέλης φέρει μερικά παραδείγματα διὰ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου, τὰ ὁποῖα προσμοιάζει πρὸς ἄτομα. Οὕτω τὸ γράμμα Α εἶναι διάφορον τοῦ Ν κατὰ τὸ σχῆμα καὶ εἰς τὰ ἄτομα ὑπάρχει διαφορά εἰς τὸ σχῆμα αὐτῶν. Ἐν ᾧ τὸ γράμμα Α καὶ Ν εἶναι διάφορα κατὰ τὸ σχῆμα, αἱ συλλαβαὶ ΑΝ καὶ ΝΑ ἀποτελοῦμεν ἐκ τῶν αὐτῶν γραμμάτων εἶναι διάφοροι λόγῳ τῆς διαφορῶν τάξεως τῶν γραμμάτων εἰς τὰς δύο συλλαβάς. Τὸ αὐτὸ εἶναι δυνατόν νὰ συμβαίη καὶ εἰς τὰ σώματα μὲ τὴν τάξιν τῶν ἀτόμων. Ὑπάρχουσι σώματα ἔχοντα τὰ αὐτὰ ἄτομα, ἀλλὰ λόγῳ τῆς ποικίλης διατάξεως τῶν ἀτόμων τὰ σώματα εἶναι διάφορα. Τὸ γράμμα γιώτα (ι), εἰς τὴν σειρὰν τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου ἐπεται τοῦ γράμματος ἥτα (η) καὶ ἐπομένως διαφέρει αὐτοῦ κατὰ τὴν θέσιν. Οὕτω πως συμβαίνει, ὥστε τὰ ἄτομα νὰ διακρίνονται ἀλλήλων καὶ κατὰ τὴν θέσιν, τὴν ὁποῖαν ἔχουσι κατὰ τὸ σχηματισμὸν τῶν σωμάτων. Ὁ Λεύκιππος, ὡς καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Δημόκριτος, δὲν περιορίσθησαν μόνον εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς ἀτομικῆς θεωρίας των, ἡ ὁποία σήμερον ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωννίστον λίθον τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Συνήγαγον ἐξ αὐτῆς καὶ ἄλλα γενικώτατα περὶ τοῦ κόσμου συμπέρασματα, τὰ ὁποῖα προκαλοῦσι τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπιστημόνων. Ὁ Λεύκιππος ἐγεννήθη εἰς τὰ Ἀβδηρα περὶ τὸ 460 π.Χ. Κατ' ἄλλους συγγραφείς οὗτος ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἑλέαν τῆς Κάτω Ἰταλίας, κατὰ μερικοὺς δὲ ἄλλους εἰς τὴν νῆσον Μήλον. Ἐμαθήτευσε δὲ πλησίον τοῦ περιφήμου φιλοσόφου Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου.

ΜΗΛΑ

Τροφὴ ἐκλεκτὴ γιὰ ὅλες τὰς ἡλικίας ἰδίως ὅμως γιὰ τοὺς ἡλικιωμένους. Ὅπως τὰ σκόρδα καὶ τὰ κρεμμύδια

ἔτσι καὶ τὰ μήλα εἶναι ὄχι μόνον τροφή, ἀλλὰ καὶ φάρμακο πολλῶν ἐνοχλήσεων τῆς προχωρημένης ἡλικίας.

Ἡ ἀξία τοῦ μήλου δὲν βρίσκεται στὰ θρεπτικὰ συστατικά καὶ στὶς θερμίδες του, ἀλλὰ στὰ 80 ο/ο ἐκλεκτό του νερό, μέσα στὸ ὁποῖον εἶναι διαλυμένο τὸ λιγιστὸ μὲν, ἀλλὰ πρῶτης ποιότητος σάκχαρό του, καθὼς καὶ τὰ πολυτίμα τοῦ ἁλὰ καὶ ὀξεῖα.

Στὰ στοιχεῖα αὐτά, καθὼς καὶ στὶς βιταμίνες του, ὀφείλει τὶς ὑγιεινὲς καὶ θεραπευτικὰς τοῦ ιδιότητες.

Τὰ μήλα εἶναι ἀρίστη τροφὴ τοῦ ἐγκεφάλου, γιὰτὶ περιέχουν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη τροφὴ φώσφορον ὑπὸ μορφήν εὐαπορρόφητο καὶ ἀφομοίωσιμο.

Εἶναι καὶ βοηθητικὰ τῆς πέψεως, γιὰτὶ προκαλοῦν τὴν ἐκκρίσι τοῦ σιέλου καὶ τῶν ὑγρῶν στομάχου καὶ ἐντέρων.

Εἶναι καὶ ἀντισηπτικά. Ἐμποδίζουν ἐπομένως τὶς ἀνώμαλες ζυμώσεις τῶν πεπτικῶν ὀργάνων.

Ὑπεράνω ὅμως ὅλων βρίσκεται ἡ ἐναντίον τοῦ ἀρθριτισμοῦ καὶ τῆς ἀρτηριοσκλήρωσεως προληπτικὴ καὶ θεραπευτικὴ τῶν ιδιότης.

Τὶς παραπάνω χρήσιμες πολλαπλὲς ιδιότητες ἔχουν τὰ μήλα τραγόμενα ὄχι ὡς κομποσά, ἀλλὰ ὡς μὰζι μὲ τὴν φλούδα καὶ τὴν καρδιά των.

Τὰ πιὸ σπουδαῖα γιὰ τὶς θεραπευτικὰς ιδιότητες στοιχεῖα τοῦ μήλου βρίσκονται στὴ φλούδα, διότι τὰ πολυτίμα αὐτὰ στοιχεῖα τοῦ μήλου σιδηροκαὶ πυρίτιον δὲν ὑπάρχουν παρὰ στὴ φλούδα.

Τὸ πυρίτιον εἶναι στοιχεῖον ἀπαραιτήτο στὴν ὑγεία τῶν ματιῶν, τῶν δοντιῶν, τοῦ δέρματος καὶ τῶν τριχῶν. Εἶναι τὸ στοιχεῖον, πού κρατεῖ ἐλαστικὲς τὶς ἀρτηρίες καὶ προλαμβάνει τὴν ἀρτηριοσκλήρωσι καὶ τὴν ἀνύψωσι τῆς πίεσεως τοῦ αἵματος. Εἶναι τὸ στοιχεῖον, πού κάνει τὸ σκόρδο πολυτίμη τροφὴ. Καὶ αὐτὸ ὑπάρχει μόνον στὴ φλούδα τοῦ μήλου, πού πετοῦμε.

Τὸ ἀφέψημα τοῦ φλοιοῦ τῶν μῆλων, ὡς διουρητικὸ καὶ διαλυτικὸ τοῦ οὐρικοῦ ὀξέος καὶ τῶν οὐρικών ἀλάτων, συνιστᾶται κατὰ τοῦ ἀρθριτισμοῦ, τῶν χρονίων ρευματισμῶν καὶ τῆς ποδάγρας. Σηραίνουμε στὸ φούρνο φλοῦδες ἀπὸ μήλα καὶ τὶς μεταβάλλουμε σὲ σκόνη. Ἀπ' αὐτὴ ρίχνουμε δύο κουταλιές τῆς σοῦπας σὲ 500 γραμμάρια, 1-1½ ποτήρι τοῦ νεροῦ, ζεστὸ νερό. Τὸ ἀφήνουμε νὰ βράσῃ 5 λεπτά καὶ νὰ σταθῇ 1/4 τῆς ὥρας. Τὸ πίνουμε μὲ λίγη ζάχαρι ἢ μέλι. Εἶναι ὄχι μόνον θεραπευτικόν, ἀλλὰ καὶ νόστιμο ποτό.

Ὅταν εἶναι ἐποχὴ τῶν μῆλων, τὸ ἀφέψημα μπορεῖ νὰ γίνεταί μὲ φρέσκες φλοῦδες.

Παρόμοια ἀποτελέσματα ἔχουν καὶ οἱ φλοῦδες τῶν κυδωνίων καὶ τῶν ἀχλαδιῶν.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Τροφὴ καὶ Ζωὴ» τῆς Κας Α. Κατσίγρα

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΥΧΗ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 1)

Μὲ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα καὶ μὲ αὐτὸ τὸ νόημα τὴν ἐπικαλεῖται πάντα, ὅταν φωνάζῃ τὴν ὥρα καὶ ἀγαπημένη λέξι σὲ ὅλους τοὺς τύπους της (Μητέρα, Μάνα, Μανούλα) μπροστὰ στὸν πόνο καὶ στὸν φόβο, στὴν ἀρρώστεια καὶ στὸν κίνδυνον, σὲ κάθε δυσκολία καὶ ἀνάγκη τῆς ψυχῆς καὶ ζητᾷ ἐπ' αὐτὴν παρηγορίαν καὶ κουράγιο, ἐλπὶδα καὶ δύναμι.

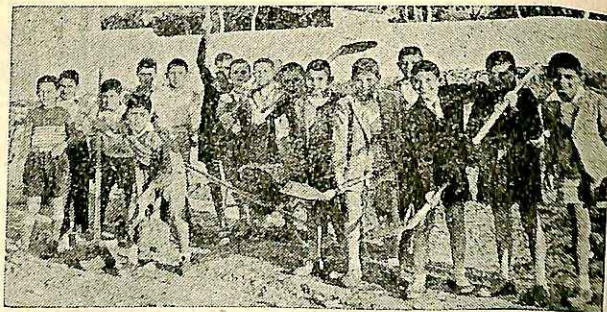
Μὲ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα καὶ μὲ αὐτὸ τὸ νόημα τὴν γιορτάζει πάντα ὁ Ἑλληνικὸς λαός, καὶ καταθέτει πάντα μπροστὰ στὴ γλυκεῖα καὶ ἀγαπημένη μορφή της τὸν πιὸ πηγαῖο καὶ βαθὺ σεβασμὸ του.

ΕΕΝ Ἰδιωτ. Σχολῆς Λειβαδάρη-Κουκουλομάτη Πειραιῶς προσέφεραν δῶρα εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον «Ἁγ. Γεώργιος». Κερατσίνιον.

Juniors of private School Livadari-Coucoulomati Piraeus offered gifts to the orphanage «St. George» Keratsini.

ΕΕΝ Β' δημ. Σχολ. Αλξοῦριου-Κεφαλῆνας Ἰσοπεδώνουν τὸ Γυμναστήριον. Juniors of 2nd Elem. School Lixurion levelling their playground.

Ο ΠΕΤΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΜΑΡΕΙΑΝ

ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. 'Επιθεωρητοῦ Μ. 'Εκπ.

Ἡ πρώτη χριστιανικὴ κοινωνία, πού εἶχε δημιουργηθῇ μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμό, ἦταν ἰδεώδης. Ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἤσαν προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ τοῦ ἁγίου καὶ ταῖς προσευχαίαις.

Τὰ θαύματα τῶν ἀποστόλων ἐπληθύνοντο. Περισσότερο τοῦ Πέτρου, ὁ ὁποῖος ἦτο τὸ ἰσχυρὸν τῶν πιστῶν. Ἀρρωστοὶ, παράλυτοι, χωλοὶ, τυφλοὶ, παραλυτικοί, δαιμονιζόμενοι ἐθεραπεύοντο μὲ ἓνα λόγο του. Ἐνα στοργικὸ βλέμμα του ἦταν ἱκανὸ νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ καὶ τὸν πιὸ ἀπαισιώδη καὶ τὸν πιὸ ἀπελπισμένο. Ὅλα αὐτὰ ἐξωργίζαν τοὺς ἀρχοντας καὶ ἀξιωματοῦχους. Ἡ ἐξουσία ξανάπιασε τὸν Πέτρο μὲ ἄλλους μαθητάς. Τελικὰ ἡ ἐπέμβασις τοῦ σοφοῦ τῆς ἐποχῆς, Γαμαλιήλ, ἐγλύτωσε τὴ ζωὴ τοὺς καὶ ἐξασφάλισε τὴν ἀπόλυσί τους.

Ἐν τῷ μεταξύ ὑπέστη τὸν διὰ λιθοβολισμοῦ μαρτυρικὸν θάνατον ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος. Ἐνας ἄλλος ἐπιφανὴς διάκονος, ὁ ἐνθουσιώδης Φίλιππος εἶχε κατηχήσει καὶ εἶχε κάμει χριστιανούς πολλοὺς ἀπὸ τοὺς Σαμαρείτας. Μόλις τὸ ἐπληροφόρησαν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης, ἐξέκριναν γιὰ τὴ Σαμαρεία. Ἐκεῖ ὁ Πέτρος ἐπέτιμνε τὸν Σίμωνα τὸν Μάγον, πού ἠθέλησε νὰ ἀποκτήσῃ μὲ χρήματα τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τότε ἡ Ἐκκλησία καταδικάζει τὴν πώλησιν τῶν δωρεῶν τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ὀνομάζει δὲ τὴν πράξι αὕτη σιμωνία.

Ἐπειτα ἀπὸ ὠρισμένον διάστημα ὁ Πέτρος ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ νέα περιοδεῖα πρὸς τὰς χριστιανικὰς Ἐκκλησίας. Κατέβηκε στὶς παραλιακὰς πόλεις τῆς Παλαιστίνης. Στὴν Πόλι Λύδδα ἐθεράπευσε τὸν παραλυτικὸν Αἰνέα. Τὴ θεραπεία αὕτη

τὴν ἔμαθαν στὴν ὥραία πόλιν Ἰόππη. Ἐκεῖ ἐζοῦσε μὴ σπουδαία χριστιανή, ἡ Ταβιθά (—δορκάς). Ἡ εὐσπλαγχνὴ Ταβιθά ἀνεκούφιζε τοὺς πένοντες, ἔτρεφε τοὺς πεινασμένους, ἐντυν τὸς γυναικὺς καὶ ὑπεστήριζε τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανά. Ὁ κόσμος τὴν ἐλάτρευε. Μία ἡμέρα ἀρρώστησε καὶ πέθανε. Ὅλοι οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ δυστυχισμένοι βυθίστηκαν σὲ βαθὺ πένθος. Θυμῆθηκαν τότε στὴν ἀπελπίσιν τοὺς τὸν ἀπόστολον Πέτρο. Ὅταν ἐφθασεν ὁ Πέτρος ἐμείνε κατάπληκτος. Τὸ πλῆθος γονατισμένο τὸν ἰκέτευε νὰ τὴν ἀναστήσῃ.

«Ταβιθά κοῦμι» δηλαδὴ «Ταβιθά ἐγέρθητι». Ἐπρόσταξε ὁ Πέτρος, ἀφοῦ πρῶτα προσευχήθηκε εἰς τὸν Θεόν. Ἡ Ταβιθά ἀναστήθηκε καὶ ἐσηκώθηκε καὶ τὸ θαῦμα ἐχαροποίησε τὸ λαόν.

Ἐνα ὠρισμένον διάστημα οἱ χριστιανοὶ ἔμεναν ἡσυχοὶ ἀσχολούμενοι μὲ τὰς ἀγαθουργίας καὶ τῇ λατρείᾳ. Τὴν ἡσυχίαν τοὺς ὁμοῦς αὐτὴν ἐτάραξε ὁ διορισμὸς τοῦ Ἡρώδου Ἀγρίππας ὡς βασιλέως τῆς Παλαιστίνης. Ὁ ἄσματος καὶ ἐπιδεικτικὸς αὐτὸς ἐγγονὸς τοῦ μεγάλου Ἡρώδου ἠθέλει νὰ κολακεύσῃ μὲ κάθε τρόπο τὸν Ἰουδαϊκόν λαόν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐδιέλεξε ὡς μέσον καὶ μέθοδον τὸ σκληρὸ διωγμὸν τῶν χριστιανῶν, ἔπειδὴ οἱ φανατικοὶ Ἰουδαῖοι μισοῦσαν τοὺς χριστιανούς. Ἡ πρώτη του βδελυρὴ πράξις ἦταν ἡ ἀποκεφάλισις τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωάννου καὶ υἱοῦ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἡ σύλληψις τοῦ Πέτρου, τὴν ἐπομένην τοῦ Πάσχα.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ὁμοῦς ἄγγελος ἐλευθερωτὴς ἐξύπνησε τὸν Πέτρο καὶ τὸν διέταξε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ὁ Πέτρος κατάπληκτος εἶδε νὰ σπάζουν οἱ αἰλυσίδες καὶ θαμπώθηκε ἀπὸ τὴν ἀκτινο-

βολὸ μορφή τοῦ ἀγγέλου. Ὅταν ἐφθασαν μακριὰ ἀπὸ τὸ δεσμωτήριον, ὁ ἄγγελος ἐξαφανίστηκε.

Ἡ θαυμαστὴ ἀποφυλάκισις τοῦ Πέτρου ἐστοίχισε τῇ ζωῇ σὲ δεκάεξη φρουροὺς στρατιώτας, τοὺς ὁποίους ἐθανάτωσεν ὁ αἰμοβόρος τύραννος Ἡρώδης.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐφυγε γιὰ μακρινὴν περιοδεῖαν.

Τὸ 50 ἢ 51 μ. Χ. ἐκρείασθη νὰ λάβῃ μέρος στὴν ἀποστολικὴν σύνοδον τῶν Ἱεροσολύμων. Πρόεδρος τῆς συνόδου ἦταν ὁ Ἰάκωβος ὁ ἀδελφός. Στὴ σύνοδον αὕτη ἔλαβον μέρος ὅλοι οἱ ἀπόστολοι, οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ διαλεχτοὶ Χριστιανοὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ. Ἡ πιὸ μαχητικὴ καὶ ἀξιόλογη μερὶς ἦταν ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἀντιοχείας μὲ ἀρχηγούς τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον. Μαζί τους ἦταν καὶ ὁ Τίτος. Τὸ θέμα ἦτο, ἂν ἔπρεπε οἱ ἔθνηκοι πρὶν γίνωυν χριστιανοὶ νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τοὺς τύπους τῆς Ἰουδαϊκῆς θρησκείας.

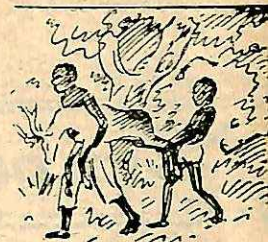
Τὸ ζήτημα ἐγένετο ἀκανθώδες. Ὁ κίνδυνος ἦταν μεγάλος. Ὑπῆρχε φόβος νὰ ἐνταφιασθῇ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία νὰ μείνῃ Ἰουδαϊκὴ αἵρεσις, ἐνῶ ὁ Ἰδρυτὴς τῆς τῆν προώριζε γιὰ Παγκόσμια πνευματικὴ Θρησκείαν.

Ἐπ' αὐτὴν τὴν δευτέρα τῆς πολλῆς συζητήσεως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πέτρος. Καὶ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις. Ὁ Χριστιανισμὸς μποροῦσε στὸ ἐξῆς νὰ ἀνοίξῃ ἐλευθερὰ τὰ γαλᾶζια φτερά του γιὰ νὰ δεχθῇ νὰ φιλοξενήσῃ καὶ νὰ θερμάνῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὁποῖες δήποτε καὶ ἂν εἶχαν δοξασίαι. Ὁ Χριστιανισμὸς ἐλευθερωνόταν ἀπὸ τὸ ἀγκάλισμα τοῦ Μωσαϊσμοῦ καὶ ἔπαιρνε καὶ ἀποκοτοῦσε τὴν αὐτοτέλειά του. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀνοίγονταν πλατὺς καὶ ἀτελείωτος ὁ δρόμος γιὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Παύλου στὰ Ἑθνη. Δικαίως ἀργότερα θὰ τοῦ δοθῇ τὸ ἐνδοξον ὄνομα. «Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν». Ὅμως χωρὶς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Πέτρου ἡ ἀλήθεια δὲν θὰ μποροῦσε νὰ θριαμβεύσῃ. Αὐτὸν ἐθεωροῦσαν κατὰ κάποιον τρόπο ὡς ἀρχηγὸν τῶν ἀποστόλων. Μήπως δὲν τὸν ὠνόμασαν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Σίμωνα—βράχον, εἰς τὸν ὅποιον θὰ ἐστήριζε τὴν Ἐκκλησίαν του;

Τὸ μυστηριώδες δάσος

[5] (Μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν)

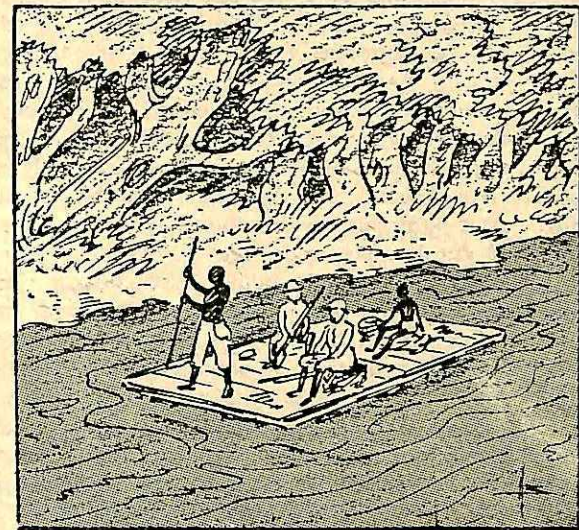
Ὁ Γιοχάουζεν

Βέβαια ὁ γιατρός Γιοχάουζεν πίστευε, ὅτι ἡ ὁμιλία τῶν πιθήκων εἶναι πολὺ κατώτερη ἀπὸ τὴν ἀνθρώπιν. Μιὰ διάλεκτος ἀρχέγονη καὶ ὑποτυπώδης.

—Πάντως ὁμοῦς ὑπάρχει. Οἱ πιθήκοι δὲν μποροῦν παρὰ νὰ μιλοῦν. Κι αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἐξακριβώσῃ ἡ ἐπιστήμη, ἔλεγε στὸν Τζὼν Κόρτ καὶ τὸν Μάξ Οὐμπέρ, κάθε φορὰ πού τοὺς μιλοῦσε γιὰ αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Ποτέ ὁμοῦς δὲν τοὺς εἶχε ἀναφέρει, ὅτι ἀποφάσισε νὰ τὸ ἐξακριβώσῃ μόνος του. Κι ἔτσι, ὅταν κάποτε τοὺς ἀποχαιρέτησε λέγοντας ὅτι θὰ λείψῃ δυὸ—τρεῖς μῆνες ἀπὸ τὴν Λιμπρεβίλ, κ' ὕστερα πέρασαν ὄχι μῆνες, ἀλλὰ χρόνια ὁλόκληρα χωρὶς νὰ ξαναφανῇ, οἱ δυὸ μας φίλοι οὔτε κἀν ὑποπτεύθηκαν πὼς εἶχε τολμήσει ν' ἀναλάβῃ μιὰ τόσο ἐπικίνδυνη ἐπιχείρησι.

Τὰ πρῶτα χρόνια μετὰ τὴν ἐξαφάνισίν του, ὁ Μάξ καὶ ὁ Τζὼν, ὅπως ἦταν φυσικόν, ζήτησαν πολλὰς φορὲς πληροφορίες γιὰ τὴν τύχη του, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Οὔτε ἡ ἀστυνομία, πού εἶχε ἐνεργήσῃ μιὰ σχετικὴ ἐρευνα, οὔτε ἄλλος κανεὶς δὲν

Μὲ γονδολιέρη τὸν Κάμη

μπόρεσε νὰ τοὺς διαφωτίσῃ ἔστω καὶ λίγο.

Ἐτοί τὸ μυστήριον τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ γιατροῦ Γιοχάουζεν εἶχε μείνει ἀπὸ τότε σκοτεινὸ καὶ ἀνεξήγητο. Οἱ δυὸ φίλοι τὸ εἶχαν

σχεδὸν ξεχάσει πιά, πολὺ σπάνια τὸ ἀνέφεραν, καὶ νὰ πού ξάφνου τώρα, μὲ τὴν ἀνέλπιστη ἀνέυρεσιν τοῦ σημειωματοῦ τῶν, χυνόταν ἐπιτέλους φῶς στὸ ἄλυτο αὐτὸ πρόβλημα.

Κ' ἐνῶ ὅλοι τοὺς ἔμεναν ἀκόμη βουβοὶ ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν τους, ἐξαφνὰ ὁ Τζὼν ἐφώνησε:

—Ἐδῶ λοιπὸν ἦρθε ὁ φιλαράκος μας, καὶ θεωρήσε καλὸ νὰ μὴ μᾶς τὸ πῇ!...

—Θὰ ὁμολογήσῃς ὁμοῦς, φίλε Τζὼν, εἶπε ὁ Μάξ, πὼς πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς πολὺ γενναῖος, γιὰ νὰ ῥθῇ νὰ ζήσει μέσ' στὴ ζούγκλα, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν οἱ πιθήκοι μιλοῦν.

—Μπα; ! Γι' αὐτὸ ἦρθε ὁ γιατρός ἐδῶ;! Φώνησε ὁ Κάμη. Ὡστε ὑπάρχουν καὶ γιατροὶ τρελλοί;!

—Ἀ, τὸν κακομοῖρην τὸ γιὰτρό, ἔκανε κι ὁ Λάγκα. Ἀκούς νὰ πιστεῖς πὼς μπο-

Ἐτοιμο τὸ ποταμόπλοιο

ρεῖ νὰ μιλοῦν οἱ πιθήκοι!...

—Καὶ ἄραγε ζῇ ἀκόμη ὁ καυμένος;

Ψιθύρισε ὁ Τζὼν.

—Ξέρω γώ; Ἀπάντησε ὁ ἀδιόρθωτος Μάξ. Στείλ' του ἓνα γραμματάκι καὶ γράψ' του νὰ σὲ πληροφορήσῃ.

Μὲ τὸ ἀστεῖακι αὐτὸ ἐκόπασε λίγο ἡ μεγάλη συγκίνησις, πού δοκίμασαν οἱ δυὸ φίλοι θυμούμενοι τὸν ἀγαπητὸν τους γιατρό. Καὶ τώρα ὁ Μάξ ἀνοίξε τὸ σημειωματοῦν κι ἄρχισε νὰ διαβάζῃ.

Δυστυχῶς ὁμοῦς τρεῖς μόνο μικρὲς σελίδες ἦσαν γραμμένες, κι αὐτὲς χωρὶς κανένα διαφωτιστικὸν νέο. Κάτι ἀνέφεραν γιὰ τὴ σχεδιά, κάτι γιὰ τὸ κλουβὶ πού ἔστησε ὁ Γιοχάουζεν μαζί μὲ τὸν ὑπηρέτη του, λίγα λόγια σχετικὰ μὲ τοὺς πιθήκους, καὶ ξαφνικὰ οἱ σημειώσεις σταματοῦσαν.

—Γιὰ νὰ διακόψῃ ἔτσι ἀπότομα τὸ ἡμερολόγιό του, εἶπε ὁ Τζὼν, θὰ πῇ πὼς κάτι φοβερό ἐπαθε ὁ δύστυχος. Ἡ κάποιο θηρίο τὸν ἐπισκέφθη-

κε, ἡ τίποτα ἰθαγενεῖς ἄγριοι...

—Κ' ἴσως καὶ ἀνθρωποφάγοι, εἶπε ὁ Κάμη.

—Πολὺ πιθανόν ὁμοῦς καὶ νὰ ζῇ, φώναξε ὁ Μάξ. Μπορεῖ νὰ τὸν αἰχμαλωτίσῃ, μπορεῖ, μπορεῖ... Ἀ, τί δὲ θάδιναν γιὰ νὰ τὸ ἐξιχνιάσω αὐτὸ τὸ πρᾶμα.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ ψάξουν ὅλο τὸ ἀπέραντο αὐτὸ δάσος, ἦταν βέβαια ἀδύνατον. Γι' αὐτὸ, σύμφωνα μὲ τὴ συμβουλή τοῦ ὁδηγοῦ Κάμη, ἀποφάσισαν ν' ἀνέβουν στὴ σχεδιά, καὶ προχωρώντας μ' αὐτὴν σύμφωνα μὲ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, νὰ προσέχουν δεξιά κι ἀριστερά, μήπως καὶ δοῦν τίποτα ἐνδεικτικὰ σημεῖα στὶς ὄχθες. Καὶ κάθε φορὰ πού θὰ σταματοῦν καὶ θὰ βγαίνουν στὴν ξηρὰ γιὰ νὰ κυνηγήσουν καὶ νὰ μαγειρέψουν, νὰ κάνουν καὶ μιὰ προσεκτικὴ ἀνίχνευσις ἐκεῖ τριγύρω.

Τὸ πρῶτον λοιπὸν πού εἶχαν νὰ κάνουν, ἦταν νὰ ἐπισκευάσουν τὴ σχεδιά. Κ' εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα ἀρχισαν κιόλας. Ὁ Κάμη καὶ ὁ Λάγκα ἐπίασαν ἀμέσως τὴ δουλειά, ἀλλὰ κ' οἱ δυὸ Εὐρωπαῖοι τοὺς βοηθοῦσαν ὅσο μποροῦσαν πρὸς πολλόν. Κ' εὐτυχῶς, μὲ τὸ τσεκούρι καὶ κάτι ἄλλα ἐργαλεῖα, πού εἶχαν βρῇ στὸ κλουβί, ἡ ἐπισκευὴ σὲ τρεῖς μέρες εἶχε τελειώσει.

—Ἐτοιμο τὸ ποταμόπλοιο, φώναξε ἐνθουσιασμένος ὁ Μάξ Οὐμπέρ. Μὰ τώρα πρέπει καὶ νὰ τὸ ἐγκαινιάσωμε. Ἀλλὰ πῶς...

(Ἐπεταῖ συνέχεια)

Διασκευὴ Β.

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΥΛΟΓΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ἀφῆστε τὰ παιδιά νὰ ῥθουν σ' ἐμένα, στὰ μάτια των ψυχῶν τους τ' ἀνοιγμένα τὰ χερουβὶμ θωρῶ καθρεφτισμένα.

Οἱ φωνὲς τους ὡδὲς ἀγάτης πλάνες, καινούργιας πίστεως μυστικοὶ παιᾶνες, ἐλπίδας ἀργυρόχρως καμπάνες.

Τὰ κρίματά σας βοῦρκος, πού μὲ πνίγει, πηχτὸ σκοτάδι ἡ πίστις σας ἡ λίγη, μόνῃ ἡ στοργή τους ἥλιος μὲ τυλίγει.

Στοὺς οὐρανὸν κανεὶς σας δὲν θ' ἀνέβῃ, στ' ἀχνάρια τῶν παιδιῶν ἂν δὲν ὀδεύῃ, κι ὡς τὴν ψυχὴ τους πρῶτα ἂν δὲν κατέβῃ...

Σούρουπο! Τὰ παιδιά βλογοῦν τὰ χέρια κι ὡς φτερουγοῦν μακριὰ σὰν περιστέρια βυθίζει τὴ ματιὰ στὰ πρῶτα ἀστέρια!

Γιὰ τὴν ὑγείαν σας

ΠΩΣ ΝΑ ΤΡΩΤΕ

Ποτέ μὴν τρώτε βιαστικὰ σὰν νὰ σᾶς κυνηγᾶνε, κι οὔτε νὰ τρώτε ὅ,τι βρεθῇ καὶ ὅποια ὥρα νᾶναι.

Νάχετε τάξι στὸ φαί, παιδιὰ μου ἀγαπημένα, καὶ νὰ μὴν τρώτε τίποτα μὲ χέρια λερωμένα.

Μασάτε πάντοτε καλὰ τὸ κάθε φαγητό σας.

Ἀμάσητο εἶναι βλαβερό. Μὴ θέτε τὸ κακὸ σας.

Κι ἅμα τὰ κάνετε ὅλα αὐτὰ, χωρὶς νὰ τὰ ξεχνᾶτε, καὶ πλύνετε τὰ χέρια σας καλὰ προτοῦ νὰ φάτε

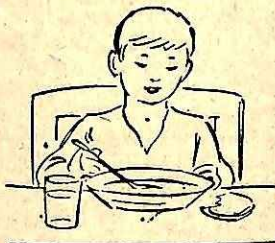
—κι ἄλλη τὸ εἶπαμε φορὰ—

πάντοτε στὴν ὑγείαν σας θὰ εἴσθε μιὰ χαρά.

Γιὰ σήμερον λοιπόν, παιδιὰ, στεκόμαστε ἐδωπέρα

καὶ σχετικὰ μὲ τὶς τροφὰς θὰ ποῦμε ἄλλη μέρα.

Η ΓΙΑΓΙΑ

"Εγχρωμος Τηλεόρασις

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ, Χημικού—Μηχανικού

Όπως γνωρίζουμε εις τας Η.Π.Α. προβάλλονται από αρκετό καιρό εις την τηλεόρασιν προγράμματα με έγχρωμους εικόνες. Βέβαια οί συσκευές, οί όποιες παρέχουν τή δυνατότητα αυτή είναι ακριβώτερες από τις κοινές συσκευές τηλεόρασεως με την μαύρη—άσπρη εικόνα. Για τον λόγον αυτόν ή απόκτησις τής συσκευής αυτής θά ήταν δύσκολη για ένα μέσο Εύρωπαίο.

Εκτός αυτού ή ανάπτυξις ενός κοινού δικτύου μεταδόσεως προγραμμάτων θά προσέκοπτε και εις την ύπαρξιν διαφορετικών χαρακτηριστικών σταθερών (μήκος κύματος, έμβελεια, τάσις, κ.λ.π.) των πομπών εις τας διαφόρους χώρας τής Εύρώπης. Αποτελεί συνεπώς προϋπόθεσιν απαραίτητον ή υπερνίκησις του εμπόδιου αυτού διά τήν καθιέρωσιν ενιαίου συστήματος έκπομπής και μεταδόσεως.

Το πρώτον θέμα, με το όποιον ασχολούνται αι εταιρείαι ηλεκτρονικών κατασκευών τής Εύρώπης, όπως αι Τελεφούνκεν, Ντέκκα κ.ά., είναι να κατορθώσουν να κατασκευάζουν τας απαραίτητους ηλεκτρονικάς λυχνίας για τον έγχρωμον τηλεοπτικόν δέκτην ποιοτικώς όμοιες προς τις Αμερικανικές και μάλιστα ακόμη τελειότερας. Αυτό προϋποθέτει μακρά έργαστηριακή έρευνα, διότι αι εφαρμοζόμεναι μέθοδοι κατασκευής των άνωτέρω λυχνιών είναι πολύπλοκοι και επίπονοι, διότι απαιτούν πολυ μεγάλη ακρίβεια.

Η δυσκολία τής κατασκευής έγκει-

ται εις το να επιτυγχάνεται πάντοτε ή όρθή σχέσις τής όπτικής διεγέρσεως, που προκαλούν τρία από τα βασικά χρώματα,—Κόκκινο, Πράσινο, Κυανούν—παρόντα εις τα αναπέμποντα φώς υλικά σώματα. Τα σώματα αυτά, των όποιων βασική είναι ή έκπομπή ηλεκτρονίων (αι μικρότεροι μονάδες άρνητικού ηλεκτρισμού), εν ειδει ακτίνων, προβάλλονται δια σειράς λειτουργιών επάνω εις την υαλίνην όθόνην του Δέκτου τηλεόρασεως σαν μωσαϊκά συμπλέγματα, τα όποια είναι τόσο λεπτά κατανεμημένα, ώστε το γυμνό μάτι δεν μπορεί να τα ξεχωρίση.

Για να γίνη όμως σε κανονικές αναλογίες μίξεως ο συνδυασμός των χρωμάτων, σύμφωνα με το φυσικό χρώμα του αποδιδόμενου αντικείμενου, πρέπει να υπάρχει ένας απόλυτως ακριβής γεωμετρικός έλεγχος τής ηλεκτρονικής ακτινοβολίας, σχετικώς προς τα μικρά τεμάχια (σημεία), που συνθέτουν το φωτεινό μωσαϊκό. Εις τους λεπτούς αυτούς μηχανισμούς όφειλται ή ύψηλή τιμή των άμερικανικών λυχνιών, δια των όποιων καθίσταται δυνατή ή απόδοσις μις εικόνας ή φωτογραφίας, εις τα φυσικά της χρώματα, επί τής όθόνης του Δέκτου. Επειδή όμως ή αγοραστική ικανότης του μέσου Εύρωπαίου είναι αρκετά χαμηλότερα τής του μέσου Αμερικανού, έρευνώνται υπό των τεχνικών νέαι μέθοδοι

κατασκευής των ως άνω λυχνιών, των όποιων ή τιμή θά ήτο προσιτή και εις αυτόν.

Η απόδοσις μις εικόνας επί τής όθόνης του Δέκτου τηλεόρασεως στήριζεται εις τήν απόδοσιν των λυχνιών όπως ο ήχος εις το ραδιόφωνον. Εις τήν περίπτωσιν μας κάθε φωτογραφία συντίθεται από εκατοντάδας γραμμών, των όποιων το τελικόν σύνολον δημιουργεί εις τον θεατήν τήν εντύπωσιν μις πλήρους εικόνας όπως είναι εις το φυσικόν.

Δυστυχώς όμως ο σταθερός αριθμός των γραμμών αυτών ανά εικόνα διαφέρει από χώρας εις χώραν. Π.χ. εις τήν Γαλλίαν, ο αριθμός αυτός είναι 819, εις τήν Αγγλίαν 405, εις δε τήν υπόλοιπον Δ. Εύρώπην 625 γραμμαι ανά εικόνα.

Συνεπώς, εάν πράγματι ζητείται ή επέκτασις τής έγχρωμου τηλεόρασεως και εις τήν Εύρωπαϊκήν μας ήπειρον, ή καθιέρωσις ενιαίου συστήματος, ήτοι ενός σταθερού αριθμού γραμμών, απαραίτητον διά τήν άπεικόνισιν τής εικόνας, θά παραμέριζε μίαν περιττήν δυσχέρειαν προς τήν κατεύθυνσιν αυτήν. Για να γίνη όμως το πρωταρχικό αυτό βήμα απαιτείται χρόνος.

Ας ελπίσωμε ότι οί προσπάθειες των Ίνστιτούτων έρευνών των ηλεκτρονικών εταιριών θά καταλήξουν εις επιτυχή αποτελέσματα, όταν όλα τα άλλα, καθαρώς οργανωτικά ζητήματα, μεταξύ των διαφόρων χωρών θά έχουν διευθετηθή, ώστε να δημιουργηθή και εις ήμεις τους Έλληνας ή δυνατότης, όταν ο τόπος μας άποκτήση τελικώς τηλεόρασιν, να είναι συγχρόνως και έγχρωμος.

ΕΣΝ Δημ. Έμπορ. Σχολής Καλλιθέας Αθηνών με δώρα δια το όρφανοτροφείον Αναπήρων πολέμου. Juniors of Commercial School Kalithea with gifts for the orphanage of their quarter.

ΕΣΝ 30ου Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. Πειραιώς με είδη ήματισμού δια τους μαθητάς του Δημ. Σχολείου Στουρνάρας Εύρυτανίας. Juniors of 30th Elem. School 2nd district Piraeus with parcels for the pupils of Stournara Evritania.

Απόκριες του Παλιού Καιρού

Στα παλιά τα χρόνια οί Απόκριες ήσαν πολύ πιό εύθυμες και γραφικές από σήμερα. Στήν εποχή μας ή ζωή έχει γίνει δύσκολη, το κέφι δεν πλεονάζει, και ή πρόσδος εξαφάνισε τόσα και τόσα ώραία παλαιότερα έθιμα...

Η πρώτη εβδομάς τής Αποκριάς, αυτή, που αρχίζει με τήν Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου, όποτε ανοίγει το Τριώδιο, λέγεται στα χωριά, «Προφωνή». Κι ώνομάσθηκε έτσι, για τί στον παλιό καιρό, οί τελάληδες των χωριών δεν έκαναν άλλη δουλειά, τήν εβδομάδα αυτή, παρά φώναζαν τους χωρικούς να αγοράσουν τους αποκριάτικους χοίρους. Ήταν ή εβδομάς τής «Γουρουνοχαράς», καθώς έλεγαν τα παιδιά και τα χωριά ήσαν γεμάτα από πλήθος θρεφτάρια γουρούνια.

Τήν Πέμπτη τής επομένης εβδομάδος έσφαζαν τους χοίρους τους. Από κάθε σπίτι αναδιδόταν λαχταριστή κνίσσα με το ψήσιμο και το κάπνισμα των θρεφταριών. Γι' αυτό κι ώνόμασε «Τοικνοπέμπτη» ο λαός τήν ημέρα αυτή, που έτοιμάζαν τα λουκάνικα, τα σύγληνα και τους άλλους χοιρινούς μεζέδες τής Αποκριάς κι άρχιζε το πολυήμερο γλέντι. Γενική εύθυμία, κρασokatάνυξι, χοροί και τραγούδια διαρκούσαν επί ένα είκοσαήμερο περίπου, ως τήν Καθαρά Δευτέρα. Μόνο, που τήν τελευταία αποκριάτικη εβδομάδα, τήν «Τυρινή», δεν έτρωγαν πιά κρέας, αλλά γαλακτερά, μανάχα, σαν ένα είδος

σωματικής προετοιμασίας, καθιερωμένης απ' τήν έκκλησία, για τήν νηστεία τής Μεγάλης Σαρακοστής.

Τα μουντζουρώματα, οί μουτσοϋνες, τα τροκάνια και τα κουδούνια, τα τομάρια από διάφορα ζώα και κάθε λογής άλλα μασκαρέματα ήσαν γενική συνήθεια σε χωριά και πόλεις.

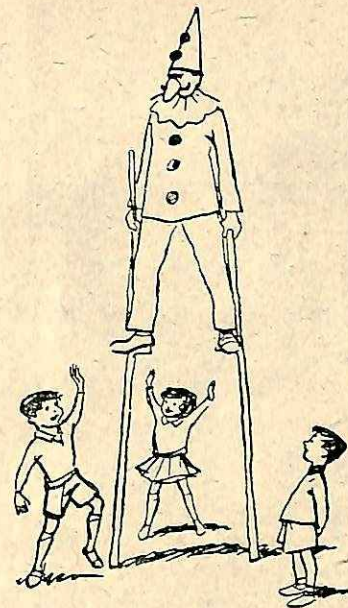
Εξαιρετικά ζωηρό ήταν το γραφικώτατο μασκάρεμα τής Σκύρου. Οί μασκαράδες, ντυμένοι «Νυφάδες», με άρχηγους το «Γενίτσαρο», το «Γέρο» και τήν «Κουρελού», φορούσαν όλοι μουτσοϋνες, κουδούνιζαν τροκάνια, έρριχναν άλεϋρι όπως σήμερα τον χαρτοπόλεμο, χόρευαν και τραγουδούσαν στους δρόμους, ήταν δηλαδή ένας σωστός καρνάβαλος, πρω-

τόγονα ώργανωμένος απ' τους χωρικούς.

Ανάλογο καρναβάλι γινόταν στη Σύρο. Εκεί παρήλυναν οί «Ζεϊμπέκηδες», κυνηγώντας τους «Λόρδους», που όσοι πιάνονταν έδιναν «λύτρα». Υπήρχε κι ο «Αράπης», που συνώδευε τις «Νύφες», άρσενικού γένους, έννοείται, όλες, γιατί καμιά γυναίκα δεν μασκαρευόταν τότε, τουλάχιστον δημοσία.

Θεαματικώτερα αποτελέσματα απέδιδαν οί Απόκριες στην Αθήνα. Η «Γκαμήλα» ήταν πολύ συνηθισμένη και κάποτε μάλιστα άληθινή, το «Αλογάκι», που και σήμερα κυκλοφορεί, ήσαν και τότε δημοφιλέστατα, καθώς κι ο «Έυλοπόδαρος» ή «Ψηλέας» κι ο «Ψαράς με τ' αυγό στ' άγκρίστρι». Υπήρχαν ακόμη και τα περίφημα «ρόπαλα». Αφορμή γι' αυτό το είδος των μασκαράδων ήσαν κάτι Ισπανοί ροπαλοφόροι παλιά, που ήλθαν στην Αθήνα το 1870, κι έδιναν υπαίθριες παραστά-

σεις στις στήλες του Όλυμπίου Διός.

Οί Αθηναίοι διασκεδάζαν πολύ και με τον «Ποιητήν του Κάρρου», τον περίφημο Θεοδοσίον, που άφησε άλησμόνητη εποχή με τις αποκριάτικες παραστάσεις του, καθώς και με τον «Φασουλή» του Ανδρέα Στραβού. Αλλά το άποκορύφωμα τής αθηναϊκής Αποκριάς έδιναν οί παρελάσεις των άρμάτων στην όδο Κοραή, που ώργάνωνε το «Κομιτάτον των Αποκρεω», με έπιτροπή από εξέχοντα πρόσωπα τής πόλεως, όπως τον Βελλιανίτη, τον Σουρή, τον Πάπη, κι άλλους λογίους τής περασμένης εκείνης εποχής.

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΣ

ΠΟΣΟ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΤΑΙ Η ΜΕΛΙΣΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΨΕΛΗ

Μέχρι σήμερα έπιστεύετο, ότι ή μέλισσα είναι ικανή να έκμεταλλεύεται 4 χιλιόμετρα γύρω από τήν κυψέλη. Τή γνώμη αυτή προσφάτως έθεσαν υπό δοκιμή στην Αμερική. Έχρωμάτισαν λοιπόν τις μέλισσες και τις παρηκολούθησαν. Το πείραμα διήρκεσε ένα μήνα, χρησιμοποιήθηκαν 1000 άνθρωποι και τα έξοδα έφθασαν τις 10000 δολάρια. Το αποτέλεσμα υπήρξε να παρατηρηθούν μέλισσες και πέρα από τα 4 χιλιόμετρα και μέχρις 6. Οί γηραιές μέλισσες κατά 75 οο πετούν μέχρι 2 χιλίόμετρα. Οί μέσης ηλικίας στα 4 και οί νεαρές των 25 ημερών φθάνουν τα 6, κατά 30 οο σε μέτρια άνθοφορία. Σε καλή άνθοφορία καμιά μέλισσα δεν φθάνει τα 2 και σε άφθονη τα 500 μέτρα.

Καταστρέφετε
τις κάμπες
των πεύκων

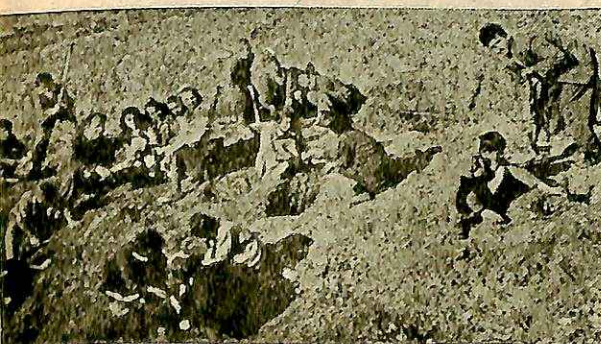
← Ε.Σ.Ν. Α' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνών (τάξ. Α3) εις τὸ 'Ασκληπιεῖον Βούλας, ὅπου ἐψυχαγώγησαν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ προσέφεραν δῶρα
 Junior girls of 1st High School Athens at the R.C. Hospital in Voula where they recreated the patients and offered them gifts.

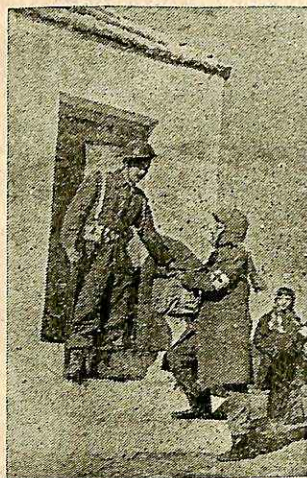
↑ Ε.Σ.Ν. τῆς 'Ιδιωτ. Σχολ. «Εκπαιδευτικὴ» 'Εταιρεία» 'Αθηνῶν με δέματα διὰ τὰ ἀνάπηρα παῖδιά τοῦ κέντρου 'Αποκαταστάσεως 'Αναπ. Παίδων Βούλας.
 Juniors of Private School «Educational Society», Athens with gifts for the crippled children.

↑ Ε.Σ.Ν. Γυμν. 'Ελασσόνος μοιράζον δῶρα εἰς ἄπορα παῖδιά.
 Juniors of high School Elasson distributing gifts to destitute children

↑ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Βαθυτόπου Κ. Νευροκοπίου φυτεύουν πεύκα
 Juniors of Elem. School Vathitopon Macedonia planting trees

← 'Ερυθροσταυρίτης τοῦ Β' δημ. Σχολ. 'Αργούς 'Ορεστικού προσφέρει Χριστουγεννιάτικα δῶρα εἰς τοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων
 A junior of 2nd Elem. School Argos Oresticon offering Christmas gifts to the soldiers at the frontier.

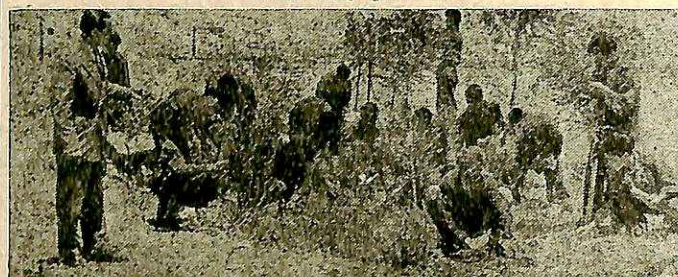

↑ Ε.Σ.Ν. τοῦ Γυμν. Παραρτήματος Γουμένιστης ὁργανῶνουν διαλέξεις ἐπὶ θεμάτων υγιεινῆς.
 Juniors of secondary school Youmenitsa organize lectures on health subjects.

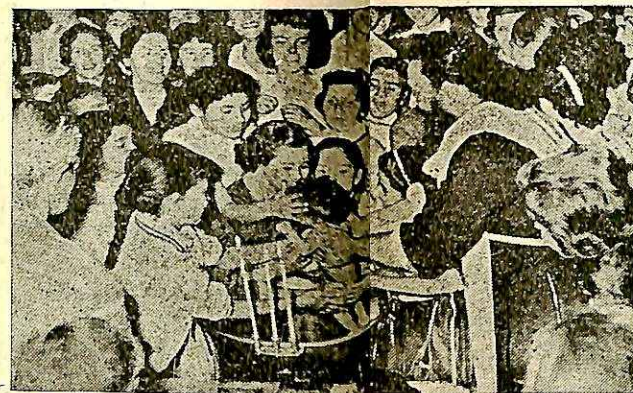

↑ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Χρισσοῦ Φωκίδος περιποιῶνται τὰ δένδρῳλια τοῦ σχολ. κήπου.
 Juniors of Elem. School Chrisso looking after the trees they planted

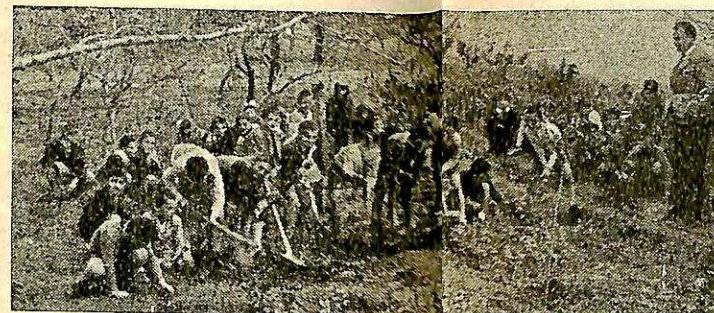
↑ Ε.Σ.Ν. 'Αναμορφωτικοῦ Σχολείου Κορυδαλλοῦ περιποιῶνται τὰ πεύκα, τοῦ ἐφύτρευσαν.
 Juniors of Reformatory school Korydallos looking after the pine trees they planted.

↑ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῆς Β' καὶ Γ' τάξεως δημ. Σχολ. 'Αλιάρτου Λαοδικίας ἐτοίμασαν 80 δέματα δι' ἄπορους οἰκογενεῖας καὶ ἐνέδυσαν πλὴθὺν μαθητῶν.
 Juniors of 2nd and 3rd grade of Elem. School Aliartos Levadia prepared 80 parcels for the poor and offered garments, to a poor schoolmate.

↑ Ε.Σ.Ν. «Σμαραγδεῖου» 'Ιδιωτ. Σχολείου 'Αθηνῶν ἀνέλαβαν τὴν βάπτισιν βρέφους πτωχῆς οἰκογενείας.
 Juniors of private School «Smaragdion» Athens paid the expences for the christening of a poor baby.

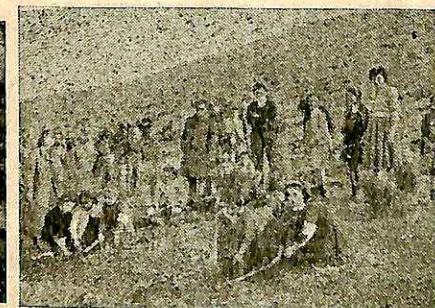

↑ Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Λεχωνίου φυτεύουν δένδρα.
 Juniors of 2nd Elem. School Lechonia planting trees.

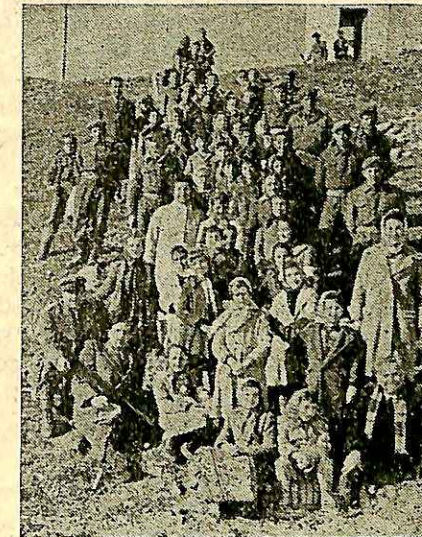
↑ Ε.Σ.Ν. Γ' δημ. Σχολ. 'Αγ. Μάρκου φροντίζου φυτεύουν σπόρους κουκουναριάς εἰς 350 κυτία.
 Juniors of 3rd Elem. School Aghios Marcos planting pine fruit seeds in 350 boxes.

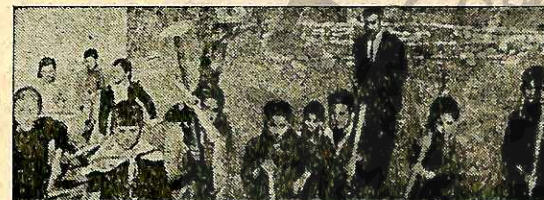
↑ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Τετραλόφου 'Εορδαίας ἐργάζονται διὰ τὴν ἀναδάσωσιν.
 Juniors of Elem. School Tetralophon, working for the reafforestation.

↑ Ε.Σ.Ν. Α' δημ. Σχολ. 'Αργούς 'Ορεστικού προσέφεραν δῶρα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.
 Juniors of 1st Elem. School Argos Oresticon offered gifts to the soldiers at the frontier.

↑ Ε.Σ.Ν. 'Εμπορ. Σχολῆς Θηλέων 'Αθηνῶν εἰς τὸ ΠΙΚΗΙΑ Πεντέλης
 Juniors of Commercial School for girls Athens at Children's hospital in Penteli

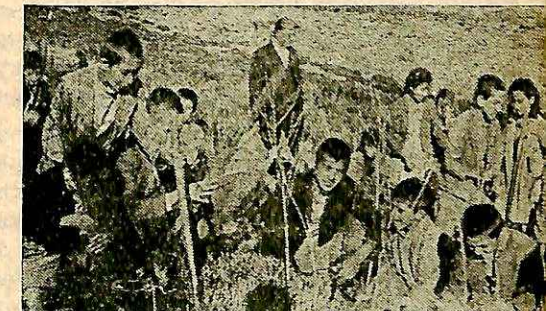

↑ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Βράχου Νεστορίου ἱσοπεδῶν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.
 Juniors of elem. School Vrachos Nestorion levelling their playground

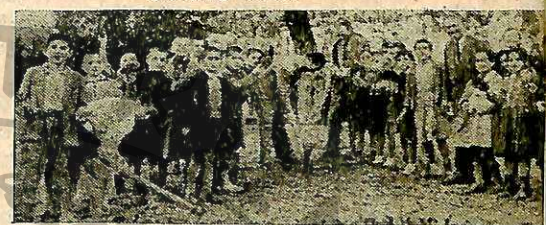
↑ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Στεφανίου Λακεδαιμόνος εἰς τὸν σχολικὸν κήπον
 Juniors of Elem. School Stefania Sparta at their flower garden.

↑ Ε.Σ.Ν. Α' τάξεως τοῦ Γυμν. 'Αρρένων 'Εδέσσης με δέματα διὰ τὰ χωρία Βούρμπιανης καὶ Σκρά ('Ηλείου καὶ Μακεδονίας).
 Juniors of 1st grade of high school for boys Edessa with parcels for the school villages Vourbiani and Scra

↑ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Κομποτίου Α' 'Αρτης φυτεύουν δένδρῳλια εἰς ἀναδασωθέντας χώρους.
 Juniors of Elem. School Kompoti Epirus planting trees.

↑ Ε.Σ.Ν. Γ' δημ. Σχολ. Ναυπάκτου ἱσοπεδῶν τὴν αὐλὴν.
 Juniors of 3rd Elem. School Naupactos levelling their playground.

↑ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Ζούζουλης Νεστορίου ἱσοπεδῶν τὸν πρὸ τοῦ σχολείου χώρον.
 Juniors of Elem. School Zouzouli Macedonia levelling their playground.

↑ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Ριζαρίου 'Εδέσσης περιποιῶνται τὰ δένδρα, τοῦ ἐφύτρευσαν.
 Juniors of Elem. School Rizarion-Edessa looking after the trees they planted.

ή σόγια

EMMAN. ANASCH
Γεωπόνου

Η σόγια είναι ένα από τα πολυτιμότερα φυτά, που αρχί-
σε να καλλιεργείται δειλά-δειλά στη
χώρα μας, γιατί είναι ακόμη σχε-
δόν άγνωστη. Κατάγεται από τις
χώρες της Άσίας και αποδίδουν σαύ-
την και το ρύζι το ότι τα Έθνη, που
κατοικούν εκεί, διατηρήθησαν μέχρι
σήμερα, διότι πραγματικά η σόγια
προσφέρει πάρα πολλά στοιχεία τό-
σο στον άνθρωπο όσο και στα ζώα.
Η σόγια δίνει λάδι ως 35%, γαλά-
κτωμα, που γίνεται γάλα τυρι και
βούτυρο, πλούσιο σε λευκώματα και
τό μεταχειρίζεται ή ζαχαροπλαστι-
κή. Τρώγεται ψημένη σαν το φασό-
λι. Με τους καβουρδισμένους σπό-
ρους της και άλεσμένους κατασκευά-
ζουν σοκολάτα. Με το αλεύρι της,
ανακατεμένο με σιτάλευρο, φτιάχνουν
εξαιρετικά θρεπτικό ψωμί. Ψωμί με
σκέτη σόγια μεταχειρίζονται οι δια-
βητικοί. Τα έργοστάσια σπορελαίου
με την κατεργασία της σόγιας δίνουν
υπολείμματα, που είναι θρεπτική τρο-
φή των κτηνών. Επί πλέον είναι
δοσπριο-ψυχανθές, που αιχμαλωτι-
ζει άζωτο από την ατμόσφαιρα και
πλουτίζει το έδαφος.

Τα προσόντα της, λοιπόν, είναι
πάρα πολλά και πρέπει ν' αρχίσουμε
να την καλλιεργούμε συστηματικά
και σε μεγάλες εκτάσεις, ώστε να μη
φέρνωμε από το εξωτερικό σπορέλαια,
με τα όποια φτιάχνουν το φυτικό βού-
τυρο.

Σόγιας υπάρχουν άφθονες ποικι-
λίες, αλλά και μία και μόνη ή κίτρινη,
που οι σπόροι της μοιάζουν με τα
μαυρομάτικα φασόλια, είναι κατάλ-
ληλη να αντικαταστήση όλες τις άλ-

λες. Υπάρχουν και οι μαύρες ποικιλίες.
Οι κίτρινες είναι για λάδι περισσό-
τερο κατάλληλες, ενώ οι μαύρες είναι
κτηνοτροφικές και δίνουν εκτός του
καρπού 100-150 όκάδες στο στρέμμα
και 500-1000 όκ. ξηρό χόρτο και
άχυρο, πολύ θρεπτικό. Και οι κίτρι-
νες δίνουν θρεπτικό άχυρο.

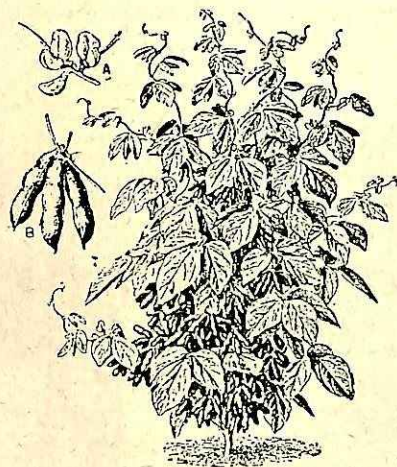
Η σόγια δεν είναι χειμωνιάτικο
φυτό, αν και αντέχει και στους τρεις
βαθμούς θερμοκρασίας. Σπέρνεται λοι-
πόν την Άνοιξη και τελειώνει τον κύ-
κλο της ζωής της τον Αύγουστο σαν
το φασόλι. Το χωράφι, που θα καλ-
λιεργηθή πρέπει ναχη ασβέστη και
αν δεν έχει, πρέπει να προσθέσωμε.
Σε γόνιμα χώματα επιτυγχάνει πολύ
και δίνει περισσότερο καρπό, αλλά
και στα φτωχά χώματα αποδίδει.
Το κατάλληλο χωράφι για σόγια εί-
ναι το ξηρό, γιατί η περίσσεια υγρα-
σία την πειράζει. Θέλει το χώμα της
ναρχεται πρὸς το ξηρικό. Η σόγια
αντέχει στην ξηρασία και μεγαλώνει
θαυμάσια και αν ακόμη δεν βρέξη ά-
πό τη σπορά της ως τη συγκομιδή.
Σπέρνεται κάθε χρόνο, ενώρις την
άνοιξη σε χωράφι βαθεία ώργωμένο
και λιπασμένο με λίγη κοπριά και με
40 όκάδες χημικό λίπασμα στο στρέμ-
μα από τον τύπο 4-10-10.

Ένα στρέμμα για να σπαρή, θέλει
4 όκάδες σπόρο, όταν καλλιεργήται
για καρπό και 8-10 όκάδες, όταν
σπέρνεται για σανό. Μπορεί να σου
δώση 100-150 όκάδες καρπό. Η σό-
για είναι πολύ προσοδοφόρος, γιατί
και σανό κάνει άφθονο για τα ζώα,
και καρπό επίσης, που αγοράζεται σε
καλή τιμή από τα εργοστάσια σπο-
ρελαίων. Σε 4 μήνες από τη σπορά
της ωριμάζει τον καρπό της.

Η σόγια λοιπόν καλλιεργείται σαν
το φασόλι. Φυτρώνει εύκολα, επί
πλέον αντέχει περισσότερο στην ξη-
ρασία. Χρειάζεται 1-3 σκαλίσματα
και ανάλογα βοτανίσματα. Για να
αποδώση καλλίτερα η σόγια πρέπει
στο χώμα, που σπείρεται, να υπάρ-

χουν μικρόβια δικά της στο έδαφος.
Αυτό συμβαίνει για όλα τα δοσπρια.
Όταν καταλάβωμε ότι στερείται το
χώμα, τότε πρέπει να πάρωμε από
χωράφι, που έχει καλλιεργηθή σόγια
και έχει αποδώσει ικανοποιητικά, με-
ρικές όκάδες χώμα και να το σκορπί-
σωμε στο νέο χωράφι. Αυτό όμως δεν
είναι απόλυτο ούτε και απαραίτητο.

Η σόγια δεν προσβάλλεται παρά
μόνον από το έντομο βρούχο και γι'
αυτό πρέπει να προσέξωμε. Όταν
είναι μικρή, ραντίζομε με διαζινόν
60%. Ένας ψεκαστήρας κοινός θέ-
λει 6 δράμια φάρμακο. Έπειτα να
παρατηρήσωμε τον καρπό, μήπως

έχει προσβληθή και να κάνωμε άπεν-
τόμωσι με άλτριν, που είναι απλό
στη χρήση, γιατί σκορπίζεται στο νο-
τισμένο χώμα και σκεπάζεται. Βγά-
ζει άτμους και σκοτώνει όλα τα σκου-
λήκια. Καλός είναι και ο θειούχος
άνθρακας, αλλά παίρνει φωτιά άμέσως
και γι' αυτό πρέπει να προσέχωμε.
Έχει την ιδιότητα να ξεατμίζεται
και να σκοτώνει κάθε έντομο, που βρί-
σκεται σε σωρό.

Είναι ανάγκη λοιπόν να διαδοθή
ή σόγια σ' όλη την Ελλάδα. Ός τώρα
καλλιεργείται μόνον στη Θράκη και
τη Μακεδονία.

ή ιστορία της ΕΛΕΝ ΚΕΛΛΕΡ

Άληθινές ιστορίες

Κ. Α. ΚΟΛΟΒΟΥ, Έπιθεωρητού Δημ. Σχολείων

Η Έλεν Κέλλερ ήταν ένα κανονικό
παιδί ως την ηλικία των 19 μηνών.
Ξαφνικά όμως μία μέρα άρρώστησε
με πολύ ύψηλο πυρετό, που όπως
ήρθε ξαφνικά έτσι κι έφυγε. Σε λίγο
καιρό η μητέρα της Κέλλερ άντελή-
φθηκε ότι τα μάτια της Έλεν δεν έ-
κλειναν, όταν της έκανε μπάνιο.

Ο γιατρός είπε πώς η Έλεν ήταν
τυφλή. Κατόπιν η Κα Κέλλερ παρα-
τήρησε πώς το παιδί δεν φαινόταν να
ακούη τον δυνατό ήχο ενός κουδου-
νιού. Η Έλεν ήταν πράγματι κουφή.
Κι έπειδή δεν μπορούσε να ακούη
στην εποχή, που τα φυσιολογικά
παιδιά μαθαίνουν να μιμούνται τη
γλώσσα των άλλων, ήταν επίσης
και άλαλη. Όλοι γύρω της έλεγαν
πώς θα έμενε για πάντα τυφλή, κου-
φή και άλαλη.

Το 1886 όμως, όταν η Έλεν ήταν
έξη χρόνων, έγινε κάτι που άλλαξε
δολότελα τη ζωή της. Μία νεαρή δα-
σκάλα έφθασε στο σπίτι της Κέλλερ.
Τ' όνομά της ήταν Άννα Σούλλιβαν.
Η Έλεν, μόλις η δασκάλα μπήκε στο
σπίτι τους, ρίχτηκε στην αγκαλιά
της. Έβαλε τα χέρια της στο πρό-
σωπο και στα φορέματα της δεσποι-
νίδος Σούλλιβαν και προσπαθούσε
ν' άνοιξη την τσάντα, που έφερνε
μαζί της.

Όταν η Κα Κέλλερ, δοκίμασε να
της πάρη από τα χέρια την τσάντα,
δεν την έδινε με κανένα τρόπο. Η
Άννα Σούλιβαν της έδωσε ύστερα μία
κούκλα και η Έλεν κάθισε στα σκα-
λοπάτια κι άρχισε να παίζει μ'
αυτήν.

Όταν η Έλεν είχε πιά παίξει
άρκετά με την κούκλα, η δεσποινίς
Σούλλιβαν πήρε το χέρι της και με
το δάκτυλο στην παλάμη της μικρής
πρόφερε τα γράμματα κ-ο-κ-λ-α. Η
Έλεν έδειξε ένδιαφέρον γι' αυτές τις
παράξενες κινήσεις και δοκίμασε να
μιμηθή την κίνηση των δακτύλων της
δασκάλας της. Αυτή ήταν η πρώτη
φορά, που δοκίμασε κάποιος να δι-
δάξη την Έλεν Κέλλερ.

Μία μέρα, έπειτα από δύο εβδομά-
δες μετά τον έρχομό της δεσποινίδος
Σούλλιβαν, δασκάλα και μαθήτρια
πήραν ένα κύπελλο και πήγαν πίσω
από το σπίτι να φέρουν λίγο νερό.

Καθώς η δεσποινίς Σούλλιβαν έρριχνε
το νερό στο κύπελλο και πάνω στο
δεξι χέρι της μικρής, έγραψε στην
παλάμη του άλλου χεριού της Έλεν
ν-ε-ρ-ό. Η λέξις που άκολούθησε άμέ-
σως μετά το αίσθημα του κρύου νερού
φάνηκε να ξάφνιασε την Έλεν. Έχυσε
το νερό από το κύπελλο κι έστεικε άκί-
νητη και κατάπληκτη. Ένα καινούρ-
για φώς έλαμψε στο πρόσωπό της.

Έκείνη τη στιγμή, έλεγε η Έλεν
Κέλλερ αργότερα, «με κάποιο τρόπο
άρχισα ξαφνικά να καταλαβαίνω το
μυστήριο της γλώσσας. Κατάλαβα
τότε ότι νερό έσήμαινε εκείνο το
θαυμάσιο δροσερό πράγμα, που χύ-
θηκε πάνω στο δεξι χέρι μου. Αυτή
ή ζωντανή λέξις άγγιξε το μυαλό
μου, δίνοντάς του φώς, έλπίδα, χα-
ρά»!

Η Έλεν γεμάτη έξαση, έπιανε το
κάθε τι, που εύρισκε μπροστά της και
προσπαθούσε να βρή τ' όνομά του.
Άγγιξε τα δέντρα, τα λουλούδια, το
σπίτι. Ήξερε τώρα πώς το καθένα
άπ' αυτά είχε όνομα. Πρίν περάσουν
πολλές ώρες είχε προσθέσει 30 νέες
λέξεις στο λεξιλόγιό της.

Έπειτα από λίγα χρόνια η Έλεν
Κέλλερ είχε μάθει να διαβάζη με το
σύστημα Μπράϊγ.

Διάβαζε το κάθε τι που της έδιναν.
Έπίσης είχε μάθει να συνεννοήται
με άλλους, γράφοντας λέξεις στην
παλάμη της δασκάλας της. Όμως μ'
όλα αυτά εξακολουθούσε να είναι
άλαλη κι έπιθυμούσε τόσο πολύ να
ξεπεράση κάθε δυσκολία.

Μία μέρα, όταν ήταν πιά δέκα χρό-
νων, διάβασε κάτι για μία Νορβηγίδα
κοπέλλα κουφή και τυφλή και άλαλη,
που είχε μάθει να μιλάη.

Άμέσως η Έλεν έγραψε στην πα-
λάμη του χεριού της δασκάλας της.
«Πρέπει να μιλήσω!»

Η δεσποινίς Σούλλιβαν την πήρε
και την έφερε στην δεσποινίδα Σάρα
Φούλερ, μία διάσημη δασκάλα για
κουφούς. Η νέα δασκάλα άρχισε από
την πρώτη στιγμή να της δείχνη τι
να κάνη. Η Έλεν Κέλλερ κουνούσε το
χέρι της πάνω στα χείλη της δεσποι-
νίδος Φούλερ.

Γυρίζοντας μετά το εβδομο μάθημα
ή Έλεν Κέλλερ στο σπίτι της και πλη-

σιάζοντας τη δεσποινίδα Σούλλιβαν
της είπε με μία βαθεία, παράξενη
φωνή.

«Τώρα μπορώ να μιλάω!»
Αυτή ήταν και η πρώτη πραγμα-
τική ανθρώπινη όμιλία της.

Η Κέλλερ πήρε ένδεκα μαθήματα
από τη δεσποινίδα Φούλερ, μα αυτό
ήταν μόνο η αρχή της μεγάλης μά-
χης να μάθη να μιλάη. Έβδομάδα με
την εβδομάδά, μήνα με το μήνα,
χρόνο με το χρόνο, προσπαθούσε να
μιλήση όσο μπορούσε πιο καθαρά.

Έμαθε γρήγορα να διαβάζη από
τις δονήσεις των χειλιών. Τοποθε-
τώντας ένα δάχτυλο στη μύτη του
όμιλητού, ένα άλλο στα χείλη κι ένα
άλλο στο λαιμό του έμαθε να άκούη
τι έλεγαν οι άλλοι, όταν μάλιστα η
όμιλία τους ήταν καθαρή και μεγα-
λόφωνη.

Οι νίκες της Έλεν Κέλλερ έναντίον
των άτυχημάτων της την έκαμαν
πολύ γρήγορα διάσημη.

Το όνομα της Έλεν Κέλλερ θα το
θυμούνται όλοι για πάντα.

Τυφλή, κουφή, άλαλη από πολύ
μικρή ηλικία υπερπήδησε και τα τρία
αυτά φοβερά μειονεκτήματα. Το στα-
θερό της θάρρος και η άπόφασις, η
έπιμονή και ύπομονή της και η σκλη-
ρή και αδιάκοπη εργασία της έχουν
σκορπίσει θάρρος κι άισιοδοξία στους
άνθρώπους όλου του Κόσμου.

Έπιανε το κάθε τι και προσπαθούσε
να βρή τ' όνομά του.

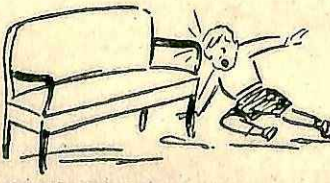
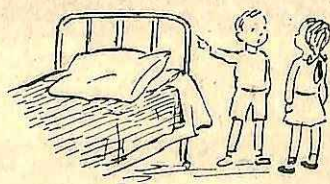
ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Πρέπει, παιδιά μου, πάντοτε ύπ' όψη σας να έχετε
μέσα στο σπίτι παίζοντας ποτέ σας να μην τρέχετε.
Γιατί κομιά φορά μπορεί, αν ξάφνου σκουντουφλήσετε,
στο σίδερο του κρεβατιού-ας πούμε-να χτυπήσετε,
στο χέρι κάποιου καναπέ ή σ' ένα ξύλο άλλο,
και τότε, αγαπημένα μου, θάν' το κακό μεγάλο.

Αν βούτυρα στο πάτωμα ή λάδια σās χυθούνε
σκουπίστε τα, ή φροντίστε μεμιάς να σκουπιστούνε.
Γιατί αλλιώς αργότερα όποιος εκεί πατήση
μπορεί γλιστρώντας ξαχνικά να πέση, να χτυπήση.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

Ο ΠΑΑΒΟ ΝΟΥΡΜΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΑΘΛΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Στη σύγχρονη αθλητική ιστορία δεν υπάρχει διασημότερο όνομα από του Φινλανδού πολυολυμπιονίκου Πάαβο Νούρμι. Αυτός ο δρομέας-θρύλος μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο και επί πολλά χρόνια έφθασε να χαρακτηριστεί σαν υπεράνθρωπος στους δρόμους άτοχης, όπου υπήρξε άφαστος στην εποχή του. Τότε, μάλιστα, πίστευαν ότι οι χρόνοι, που είχαν επιτύχει ο εκπληκτικός Φινλανδός δεν θα κατερίπτοντο ποτέ! Και τα παγκόσμια ρεκόρ του Νούρμι δεν ήταν λίγα: "Αρχίζαν από τα 1500 μέτρα και έφθαναν μέχρι τον Μαραθώνιο δρόμο. Έκτός δηλαδή από τα επίσημα αγωνίσματα δρόμων του Όλυμπιακού προγράμματος των 1500 μ., των 5000 μ. των 10.000 μ. και του Μαραθωνίου, ο φτερωτός άσος του Βορρά κατείχε τα παγκόσμια ρεκόρ όλων των ενδιάμεσων αγωνισμάτων, που ξεπερνούσαν τα είκοσι όπως των 1000 μ. του ενός μιλίου, των δύο, των τριών, των πέντε, των 10 και των 20 μιλίων, της ημίσεως και της μισής ώρας, των 2000, 3000, 4000, 6000, 8000, 15.000, 20 χιλιομέτρων κ.λ.π. κ.λ.π.

Έτσι, το άστρο του Πάαβο Νούρμι έμεινε, επί μια δεκαπενταετία τουλάχιστον, δόξα στο αθλητικό στερέωμα και όταν πριν τριάντα περίπου χρόνια άρχισε να δύει, ο φίλαθλος κόσμος, πίστευε πως τέτοιο φαινόμενο, δεν θα παρουσιαζόταν πιά. Φυσικά, όπως συμβαίνει πάντα, τίποτα δεν μένει στην θέσι του απ' την εξέλιξη και δεν πέρασε πολύς καιρός που τα ρεκόρ του Νούρμι άρχισαν ένα-ένα να καταρρίπτονται. Νέοι άσσοι εμφανίστηκαν στους διεθνείς αγώνες, που κατέκτησαν νέες επιδόσεις για να εξαφανισθούν κι αυτές με τη σειρά τους και να παραχωρήσουν τη θέσι τους σ' άλλες ακόμα καλλίτερες. Όμως, ο θρύλος του Νούρμι δεν έσβυσε και σ' αυτό οφείλεται ότι είναι ο μόνος ζών αθλητής, του οποίου ο άνδρας κοσμή μια απ' τις κεντρικότερες πλατείες του Έλσινκι, της πρωτεύουσας της Φινλανδίας. Γιατί ο ένδοξος πρωταθλητής του Βορρά δεν υπήρξε μόνον ένας ανυπέρβλητος αγωνιστής του αθλητικού στίβου, αλλά και ένας έξοχος πρεσβευτής της πατρίδος του, όταν αυτή χρειάστηκε τις υπηρεσίες του και στον διπλωματικό ως ποίμε τομέα. Ήταν η εποχή—λίγο πριν από τον τελευταίο πόλεμο—που η Φινλανδία είχε υποστεί επίθεση απ' την Σοβιετική Ρωσία και δεν δειλίασε να υψώσει την σφενδόνα του Δαβίδ μπροστά στον Γολιάθ. Ήταν κάτι ανάλογο μ' αυτό, που έκανε η Ελλάδα το 1940. Και τότε η μικρή σε πληθυσμό, αλλά μεγάλη σε ψυχή αυτή χώρα άρρωσε το ανάστημά των διασήμων πρωταθλητών και Όλυμπι-

νικών της για να ζητήσει βοήθεια απ' τις ελεύθερες χώρες. Ο Νούρμι, που βρισκόταν πια στην αθλητική εφεδρεία, ξαναγύρισε στην ενεργό δράση, πήγε στις Ήνωμένες Πολιτείες και άρχισε να εμφανίζεται στον στίβο, καλώντας σε βοήθεια τους Αμερικανούς για την κινδυνεύουσα πατρίδα του. Οι εκκλήσεις του Νούρμι κι οι εμφανίσεις του προκάλεσαν συναγερμό τότε στην Αμερική και το αποτέλεσμα ήταν να σταλή σημαντική βοήθεια πάσης φύσεως στην ήρωική Φινλανδία, ώστε να γλυτώσει τον θάνασιμο κίνδυνο με μικρές απώλειες. Τέτοιας αξίας πρεσβευτής δεν είχε ξαναφανή σε καμία χώρα. Γι' αυτό κι η τιμή, που του έγινε απ' τους συμπατριώτες του, που είναι φειδωλοί σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις, είναι πραγματικά μοναδική. Άλλωστε και στον αθλητικό στίβο ο Νούρμι εξακολουθεί να κατέχει ένα ακατάρριπτο ρεκόρ. Είναι οι έννεα πρώτες Όλυμπιακές νίκες του, που δεν τις έχει φθάσει κανείς. Πραγματικά κανείς αθλητής μέχρι σήμερα δεν κατόρθωσε να στεφθή έννεα φορές πρώτος Όλυμπιονίκης και να κερδίση ισάριθμα χρυσά μετάλλια στους Όλυμπιακούς αγώνες του 1920 της Αμβέρσας, του 1924 στο Παρίσι και του 1928 στο Άμστερνταμ.

Πέρσι, που ο Νούρμι είχε άρρωσήσει, ολόκληρος η Φινλανδία ήταν στο προσέφαλό του, όπως θα γινόταν μόνον με έναν εθνικόν ήρωα. Κι όταν έγινε καλά, ένας στεναγμός ανακουφίσας βγήκε απ' τα στήθη των Φινλανδών. Τόσο πολύ αγαπούν και σέβονται οι Φινλανδοί τον Πάαβο Νούρμι, τον ήμίθεο του καταπληκτικά προωδευμένου αθλητισμού των.

Ο Νούρμι είναι σήμερα 62 ετών και διευθύνει εμπορικές επιχειρήσεις στο Έλσινκι. Όταν τον ρώτησαν τελευταία τι γνώμη έχει για την εξέλιξη των ρεκόρ, είπε μεταξύ άλλων: «Πιστεύω ότι πολύ σύντομα το παγκόσμιο ρεκόρ του δρόμου του ενός μιλίου (1609 μ.) θα φθάσει στα 3'50". Η επίδοσις αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς να υπάρχει ειδικός προπονητής, αλλά χρειάζεται αθλητής με φυσικό ταλέντο και να έχει σκληρά προπονηθή». Όπως είναι γνωστόν, ο Νούρμι δεν περιορίστηκε μόνο στο ταλέντο του, αλλά ακολούθησε την πιο σκληρή προπόνησι της εποχής του για να καταρρίψει 20 παγκόσμια ρεκόρ, διπλάσια σχεδόν Ευρωπαϊκά και 9 χρυσά μετάλλια στις Όλυμπιακές. Στη συνέχεια της συνεντεύξεώς του ο θρύλος του διεθνούς αθλητισμού τόνισε: «Ο Αυστραλός δρομέας ήμιαντοχής Έλλιοτ, ο οποίος κατέχει τα παγκόσμια ρεκόρ του ενός μιλίου με 3'54"5. και των 1500 μ. με 3'36", είναι εις θέσιν να φθάσει τα 3'50"

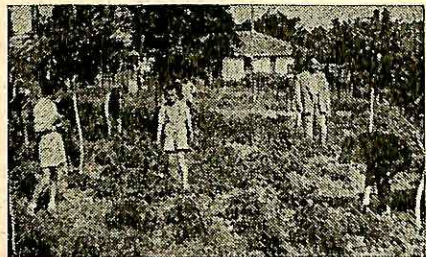
εις το μίλι. Αυτό μπορεί να γίνει, εάν ο Έλλιοτ αγωνισθή υπό ιδεώδεις συνθήκες».

Σημειωτέον ότι ο Νούρμι κατείχε πριν 30 χρόνια το παγκόσμιο ρεκόρ του μιλίου με 4'10"4, πρέπει όμως να δηλωγηθή ότι η ειδικότης του ήταν οι μεγαλύτερες αποστάσεις. Ο «ίπταμενος Φινλανδός» περιέγραψε τον ιδεώδη δρομέα του μέλλοντος, που πρέπει να είναι ύψηλός, λεπτός, με μακρυά αδύνατα πόδια και ωραίο στυλ με μεγάλη «δρομική γωνία». Άλλ' αυτός ο δρομέας, πρόσθεσε ο Νούρμι, πρέπει να αφιερώση τη ζωή του στα αγωνίσματα των δρόμων ήμιαντοχής για να πραγματοποιήσει αυτό το όνειρο.

«Θα πρέπει να προπονηται κανονικά και έντατικά και θα πρέπει επίσης να χρησιμοποιή τη φαντασία του στην προπόνησι. Δηλαδή η προπόνησις του πρέπει να γίνει το μόνον ενδιαφέρον πράγμα της ζωής του!»

Ο ένδοξος Φινλανδός κλείνοντας την συνέντευξί του έδωσε την ακόλουθη συμβουλή προς τους νέους αθλητάς:

«Οι νέοι, που θέλουν να ασχοληθούν με τον αθλητισμό του στίβου και ειδικότερα με τα αγωνίσματα των δρόμων, πρέπει να αφοσιωθούν στους δρόμους ήμιαντοχής και να τρέξουν μεγάλες αποστάσεις μόνον δια να αποκτήσουν σθένος και δύναμι. Ποτέ όμως ως διαγωνιζόμενοι».

Ε.Σ.Ν. δημ. σχολ. Μικροχωρίου Δοξάτου καλλιεργούν πατάτες.

Juniors of elem. School Microchori, Drama cultivating potatoes.

Σ. Γ. ΚΩΣΤΕΡΙΑΔΗΣ

ΣΕΙΣ ΑΓΓΕΛΟΙ

Σεις άγγελοι με φτερά
τά παιδάκια τά μικρά
π' αγαπάτε.

Νά μην πάθουνε κακό
με τό βλέμμα σας γλυκό
τά φυλάτε.

Και καθώς θά κοιμηθούν
κι όπου πάνε και βρεθούν
τά κοιτάτε.

Μά, και μένα τό καλό
τό παιδί, παρακαλώ
μην ξεχνάτε.

Άπο τη Λαογραφία μας

ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΔΕΛΦΙΑ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Μια φορά σε μία μακρινή πολιτεία ζούσαν τρία άδελφια, που είχαν για μοναδική τους περιουσία ένα πετεινό, ένα δρεπάνι και μία γάτα. Τά μοίρασαν τότε μεταξύ τους κι ο μεγαλύτερος άδελφός πήρε τό δρεπάνι, ο μεσαίος τόν κόκκορα κι ο μικρότερος τη γάτα.

Ο πρώτος ετοιμάστηκε να φύγει σ' άλλα μέρη για να βγάλει τό ψωμί του.

«Άδελφια μου, είπε στους άλλους δύο, σκέπτομαι να πάρω τό δρεπάνι μου και να φύγω, να πάω να θερίσω ξένα σιτάρια. Έτσι θά μπορέσω να κερδίσω τό ψωμί μου. Τους άπεχαιρέτησε, πήρε τό δρεπάνι του κι έφυγε. Στο πρώτο χωριό όπου έφθασε, βρήκε τους χωρικούς να θερίζουν με τους σουγιάδες. Έκοβαν τά στάχυα ένα-ένα, σιγά σιγά: «Με θέλετε και μένα να θερίσω;» τους ρώτησε. —«Και βέβαια σε θέλουμε!» του άποκρίθηκαν. Άλλά δεν έχομε σουγιά να σου δώσωμε. Με τί θά θερίσης;»

—«Μη σάς νοιάζει, τους άποκρίθηκε, εγώ θά θερίσω με δική μου μηχανή!»

—«Κόπιασε λοιπόν!» του είπαν κι οι χωρικοί. Άρχισε τότε κι αυτός με τό δρεπάνι του να θερίζει. Όσπου να κάνουν οι άλλοι μία χεριά, αυτός είχε κάνει ένα δεμάτι, όσπου να κάνουν οι άλλοι ένα δεμάτι, αυτός είχε θερίσει μισό χωράφι κι ακόμα περισσότερο. Οι άλλοι τόν εκόιταζαν με γουρλωμένα μάτια: «Μωρέ τί μηχανή είναι αυτή; Έλεγαν και ξανάλεγαν... Τί θαύμα είναι αυτό; Τί ζητάς να μάς τήν πουλήσης; Σου τήν πληρώνομε όσα θέλεις.

—«Τί λέτε τώρα! άποκρίθηκε αυτός. Αυτή είναι όλη μου ή περιουσία... Τί θά άπομείνει σε μένα όταν θά δώσω σε σάς τό δρεπάνι μου;»

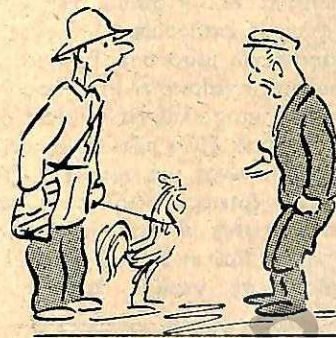
Αυτός είχε θερίσει μισό χωράφι

—«Θά σου πληρώσωμε πέντε χιλιάδες δραχμές».

—«Πέντε χιλιάδες; Δεν σάς τό δίνω!»

—«Νά σου δώσωμε δέκα!»—«Άφίστε με, χριστιανοί του Θεού, δεν τό πουλώ!» —«Δεκαπέντε, είκοσι, είκοσιπέντε!... Τέλος με τά πολλά τόν έπεισαν κι άπεφάσισε κι αυτός να τους δώσει τό δρεπάνι του για είκοσιπέντε χιλιάδες. Πήρε τά χρήματα κι έγύρισε χαρούμενος σ' άδελφια του: «Τά βλέπετε, τους είπε, εγώ έγινα πλούσιος... Πούλησα τό δρεπάνι μου στην πιο καλή τιμή!». Και τους διηγήθηκε τήν ιστορία του.

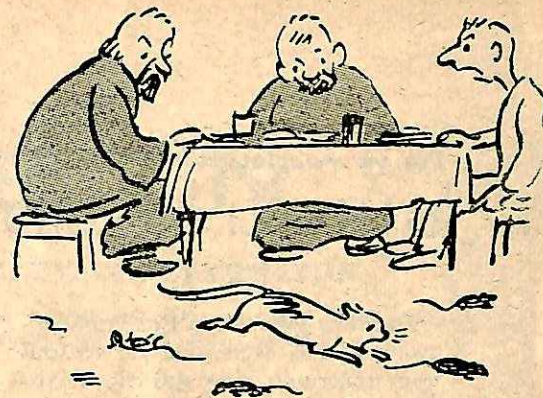
Πωπώ! Τί ζω είναι αυτό;

—«Θά φύγω κι εγώ, είπε τότε εκείνος, που είχε τόν κόκκορα. Θά πάω να πουλήσω τόν πετεινό μου κι ίσως τά καταφέρω να γυρίσω πλούσιος!».

Και πράγματι πήρε τόν πετεινό του και ξεκίνησε για τό πιο μακρινό χωριό. Σάν έφτασε εκεί, μπήκε στο πρώτο χάνι για να περάση τη νύχτα του. Τόν είδαν τότε ξένο οι χωριάτες κι έτρεξαν όλοι γύρω του να περιεργαστούν αυτό τό παράξενο πουλί, που κρατούσε μαζί του.

—«Τί είναι αυτό; τί είναι αυτό; ρωτούσαν και ξαναρώτουσαν, γιατί έβλεπαν πετεινό για πρώτη φορά.

—«Αυτό, τους είπε, είναι ένα πουλί, που μάς ξυπνάει τό πρωί από τόν ύπνο μας για να μάς ειδοποιήση ότι ήλθε ή ήμέρα. —«Πώ, πώ, τί μάς λές; Κι έμάς μάς παίρνει ο ύπνος και πολλές φορές ξυπνάμε τό μεσημέρι. Και πόσο τό πουλάς; —«Δεν τό πουλώ είπτε αυτός, ούτε με είκοσι χιλιάδες

Και πόσο τό πουλάς;

δραχμές» —«Τότε να σου δώσωμε τριάντα!» —«Ούτε με τριάντα δεν τό δίνω, γιατί ποιός θά με ξυπνάει τό πρωί;» —«Τότε να σου δώσωμε σαράντα!» Τέλος με τά πολλά, του έδωσαν πενήντα χιλιάδες κι αυτός τους άφησε τόν πετεινό και γύρισε σπίτι του ένθουσιασμένος.

«Πενήντα χιλιάδες πούλησα τόν κόκκορα! τους είπε. Έγινα κι εγώ πλούσιος!...». Τότε άπεφάσισε κι ο μικρότερος να πάει να πουλήση τήν γάτα του. Άπεχαιρέτησε τ' άδελφια του κι έφυγε μακριά. Σάν βράδιασε βρέθηκε μπροστά σ' ένα μοναστήρι. Χτύπησε τήν πόρτα, του άνοιξαν οι καλόγεροι κι όπως ήταν καθισμένοι στο τραπέζι, τόν κάλεσαν να φάη μαζί τους. Τους εύχαρίστησε για τήν καλωσύνη τους τό παλληκάρι και στρώθηκε κι αυτό στο τραπέζι. Μά όσο έτρωγαν, τά ποντίκια, που είχαν γεμίσει τό μοναστήρι, δεν τους άφιναν σε ήσυχία. Ός και πάνω στα πιάτα πετούσαν για να φάν τά φαγητά. Οι καλόγεροι όλο και τά χτυπούσαν, αλλά πού να τά συμμαζέψουν!...

Τότε σηκώθηκε άπάνω τό παιδί, άπέλυσε στα ποντίκια τη γάτα του κι όσπου να κάνουν έτσι να κοιτάξουν οι καλόγεροι, τά ποντίκια είχαν εξαφανιστή: «Πώ, πώ, θαύμα!... Καλές τί ζω είναι αυτό; ρώτησαν κατάπληκτοι» —«Γάτα, τό λέν, άποκρίθηκε τό παιδί». —«Και πόσο μάς τό πουλάς;» —«Δεν τό πουλώ ούτε με τριάντα, ούτε με πενήντα χιλιάδες!...»

—«Νά σου δώσωμε εβδομήντα!...» —«Ούτε με όγδόντα!».

—«Νά σου δώσωμε εκατό να μάς αφήσης τό ζώον να ήσυχάσωμε από τά ποντίκια!...». Τότε δέχτηκε τό παιδί, πήρε τις εκατό χιλιάδες κι έγύρισε ένθουσιασμένο σ' άδελφια του.

Κι έτσι έγιναν πλούσιοι κι οι τρεις κι έζησαν ευτυχισμένοι χάρις στο δρεπάνι, τόν πετεινό και τη γάτα.

Για να γνωρίσουμε την 'Ελλάδα

ΒΙΚΟΣ: ΤΟ ΚΟΛΟΡΑΔΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ, Δημ./λου

Σαράντα χιλιόμετρα Β.Δ. των 'Ιωνανίνων, στα φημισμένα για το λαμπρό πολιτισμό τους και τις άφαστες φυσικές καλλονές Ζαγοροχώρια, η φύσις παρουσιάζει μια από τις σπάνιες γεωλογικές ιδιοτροπίες της: το ασύλληπτο σ' έκτασι και μεγαλοπρέπεια χάσμα, που λέγεται Βίκος.

Ο Βίκος είναι μια σεισμογενής χαράδρα, η οποία καλύπτει τεράστιο μέρος του Δυτικοκεντρικού Ζαγοριού και αποτελεί κλασική περίπτωση «λύσεως της επιφανείας του εδάφους». Το μήκος της υπερβαίνει τα 7 χιλιόμετρα, το βάθος της κυμαίνεται μεταξύ των 400 και 1000 μέτρων, ενώ το άνοιγμά της υπολογίζεται κατά μέσον όρον σε 200 μέτρα.

Τα κύρια γνωρίσματα του Βίκου θα μπορούσε να τα συνοψίσει κανείς στο μεγαλειώδες χάος του, στην καταπληκτικά απότομη τομή των γιγαντιαίων βράχων, στην ασύγκριτη αγριότητα και την οργιάζουσα βλαστηση.

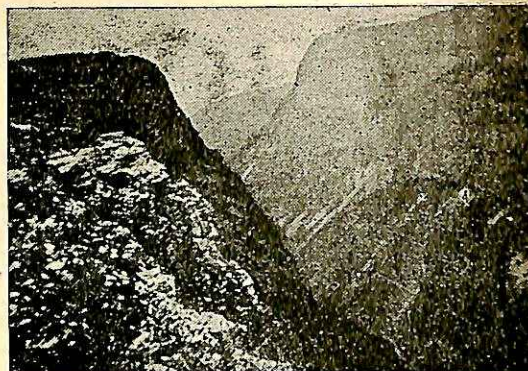
Το επιβλητικότερο, το βαθύτερο, αλλά και προσιτώτερο συνάμα στο ανθρώπινο πλυσίμασμα τμήμα της χαράδρας, βρίσκεται στο Μοναστήρι

της 'Αγίας Παρασκευής, Μονοδενδρίου, που είναι χτισμένο στο χείλος του γκρεμού σε ύψος 850 μέτρων από τον πυθμένα του.

Η θέα της χαράδρας από το σημείο αυτό είναι ανυπέροχτη και το ανθρώπινο βλέμμα μένει έκθαμβο εμπρός στο άμετρητο χάος, που προβάλλει με τις φοβερές σπηλιές, τις απλησίαστες πλαγιές, τ' απάτητο ζωνάριο και την επιβλητική κοίτη του ποταμού.

Πέρα από την 'Αγία Παρασκευή, ανάμεσα από ξύλινες γέφυρες, προχωρεί ένα μονοπάτι, που προκαλεί τον ίλιγγο, και καταλήγει στα περίφημα «σπιτάκια» με την τεράστια σπηλιά και τις πολεμίστρες, ύστατα καταφύγια των ντόπιων στις τουρκοαλβανικές επιδρομές.

Παραπάνω μέσα στα βράχια, κοφτερά σα μαχαίρια, είναι σκαρφαλωμένες οι αετοφωλιές φτιαγμένες από χονδρά ξηρά ξύλα των δένδρων. Κι αν ρίξη κανένας μια τουφεκιά, ξεπετιούνται άπειροι περήφανοι αετοί πλαταγίζοντας με δύναμι τα πελώρια φτερά των κι ή σκιά τους με το πέταγμα σε γεμίζει από τρόμο.

Μέρος της χαράδρας του Βίκου

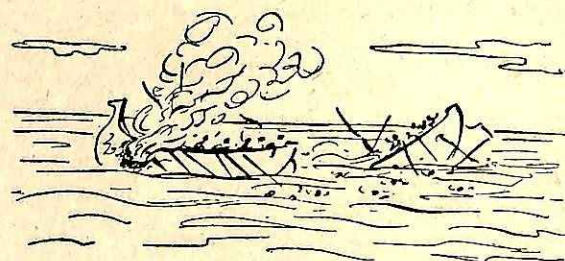
Αν φωνάξεις για να σ' ακούσουν ή ήχω έπαναλαμβάνει τη φωνή σου πέντε κι έφτα φορές.

Η κάθοδος στο έσωτερικό της χαράδρας είναι αρκετά επικίνδυνη και κουραστική. Έδω η αγριότητα του τοπίου είναι ασύγκριτη. Η αίσθησις του χάους πιό έντονη. Ο ούρανός πιό λιγυστός. Η βλάστησις πιό άφθονη. Στις ποικιλίες της άλλωστε περιλαμβάνονται και τα θεραπευτικά βότανα, που χρησιμοποιούσαν τα παλιότερα χρόνια οι φημισμένοι Ζαγορίσιοι «Βικολογοί».

Ο Βίκος είναι ένα θαυμάσιο δημιουργήμα του πλάστου, που σαγηνεύει τον επισκέπτη κάθε εποχή. Τον χειμώνα με την 'Αλπική του όψη, το καλοκαίρι με την ανέλπιστα θαλερότητα της βλαστήσεως και τη φαντασμαγορία των φωτοσκιάσεων, που του χαρίζουν οι άσημνες βραδιές.

την 'Ελλάδα, ο Σκυλλίας, που ήταν μέσα σ' ένα από τα Περσικά πλοία, αυτομόλησε προς τους Έλληνες και τους μετέδωσε πολυτιμότερες πληροφορίες για τις πολεμικές κινήσεις των Περσών.

Και όταν ο στόλος τους περνούσε εμπρός από το

Πήλιο, αυτός, κολυμβώντας αθέατος, κατέστησε άχρηστα πολλά έχθρικά πλοία.

Καταπληκτική δύτρια—βατραχάνθρωπος ήταν επίσης και η κόρη του Σκυλλία, η ωραιότατη 'Υδνα, που και αυτή, τότε μαζί με τον πατέρα της και πότε μόνη, προσέφερε άπειρες υπηρεσίες στην πατρίδα.

Οι Έλληνες τιμώντας τον Σκυλλία και την 'Υδνα έστησαν αγάλματά τους στας 'Αθήνας, στη Σπάρτη και στους Δελφούς.

KIMΩN

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Με πολλήν ικανοποίησιν δημοσιεύομεν τας ακόλουθους δωρεάς των 'Ερυθροσταυριτών 'Αθηνών—Πειραιώς και περιχώρων προς τους συναδέλφους των της υπαίθρου.

Η συνεχιζόμενη συγκινητική αυτή έκδηλωσις αλληλεγγύης των 'Ελλήνων 'Ερυθροσταυριτών προς ένδεεις συναδέλφους των μαρτυρεί ευγένειαν αισθημάτων και αποτελεί την έμπρακτον απόδειξιν της κατανόησεως του 'Ερυθροσταυρικού πνεύματος δηλ. της αγάπης προς τον πλησίον και της αλληλοβοηθείας.

Συγχάριμεν θερμότατα τους μικρούς 'Ερυθροσταυρίτας με την βεβαιότητα ότι το παράδειγμά των θα μιμηθούν και όλοι εκείνοι, οι όποιοι είναι εις θέσιν να έλθουν άρωγοί προς τους έχοντας ανάγκην βοήθείας.

1) Το 1ον Δημ. Σχολείον Μαρκοπούλου Μεσογείων 'Αττικής δια το Δημ. Σχολείον Καρυδιάς Κομοτηνής 64 δέματα με γραφ. ύλην, ιματισμόν κλπ.

2) Το 3ον Δημ. Σχολείον Β' Περιφ. Πειραιώς δια το Δημ. Σχολείον Γραμμένης Ναυπακτίας 1 χαρτοκιβώτιον με ιματισμόν.

3) Οι 'Ερυθροσταυρίται μαθηταί της 2ας τάξεως του Δημ. Σχολείου 'Αλιάρτου Λεβαδείας δια το Δημ. Σχολείον Γραμμένης Ναυπακτίας 1 δέμα με γραφ. ύλην.

4) Το Δημ. Σχολείον 'Αρχανών Κρήτης δια τα Δημ. Σχολεία Σπηλιάς Κοζάνης και Κομνηνάδων Νεστορίου ανά 1 χαρτοκιβώτιον με σχολ. είδη.

5) Το Γυμνάσιον Βροντάδων Χίου δια τα Δημ. Σχολεία Γεωργίτης Γρεβενών, Δενδρακίου Δράμας και Λαϊστικής Ζαγορίου ανά 1 δέμα με σχολικά είδη.

6) Οι 'Ερυθροσταυρίται μαθηταί της 3ης ομάδος Ε.Σ.Ν. του Γυμνασίου Τυρνάβου δια το Δημ. Σχολείον Παναγιάς Γρεβενών 1 δέμα με γραφ. ύλην.

7) Η 'Ερυθροσταυρίτισσα μαθήτρια του Δημ. Σχολείου Μετσόβου Βασιλική Ρόκου δι' άπορον μαθητήν 1 δέμα με γραφ. ύλην.

8) Το Δημ. Σχολείον 'Ολύμπων Χίου δια τους φρουρούς των συνόρων 1 κυτίον με μαστίχην.

9) Η Χριστιανική 'Ενωσις 'Εργαζομένης Νεολαίας δια το Δημ. Σχολείον Λειβαρτζίου Καλαβρύτων 5 δέματα και 4 σάκκους με ιματισμόν και τρόφιμα.

Δια τους πλημυροπαθείς Κομοτηνής έλάβομεν μέχρι σήμερον από τα ακόλουθα σχολεία :

1) Το Γυμνάσιον Νικαίας Πειραιώς απέστειλε δια του πλημυροπαθείς μαθητάς του Γυμνασίου Κομοτηνής 13 χαρτοκιβώτια και 1 σάκκον ιματισμόν και διάφορα είδη.

2) Το ΙΓ' Γυμνάσιον 'Αρρένων 'Αθηνών 18 δέματα με είδη βοηθείας.

3) Το 'Ιδιωτικόν Δημ. Σχολείον και Νηπιαγωγείον Τριπόλεως 3 σάκκους με είδη βοηθείας.

4) Το 1ον Δημ. Σχολείον Μαρκοπούλου Μεσογείων 64 μικροδέματα με σχολ. είδη κλπ.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ο 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός Νεότητος εκλήθη να συμμετάσχη εις τας οργανουμένας έφ'ετος Διεθνείς εκθέσεις των ξένων 'Ερυθρών Σταυρών Νεότητος με λευκώματα σχολ. αλληλογραφίας, κούκλας με εθνικάς ένδυμασίας, πίνακας και χειροτεχνήματα.

Οι πίνακες θα έχουν θέματα της εκλογής των 'Ερυθροσταυριτών, από την σχολικήν ζωήν, τα έθιμα του τόπου των και πώς φαντάζονται οι νέοι τον 'Ερυθρόν Σταυρόν.

Παρακαλούμεν τους 'Ελληνες 'Ερυθροσταυρίτας να αποστείλουν εγκαίρως εις τα Γραφεία μας τα έργα των, ώστε η 'Ελλάς να μη άπουσιάζη από τας Διεθνείς αυτές εκθέσεις εις τας όποιας πάντοτε δίδει το «παρόν» με έξαιρετικήν επιτυχίαν.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ

Η επιτροπή βραβεύσεως λευκωμάτων Σχολ. άλληλογραφίας άπένειμε τα ακόλουθα βραβεία :

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α' :

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) Α'. Θηλέων (4 Λευκώματα)
- 2) Β. » (τάξ. Γ1, Γ2, Γ3, Γ4, Γ5, Δ4, Ε, ΣΤ2, Ζ'. Πρακτ. Ζ1, Ζ2, (Λευκ. 2), Ηα.

3) Ε'. Θηλέων

4) ΣΤ'. » (τάξ. Γ1, Γ2)

5) Θ'. » (τάξ. Γ1, Γ2, Δ2)

6) Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας (Λευκ. 3)

7) Γ'. 'Αρρένων (τάξις ΣΤ.)

8) ΣΤ'. »

9) ΙΒ'. Μικτόν

10) Γυμνάσιον Ν. Φιλαδελφείας.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1) Α'. Θηλέων

2) Ράλλειον Θηλέων

3) Α' πρότυπον 'Αρρένων

4) 'Αρρένων Νικαίας

5) Μοσχάτου (τάξις Δ, Δ1, Δ3)

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

1) Γυμν/κόν Παρ/μα Γουμένισσης Μακεδονίας

2) Δερβενίου

3) Θηβών

4) Παιδαγωγική 'Ακαδημία Λαμίας

5) Λάμπειον Ναούσης

6) Θηλέων Λαρίσης

7) Λεχαινών 'Ηλείας

8) Πυθαγόρειον Σάμου.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1) 'Ελληνικού 'Εκπαιδευτικού Συνδέσμου «Μ. Κρίκου».

2) «'Ελληνικό - Σπίτι»

3) Ευαγγελινίδεις Σχολή Καλλιθέας

4) Καπάκα

5) Κουρή-Παπαφίλιππου (Καδμεία Σχολή)

6) Σαλβάτου

7) Σαφαρίκα

8) Σιμπούλου Εύθυμίου (Βυζάντιον)

9) Γιουρμετάκη Καραγιαννάκη—Πειραιώς

10) Είρ. Θεοκάκη (Τρείς 'Ιεράρχαι) Πειραιώς

11) Παν. Παπαδογεωργή (Παντάνασσα) Πειραιώς (Λευκ. 2)

12) Σταυριανού ('Ελληνισμός) Πειραιώς (Λευκώματα 4)

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Α'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ 1) Ε'. Κασσαριανής, 2) 12ον, 3) 13ον.

Β'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ 1) 42ον

Δ'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ 1) 10ον Καλλιθέας

Ε'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ 1) Α'. Βύρωνος

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Α'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ 1) Α'. Αιγίνης, 2) Β'. Αιγίνης, 3) Κυψέλης.

Αιγίνης

Γ'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ 1) 38ον, 2) 41ον.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΗΠΕΙΡΟΣ 1) Μ. Κάμπου 'Αρτης, 2) Πέτα 'Αρτης

ΘΕΣΣΑΛΙΑ 1) Μηλίνης Μαγνησίας

ΘΡΑΚΗ 1) 3ον 'Αλεξανδρουπόλεως

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

1) Β' Βελβενδοῦ Κοζάνης, 2) 37ον Β'. Περιφ. Θεσ/νίκης,

3) Μαυροχωρίου Καστοριάς, 4) Χρύσας Τσακώνων Πέλλης.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

1) Β' Κιάτου Κορινθίας, 2) Μαγουλιανών Γορτυνίας, 3)

Α' και Β'. Ναυπλίου.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ 1) Δεσφίνης Φωκίδος

ΝΗΣΟΙ

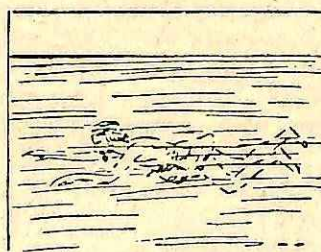
1) 'Αφάντου Ρόδου, 2) Α'. και Β'. Τριάντων Ρόδου, 4)

Βαθέος Σάμου, 5) Βουρλιωτών, 6) Α'. και Β'. Καρλοβασιού,

7) Λέκας, 8) Λιμένος, 9) Α' και Β' Μαραθοκάμπου, 10)

Ξεφυλλίζοντας την Ιστορία μας

Βατραχάνθρωποι

Οι περίφημοι βατραχάνθρωποι, που έδω και μερικά χρόνια άποτελούν ειδικά σώματα των πολεμικών ναυτικών δυνάμεων όλων των εθνών, δέν είναι κάτι το έντελώς νέο.

Βατραχάνθρωποι υπήρξαν και στην αρχαιότητα.

Αυτοί δέν είχαν βέβαια τα σημερινά μέσα, ήταν όμως σπουδαίοι δύτες και προξενούσαν υποβρυχίως μεγάλες βλάβες στα πλοία των έχθρων.

Ο πρώτος βατραχάνθρωπος, που αναφέρει η Ιστορία ήταν ο Σκυλλίας ή Σκυλλίς από τη Σκυώνη της Χαλκιδικής, ο όποιος ύπηρετούσε ως μισθοφόρος στον Περσικό στόλο.

Άλλ' όταν ο Ξέρξης έξεστράτευσε για να κατακτήσει

Μεσ. Καρλοβασιού 11) Α'. και Β'. Μυτιληνών, 12) Όρουμ Ν. Καρλοβασιού, 13) Παγώνδου, 14) Ύδρους, 15) Β'. Μυτιληνής.

ΚΡΗΤΗ

1) Άρωνίου Κυδωνίας, 2) Σπηλιάς Κισσάμου, 3) Α'. και Β'. Ίεραπέτρας, 5) Κάτω Χωρίου και 6) Σταυροχωρίου Σητείας.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Α'. Θηλέων Άθηνών (Λευκ. 2)
- 2) Β'. » » (Λευκ. 2 Τάξις Ε4, Δ2)
- 3) Θ'. » » (Τάξις Γ3, και Δ1)
- 4) Δημ. Ίμφορική Θηλ. Άθηνών (Λευκ. 2)
- 5) ΣΤ'. Άρρένων Άθηνών
- 6) Γυμνάσιον Μοσχάτου (τάξ. Δ2)

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

- 1) Λύκειον Σταυριανού (Έλληνισμός) Πειραιώς (Λευκ. 2)

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Γ'.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Β'. Θηλέων Άθηνών (τάξ. Ε', και Ε2).

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Γυμνάσιον Έλασσόνας

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Β'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

- 1) 24ον

Δ'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

- 1) 3ον Καλλιθέας

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΗΠΕΙΡΟΣ

- 1) Δημαριού Άρτης
- 2) Παλαιοχωρακίου Δημαριού.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

- 1) Άνάβρας Καρδίτσης
- 2) 20ον Βόλου
- 3) Νεράιδας Άλμυρού

ΘΡΑΚΗ

- 1) Δαδιάς Έβρου
- 2) Β'. Διδυμοτείχου
- 3) Καρύλης Όρεστιάδας

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- 1) Β'. Άργους Όρεστικού
- 2) Βερτίστου Λαγκαδά
- 3) Βορειού Άλμωπίας
- 4) Άγ. Παύλου Θεσ/νίκης
- 5) Α'. Καλαμπάκιου Δράμας
- 6) Καστανιάς Κοζάνης
- 7) Κοίλων »
- 8) Νικοπόλεως »
- 9) Ριζοχωρίου Άλμωπίας
- 10) Α'. Σιατίστης
- 11) Σωσάνδρας Άλμωπίας (Λευκ. 2)
- 12) Φτελιάς Κοζάνης

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) Ε'. Αιγίου
- 2) Βαλτεσινίκου Γορτυνίας
- 3) Βυτινέικων Ήλειας
- 4) Θεοκτίστου Γορτυνίας
- 5) Καρυταίνης Γορτυνίας
- 6) Β'. Κρανιδίου
- 7) Λυγιάς Αμαλιάδος
- 8) Λυρκείας Άργολίδος
- 9) Μαυρελίου Καλαμπάκας
- 10) Μυγδαλιάς Γορτυνίας
- 11) Γ'. Ναυπλίου
- 12) Νέας Ήπιδαύρου Άργολίδος
- 13) 44ον Πατρών
- 14) Β'. Χώρας Πυλίας (Λευκ. 2)

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ε'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

- 1) Άμφιθέας, 2) 3ον Ήλιουπόλεως.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΗΠΕΙΡΟΣ

- 1) Άγυιάς Παραμυθιάς

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

- 1) 10ον Λαρίσης

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- 1) 1ον Βελβενδού Κοζάνης, 2) 48ον 3ης Περιφ. Θεσσα-νίκης 3) Φτελιάς Κοζάνης.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) Ε'. Αιγίου, 2) Γυμνού Άργολίδος, 3) Φτέρης, Ήπει-νιανών Εύρυτανίας.

ΝΗΣΟΙ

- 1) Γαρδελάδων Κερκύρας, 2) Μύλων Σάμου, 3) 2ον Τήνου.

ΚΡΗΤΗ

- 1) Καλλικράτους Σφακίων Κρήτης, 2) Σχοινοκαψάλων.

ΝΗΣΟΙ

- 1) Άγκωνος Κεφαλληνίας
- 2) Ευδήλου Ίκαρίας
- 3) Καραβοστάμου Ίκαρίας
- 4) Καστανιάς Σάμου
- 5) Κοκκαρίου Σάμου
- 6) Παλ. Καρλοβασιού Σάμου
- 7) Πυθαγορείου Σάμου
- 8) Ραχών Ίκαρίας
- 9) Σιδαρίου Κερκύρας
- 10) Σκουρέικων Σάμου
- 11) Φαρακλάτων Κεφαλληνίας
- 12) Χώρας Σάμου

ΚΡΗΤΗ

- 1) Βασιλικής Ίεραπέτρας

ΕΠΑΙΝΟΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Γυμνάσιον Μοσχάτου (τάξ. Γ4)

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Γυμνάσιον Πρεβέζης

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Α'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

- 1) Β'. Άμαρουσίου
- 2) Γ'. »

Β'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

- 1) 46ον

Δ'. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

- 1) 10ον Καλλιθέας

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΗΠΕΙΡΟΣ

- 1) Έλαφοτόπου Ίωαννίνων
- 2) Κοντινών Ζαγορίου Μετσόβου

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

- 1) Βραγγιανών Καρδίτσης
- 2) Καλομοίρας Καλαμπάκας
- 3) Ξυνοερίου Καρδίτσης (Λευκ. 3)

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- 1) Αναρράχης Έφορδαίας (Λευκ. 2)
- 2) Γεωργιανής Παγγαίου Καβάλας
- 3) Βαθυτόπου Κάτω Νευροκοπίου
- 4) Μέσης Κομοτινής
- 5) Πλατανορέυματος Κοζάνης
- 6) Χαράδρας Βερροίας

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) Άργολικού Άργολίδος
- 2) Άχλαδοκάμπου Άργολίδος
- 3) Γλύφας Ήλειας
- 4) Δάρας Πυλίας

- 5) Άγ. Ίωάννου Γορτυνίας
- 6) Κάμπου Βοιών Μολάων
- 7) Καρνεζέικων Άργολίδος
- 8) 4ον Κορίνθου
- 9) Λουτρών Γορτυνίας
- 10) Μακρυνάρας Γουβών Μολάων
- 11) Παλούμπας Γορτυνίας
- 12) Πανυπερίου Πυλίας

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

- 1) Χρυσοβίτσης Ξηρομέρου Μεσο-λογίου

ΝΗΣΟΙ

- 1) Ζώλων Κεφαλληνίας
- 2) Ήραίου Σάμου
- 3) Άγ. Θεοδώρων Σάμου
- 4) Καρυάς Τήνου
- 5) Α'. Σάμου.

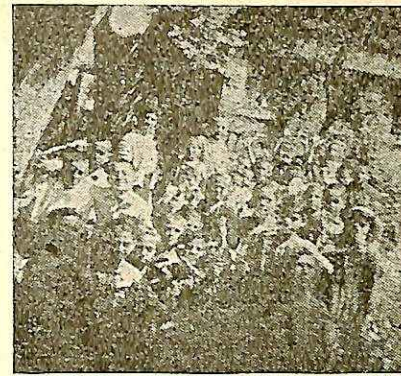
ΚΡΗΤΗ

- 1) Άγ. Κων/τίνου Ρεθύμνου
- 2) Πινών Μεραμβέλου (Λευκ. 3)

ΕΣΝ δημ. Σχολ. Τραγανού-Ήλειας καθαρίζουν το προαύτιον.
Juniors of Elem. School Traganon-
Elias cleaning their playground.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Έλαιωνος Φωκίδος
εις το μαθητικόν κουρείον.
Juniors of Elem. School Eleon Fo-
kis in their hairdresser's shop.

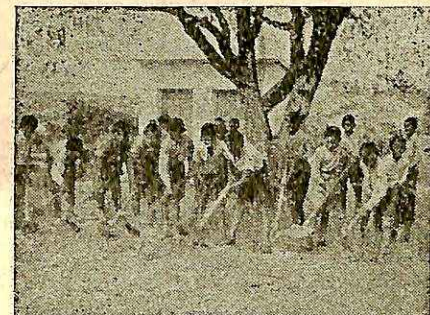
ΕΣΝ δημ. Σχολ. Έλληνοπούργου εις τον
σχολικόν κήπον.
Juniors of Elem. School Elinopyrgos in
their school garden.

Η Π Ε Ι Ρ Ο Σ

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Κομποτίου Άρτης φροντί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου
και την ιδιάν των. Έχουν σχολ. φαρμακείο.
Άσκεινται εις τας πρώτας βοηθείας. Διοργάνω-
σαν Χριστουγεννιάτικη εορτή από τας εορ-
τάς της οποίας αγοράσαν γραφικήν ύλην και
ματαισμόν διά τούς άπόρους μαθητάς του Σχο-
λείου των. Συνεκέκρυσαν 174 δκ. άραβοσίτου
12 δκ. σίτου και 8 δκ. φασολίων ύπερ των συσσι-
τίων της όρεινης περιοχής. Εφύτυσαν 3.000 δεν-
δρύλλια πεύκης και κυπαρίσσου εις 2 λόφους
του χωρίου.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Ρουμανίων Άρτης φροντί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιάν των.
Έχουν μαθητικό κουρείο. Ήπιδωρυσαν την
πλησίον του Σχολείου των εγκαταλειμμένην
πηγήν και πολλούς δρόμους. Έχουν σχολ. φαρ-
μακείο. Παρακολουθούν διαλέψεις υγιεινής. Ήδι-
δάχθησαν πρώτας βοηθείας. Βοηθούν τούς άδυ-
νάτους εις τας μαθήματα. Κατεσκεύασαν διάφορα
εποπτικά μέσα και όργανα διδασκαλίας, τά ό-
ποια προσέφεραν εις γειτονικά Σχολεία. Εφύ-
τευσαν 37 κυπαρίσσια και ένεβόλισαν έγρια δέν-
δρα. Καλλιεργούν σχολ. κήπον.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Γυμνασίου Πα-
ραμυθιάς φροντί-
ζουν την καθαριότητα του
Σχολείου και της Πόλεως. Έχουν σχολ. φαρ-
μακείο και προσφέρουν τας πρώτας βοηθείας
εις τούς έχοντας ανάγκην. Βοηθούν τούς πτωχούς

ΕΣΝ δημ. Σχολ. Σπαθιάδων Καλαμπάκας
ισοπεδώνουν την αυλήν του σχολείου.
Juniors of Elem. School Spathathes
Kalabaca levelling their playground.

Οι ΕΣΝ του δημ. Σχολ. Άσπρονηρίου
Καστοριάς βοηθούν εις την άνέγερσιν τής
έκκλησίας του χωρίου.
Juniors of Elem. School Aspronerion
Macedonia helping in the reconstruct-
ion.

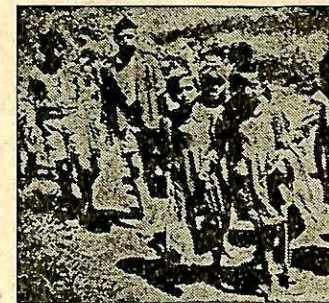

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

κατόικους της πόλεως και τούς συμμαθητάς των
και τούς άδυνάτους εις τας μαθήματα. Εφύτυσαν
δένδρα εις την πύλιν των. Παρακολουθούν δια-
λέψεις. Έστειλαν δέματα βοηθείας εις Σχολεία
της Περιφέρειας. Τά χρήματα από τας Κάλαντας
διαθέτουν προς έπίσκεψιν των Φυλακίων και Νο-
σοκομείων της περιοχής. Ήπισκέπτονται τούς
άσθενείς συμμαθητάς των. Καλλιεργούν άνθη
σε γλάστρας.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του 2ου Δημοτ. Σχο-
λείου Πρεβέζης με τας χρήματα από τας
Κάλαντας αγοράσαν γραφικήν ύλην και είδη όπο-
δήσεως διά τούς πτωχούς συμμαθητάς και βιβλία
διά την σχολικήν βιβλιοθήκην.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Κοντινών Ίωαννίνων φρον-
τί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου, της έκκλη-
σίας και την ιδιάν των. Καλλιεργούν σχολ.
κήπον και άνθη σε γλάστρες. Οργανώνουν εορτάς.
Άσκεινται εις τας Α'. βοηθείας. Βοηθούν τούς
μικρούς και άδυνάτους εις τας μαθήματα μαθητάς.
και τούς γονείς των εις διάφορους εργασίας. Έ-

Ή όμάς ΕΣΝ α' βοηθειών δημ.
Σχολ. Άράντου Ρόδου συνοδεύει
τούς μαθητάς εις έκδρομήν.
The first aid JRC group ready
to render first aid at an excur-
sion.

πισκέπτονται τούς εορτάζοντας και άσθενείς
συμμαθητάς των. Με τας χρήματα από τας Κάλαντας
έβοήθησαν τας πτωχά παιδιά του Σχολείου.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Άγ. Νικολάου Φιλιατών
φροντί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιάν των.
Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέ-
χουν πρώτας βοηθείας εις τούς έχοντας ανάγκην.
Έχουν σχολ. ταμείον. Έβοήθησαν εις την κα-
τεδάξιον του παλαιού διδασκάλου και την ίσο-
πέδωσιν της αυλής του Σχολείου. Βοηθούν τούς
άδυνάτους εις τας μαθήματα μαθητάς. Τά χρή-
ματα από τας Κάλαντας διάδωσαν ύπερ του Σχολ.
ταμείου. Ήπισκέ-
νται τούς άσθενείς συμμαθη-
τάς.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Παλαιοχωρίου Άθαμα-
νίου Άρτης φροντί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και την ιδιάν των.
Καλλιεργούν σχολ. κήπον Βοηθούν τούς μικρούς
μαθητάς.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Μαντζαρίου Άρτης προσέ-
φεραν 150 δκ. άραβοσίτου, 60 δκ. όρσης, 10 δκ.
βέμβρακος, 30 δκ. φασόλια και 15 δκ. εις
άπορον οικογένειαν φυμιατικού του χωρίου.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Άχλαδιάς Φιλιατών φρον-
τί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου
και την ιδιάν των. Έχουν μαθητικό κουρείο.
Ίσοπέδωσαν τόν προαύτιον του Σχολείου

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Λοζιανών Ίωαννίνων φρον-
τί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Βοηθούν
τούς έχοντας ανάγκην. Καλλιεργούν σχολ. κή-
πον. Διατηρούν όρνιθοτροφείον. Άνοιξαν τόν
πρός την πηγήν «Νεροπασάλη» του χωρίου
δρόμον, την οποίαν και έκαθάρισαν.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Άγ. Μάρίνης Παγωνίου φροντί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Ί-
δρυσαν σχολ. μουσειόν. Έτοιμάζουν δέματα διά
τούς στρατιώτας της μεθορίου. Καλλιεργούν
σχολ. κήπον.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Έλευθέρου Παραμυθιάς
καλλιεργούν σχολ. κήπον, εις τόν όποιον εφύτυσαν
50 πεύκα. Έβοήθησαν εις την κατασκευήν της
αμαξίτης όδου. Φροντί-
ζουν την καθαριότητα του
Σχολείου. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν
τας πρώτας βοηθείας εις τούς έχοντας ανάγκην.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Θανάσιων Άρτης φροντί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιάν
των. Παρασκευάζουν τόν πρωτόν ρόφημα. Βοη-

ΕΣΝ δημ. Σχολ. Όρεινών
Ίεραπέτρας παρέχουν πρώτας
βοηθείας.
Juniors of Elem. School O-
rinon, Crete, rendering
firstaid.

θούν τούς άδυνάτους εις τας μαθήματα μαθητάς
έβοήθησαν εις διάφορους έράνους. Ήπιχωμάτω-
σαν την πρό του Σχολείου των διερχομένην δημο-
σίαν όδον Άρτης-Βουρναλείου.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Φιλιατών φροντί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και την ιδιάν των.
Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τας
πρώτας βοηθείας εις τούς έχοντας ανάγκην. Ήπι-
σκέπονται τούς άσθενείς συμμαθητάς. Προσέ-
φεραν γλυκίσματα και φρούτα, εις τούς άσθενείς
του Γεν. Νοσοκομείου της πόλεως. Τό Πάσχα
άπέστειλαν αύτά εις τούς φρουρούς των συνόρων.
Άλληλογραφούν με Έρυθροσταυρίτας άλλων
Σχολείων. Έχουν μαθητικό κουρείο και σχολ.
βιβλιοθήκην. Καλλιεργούν σχολ. κήπον. Έδροχω-
μάτισαν μέρος του Σχολείου και έτοιποθέτησαν
θραυσθέντας ύλοπινάκας.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Άγ. Γίλας Παραμυθιάς φροντί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου
και την ιδιάν των. Βοηθούν τούς άπόρους συμ-
μαθητάς και έπισκέπονται τούς άσθενείς. Βοη-
θούν τούς γέροντας. Μετέφεραν οικοδομήσιμον
ύλιν διά τας άνάγκας του Σχολείου. Εφύτευσ-
αν εις δειμύσιον δρόμον 100 δενδρύλλια έκα-
κιών.

Οι Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχο-
λείου Άνθρακίου Ζαγορίου φρον-
τί-
ζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χω-
ρίου και την ιδιάν των. Έκαίον ρωμάτισαν τας
θύρας και τας παράθυρα του Σχολείου. Εφύτευσ-
αν και περιέφραξαν αμυνδαλιές εις κοινοτικούς
χώρους. Έκαθάρισαν τόν αυλόγυρον της έκκλη-
σίας από τας πέτρας.

ΕΣΝ Δημ. Σχολ. Ίμβρου Σφα-
κίων Κρήτης άσκεινται εις
τάς Α' Βοηθείας.
Juniors of Elem. School Im-
bron Crete practicing in
First Aid.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΗΤΕΡΑ

Μέσα σε χιλιάδες ονόματα της Μάννας το όνομα ξεχωρίζει.

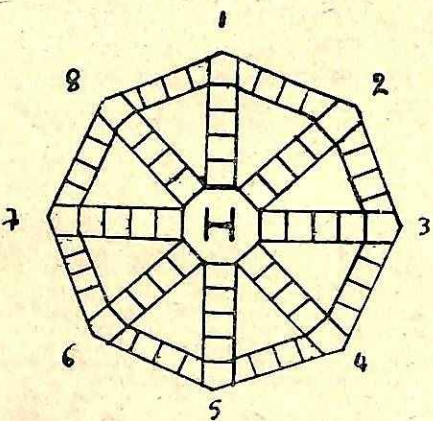
Αυτή μάς έφερε στον κόσμο. Αυτή μάς έμαθε να μιλούμε. Αυτή μέρα και νύχτα αγωνίζεται για μας. Αυτή είναι έτοιμη και να θυσιάσθαι για την ευτυχία μας.

Μόνο όποιος την έχασε καταλαβαίνει τι αξίζει.

Γι' αυτό πρέπει να την αγαπούμε και να την σεβόμαστε.

Οι Μητέρες είναι το στηρίγμα της πολιτείας. Από την ανατροφή, που θα δώσουν στα παιδιά τους εξαρτάται το μέγαλειον ενός λαού.

Πελαγία Καπαρού
Δημοτ. Σχολ. Χρωμοναστηρίου

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΟΚΤΑΓΩΝΟ

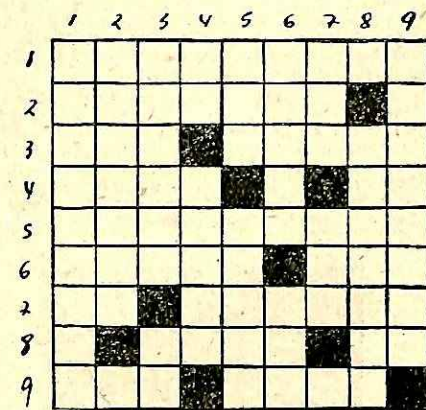
Στο παρακάτω σχέδιό μου να τοποθετηθούν 16 γεωγραφικά ονόματα, που έχουν γω κατωτέρω. 'Η τοποθέτησις των λέξεων θα γίνει ως εξής: 'Οκτώ ονόματα πρὸς τὸ κέντρο ἀρχίζοντας ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ τετραγωνίδιο, πού βρίσκεται κοντὰ στὸν ἀριθμὸ καὶ τελειώνοντας πάντοτε στὸ κεντρικὸ «Η» Δηλαδή τὰ ὀκτὼ αὐτὰ ονόματα θὰ ἔχουν ἀπὸ 6 γράμματα καὶ θὰ λήγουν ὅλα σὲ «Η». Τὰ ἄλλα 8 ονόματα, πού θὰ ἔχουν κι αὐτὰ 6 γράμματα τὰ καθένα θὰ τοποθετηθοῦν στὰ τετραγωνίδια τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀκταγώνου κατὰ τρόπον ὥστε κάθε λέξις νὰ ἔχη γιὰ ἀρχικὸ γράμμα τὸ τελικὸ τῆς προηγούμενης. Καὶ τώρα αἱ ἐπεξεγήσεις:

Πρὸς τὸ κέντρον: 1) 'Ηπειρος. 2) Μεγάλη πόλις τῆς Μ. 'Ασίας. 3) Τὸ Ν.Δ. τμήμα τῆς 'Αραβίας. 4) Μεγάλη Θάλασσα κοντὰ στὶς ἀκτὲς τῆς Κίνας. 5) 'Ελληνικὸς νομός. 6) 'Αρχαιοτάτη πρωτεύουσα τοῦ 'Αυστριακοῦ κράτους. 7) Χωρίζει τὴν Βουλγαρία ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα. 8) 'Ιστορικὴ πόλις τῆς Πελοποννήσου.

Πρὸς τὸ ὀκτάγωνον. 1-2) 'Οροσειρὰ τῆς Δ. Εὐρώπης. 2-3) Μεγαλόπολις τῆς 'Αυστραλίας. 3-4) Βράχος ἐπικίνδυνος γιὰ τὰ πλοῖα. 4-5) Μεγάλη ἐρημικὴ ἔκτασις τῆς γῆς. 5-6) Λιμὴν τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τοῦ Κορινθιακοῦ. 6-7) Μεγάλος λιμὴν τῆς Β.Δ. 'Αφρικῆς. 7-8) Κάτοικος τοῦ νησιοῦ τῆς Δωδεκανήσου 8-1) 'Η ὀνομασία πολλῶν

ὄροσειρῶν στὴν 'Ισπανία καὶ στὴν 'Αμερικὴ ἀρχίζει μὲ τὴ λέξι αὐτή.

ΤΣΑΓΚΑΣ Ι. ΑΡΗΣ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Χωρὶς αὐτὲς σκελετὸς δὲν νοεῖται.
- «Μικροὺς σπιτικὸὺς θεοὺς» τοὺς ἀποκαλεῖ σ' ἓνα του ποίημα ὁ Κ. Καβάφης.
- Τὴν δυνάμιν του ἀπαρτίζουν σωματεῖα τῶν 'Αθηνῶν (ἀρχικά).—Κρητικὴ ἀρχαιοτάτη θεότης, πού μᾶς θυμίζει τὴν Αἴγιναν.
- Σ' αὐτὰ βρίσκονται πολλοὶ 'Ελληνες.—Τὰ ἀρχικά τοῦ ὀνόματος 'Ελληνος ἀκαδημαϊκοῦ καὶ ποιητοῦ, πού πέθανε τὸ 1951.
- Δὲν κλέβουν ἔτσι.
- Τρίτη εἰς τὴν χαρτοπαικτικὴν... ἱεραρχίαν. 'Αριθμητικὸν (ἀντιστροφ.).
- Πληθυντικὸς ἀρθροῦ—Χάνονται μέσα εἰς τὸ συμφέρον, ὅπως τὰ ποτάμια μέσα στὴ θάλασσα, εἶπεν ὁ Λαροσφουκῶ.
- Θανατώνει σιγὰ-σιγὰ. *'Ανθη.
- Σχετικὴ μὲ τοὺς δούλους λατινικὴ λέξις—Νομός τοῦ ὁποῖου σημαντικότεροι ποταμοὶ εἶναι ὁ 'Αχελῶος καὶ ὁ 'Αραχθὸς (ὀνομαστική).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Διωρίσθη τὸ 1945 γενικὸς διοικητὴς τοῦ Καναδά.
- Πλήττει.
- Γιὰ μερικὸς μῆνες μένουν κενά.—Χρησιμοποιεῖται καὶ πρὸς δῆλωσιν προϋποθέσεως.
- Γνωστὸν Κορεατικὸν ὄνομα. 'Η πρωτεύουσα κράτους τῆς Μέσης 'Ανατολῆς.
- Διφυῆ ὄργανα.—Συντελοῦν εἰς τὴν δημιουργίαν νέων ὁργανισμῶν.
- 'Εκτελοῦνται καὶ ἀπὸ χειρουργοὺς (δημοτ.) ἀντιστροφ.—Τρίμηνος εἶναι ἡ διάρκειά του.
- Εἰδικὴ Στρατιωτικὴ 'Υπηρεσία—Τὸ πρῶτον συνθετικὸν τοῦ ὀνόματος πολλῶν ἀγγλοσαξονικῶν πόλεων.
- Εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν εὗρίσκειται ἡ Αἰδηψὸς (ὀνομαστική).
- 'Υπάρχουν σὲ ἐκκλησίες.

ΧΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Μαθ. Γυμνασίου Μεγάρων

Τὸ Μοναστήρι
ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. 'Ελασσόνης

ΑΣΚΗΣΙΣ

Πῶς πρέπει νὰ τεθοῦν οἱ ἀριθμοὶ ἀπὸ τὸ 1-16 διὰ νὰ μᾶς δώσουν ἄθροισμα ὀριζοντίως, καθέτως, καὶ σταυροειδῶς, χωρὶς κανέναν ἐκ τῶν ἀριθμῶν νὰ διπλασιασθῇ.

ΣΙΑΜΠΟΥ ΜΑΡΙΑ
Γυμνάσιον Θηλ. Τριπόλεως

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶναι νῆσος τοῦ Αἰγαίου
ἓνα γράμμα τῆς ἀλλάζω
καὶ μπροστά σου τώρα φίλε
βάραθρο παρουσιάζω.

ΕΥΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Βον Γυμνάσιον Τριπόλεως

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Στὸ βιβλιοπωλεῖο.
Πελάτης. Σᾶς παρακαλῶ μήπως ἔχετε ἓνα βιβλίο μὲ τὸν τίτλο: Σκέψεις ἐπὶ τῆς ὑφίστης σημασίας καὶ σπουδαιότητος τῆς ἀναπτύξεως τῶν φυσικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιστημῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ εὐημερίαν τῶν ἐθνῶν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

Βιβλιοπώλης: Παρακαλῶ μοῦ λέτε μιὰ... περίληψιν τοῦ τίτλου...

ΤΡΙΚΑΛΙΤΟΥ ΧΡΥΣΑΥΓΗ
Μαθήτρια Γυμνασίου Θηβῶν

ΣΚΑΛΑ

- 1) —
- 2) — —
- 3) — — —
- 4) . — — —
- 5) — — — — —
- 6) — — — — —
- 7) — — — — —
- 1) Σύμφωνον
- 2) 'Αντωνυμία.
- 3) 'Ρῆμα.
- 4) Τὸ... τοῦ 1821.
- 5) 'Αρχαῖος λαὸς τῆς 'Ασίας
- 6) Οἱ Χριστιανοὶ εἶναι πάντοτε...
- 7) Ποταμὸς τῆς 'Ελλάδος.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῆς σκάλας σχηματίζουν ὄνομα ποιητοῦ.

ΡΕΝΤΙΦΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Στὸ σχολεῖο:
'Ο δ ᾱ σ κ α λ ο ς: Γιατί Γιάννη, ὁ ἀπὸ στολὸς 'Ανδρέας λέγεται πρωτόκλητος;
'Ο Γ i ᾱ ν ν η ς: σοβαρά!!
Γιατί τελειώνει εἰς ᾱς.

ΔΙΑΚΡΟΥΣΗ ΧΛΟΗ

Μαθήτρια Γυμνασίου Κεραμειῶν
Κεφαλληνίας

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὰ ἀρχικά τῶν ζητούμενων λέξεων, σχηματίζουν τὸ ὄνομα μεγάλου σοφοῦ τῆς ἀρχαιότητος.

- 1) .
- 2) . .
- 3) . . .
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 1) Σύμφωνον
- 2) Εἰδικὸς σύνδεσμος.
- 3) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
- 4) Πρωτεύουσα Εὐρωπαϊκοῦ κράτους.
- 5) Εἶναι ὅλοι οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας.
- 6) Μετοχὴ κινητικοῦ ρήματος.
- 7) Μυθικὸς ἥρωας τῆς ἀρχαιότητος.
- 8) 'Εορτάζεται τὸν Δεκέμβριον

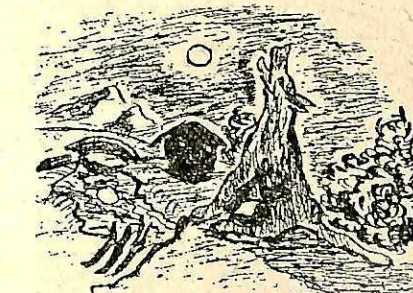
ΚΥΡΙΤΣΗ ΚΑΙΤΗ

Γυμνασιακὸν Παράρ. 'Αλεξανδρείας

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝ

Τ- φ-λ-ε- - τ-γ-θ-τ- - κ-τ-σ-θ- - χ-λ-π-τ-ρ-ν- - ν- -

ΜΑΜΑΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Γυμν. Θηβῶν.

Τὸ τσακάλι
Δ. ΚΑΤΣΩΝΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

'Ο μικρὸς Μίμης φορεῖ γυαλιά, γιατί ἔχει μυωπία. 'Ο δάσκαλος λοιπὸν στὸ μάθημα τῆς φυσικῆς τὸν ρωτᾷ.
Μὲ τί ἀκούς Μίμη;
Μὲ τ' αὐτιά!
Μπράβο. Μὲ τί τρῶς Μίμη;
Μὲ τὸ στόμα.
Μπράβο. Μὲ τί σφραίνεσαι, Μίμη;
Μὲ τὴ μύτη.
Μπράβο Μίμη. Καὶ μὲ τί βλέπεις;
Μὲ τὰ γυαλιά Κυρίε
ΑΣΗΜΙΝΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Τάξ. Γ'. Γυμνάσιον Πρωσοτσάνης

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὰ ἀρχικά ζητούμενων λέξεων σχηματίζουν ὄνομα τραγικοῦ ποιητοῦ τῆς ἀρχαιότητος.

- 1) Πρωτεύουσα εὐρωπαϊκοῦ κράτους.
 - 2) Υἱὸς τοῦ 'Αγαμέμνονος.
 - 3) Πόλις τῆς Μακεδονίας.
 - 4) Μυθικὸς βασιλεὺς τῆς 'Ιθάκης
 - 5) Εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν.
 - 6) 'Αρχαῖος νομοθέτης.
 - 7) Προφῆτης.
 - 8) 'Ο 'Εθνικὸς μᾶς ποιητής.
- ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
Γυμνάσιον Καλαμπάκας

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶμαι ἐν Δωδεκανήσι
κι ἅμα μὲ ἀποφεαλίστης
τοῦ σφυριοῦ τὸν σύντροφόν του
παρευθὺς θὰ σχηματίστης.

ΣΟΦΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Γυμνάσιον Ζακύνθου

ΣΚΑΛΑ

- 1) .
- 2) . .
- 3) . . .
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 9)
- 10)
- 1) 'Αρθρον.
- 2) Αἰτιολογικὸς σύνδεσμος.
- 3) Κυρία πρόθεσις.
- 4) Πόλις τῆς 'Ηπείρου.
- 5) Πατρίς τοῦ Πυθαγόρα.
- 6) Ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου.
- 7) 'Ακρωτήριο τῆς Πελοποννήσου.
- 8) Εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς ἀρχαιότητος.
- 9) Σπουδαῖος μαθηματικὸς τῆς ἀρχαίας 'Ελλάδος.
- 10) Σπουδαῖος γλύπτης τῆς ἀρχαίας 'Ελλάδος.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Ν. ΜΙΧΑΗΛ
Γυμν. Παράρτημα 'Αργαλαστῆς

ΣΚΑΛΑ

- 1) . .
- 2) . . .
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 1) 'Υποθετικόν.
- 2) Εἶναι ἀπαραίτητον.
- 3) Μετοχὴ τοῦ ρέω.
- 4) Τὸν ἐπῆρε τὸ..... τῆς ἡλικίας.
- 5) 'Εκτελεῖ τὸ πλέον δυσάρεστο καθήκον.
- 6) Χώρα τῆς 'Ασίας.
- 7) Ζῶν τῶν βορείων χωρῶν.
- 8) Πόλις τῆς Κρήτης.

ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ.
Μαθ. Γυμνασίου Τροπαίων Γορτυνίας

Τὸ ἀγροτόπιτο
Γ. ΧΑΤΖΗΧΡΟΝΟΓΛΟΥ
Γυμν. Θηβῶν

ΣΚΑΛΑ

Ἄν τ' ἀρχικά τῶν ζητουμένων λέξεων
θὰ βρῆς,
Εὐθὺς σχηματιστὴς ἀρχαίου κράτους
θὰ γενῆς.
1) Συμπλεκτικός σύνδεσμος.
2) Ποταμός Β. Ἠπείρου.
3) Εἷς ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς Ρώμης
4) Μάρκα αὐτοκινήτου.
5) Σύζυγος βασιλέως ἔχοντος σχέσιν με
τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
6) Περσικὸν νόμισμα.
7) Εἶδος κελύφους.
8) Ἐγεννήθη ὁ Μ. Κων/νος

1) ----
2) ----
3) ----
4) ----
5) ----
6) ----
7) ----
8) ----

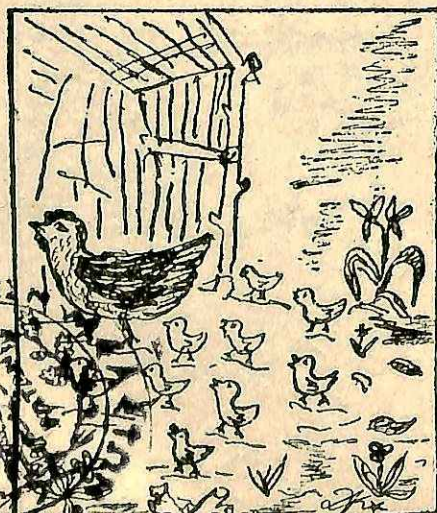
ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Γυμν. Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς

Με τὰ ἀρχικά τῶν ζητουμένων λέξεων
θὰ σχηματίσῃς ἓνα ἀρχαῖον ρητόν.

1) Νῆσος εἰς τὰ Νότια τῆς Ἰταλίας.
2) Εἶναι ὑπὸ τὴν γῆν.
3) Ἐνικήθη γιὰ μία ὥρα στοῦ Βατερλώ
τῆ χώρα.
4) Πόλις τῆς Ὀλλανδίας
5) «Ἐλευθερία ἢ...
6) Λάμπει καὶ θερμαίνει
7) Πόλις τῆς Γαλλίας, Διεθνὲς Κέντρον
χειμερινῆς διαμονῆς
8) Πόλις τοῦ Βελγίου
9) Ἐκάψε τὴν τουρκικὴ νάυαρχίδα.
10) Θεὰ τῆς Ἀρχαιοτήτος
11) Πρωτεύουσα τῆς Ἠπείρου
12) Πόλις τῆς Ὀλλανδίας
13) Κωνσταντῖνος καὶ ...
14) Αἰγύπτιος στρατηγὸς τοῦ 21.
15) Πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας
16) Ἡφαίστειον τῆς Σικελίας
17) Πόλις τῆς Βορείου Ἠπείρου
18) Ἐκεῖ ὕψωσε τὴ σημαία τῆς Ἐπα-
ναστάσεως ὁ Ὑψηλάντης
19) Πόλις εἰς τοὺς Δ. πρόποδας τοῦ Βε-
ζουβίου.
20) τὸ μῆλον τῆς ...
21) Κράτος τῆς μεσογειακῆς Εὐρώπης.

ΕΥΓΕΝΙΑ Κ. ΚΟΥΤΟΥΒΑΛΗ
Γυμν. Παραρτ. Κρανιδίου

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΛΚΟΥΝΗΣ
Γ' Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

ΣΚΑΛΑ

1) ...
2) ...
3) ...
4) ...
5) ...
6) ...
7) ...
8) ...
1) Φωνήεν
2) Θεὸς τῶν Αἰγυπτίων
3) Βλέπε (ἀρχαία)
4) Νῆσος Αἰγαίου (Δοτική).
5) Χωρίζει τὰ κράτη (Αἰτιατική)
6) Πόλις τῆς Γαλλίας
7) Ποταμός Εὐρώπης
8) Ἱστορικὴ νῆσος τῆς Ἑλλάδος. (Αἰτ.).
Τὰ ἀρχικά γράμματα σχηματίζουν
Ἱστορικὸν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.

ΜΙΧ. ΚΡΟΥΣΣΟΣ
Γυμνάσιον Ἀρρ. Ἀργοστολίου

«Τὸ ἀδελφάκι μου»
ΚΑΙΤΗ ΤΣΑΚΑΝΑΚΗ
Γυμν. Θηλ. Τριπόλεως

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝ

Συμπληρώστε τὴν παρακάτω πρότασι
καὶ θὰ διαβάσετε ἓνα περίφημο γνωμικόν,
τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον.
Β--λ-- --μ--ν βρ--δ--ς, --π--τ--λ--
δ--τ--χ-- --ς τ--δ--ξ--ντ--
ΑΘ. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Μαθ. Γυμν. Ἀμυνταίου

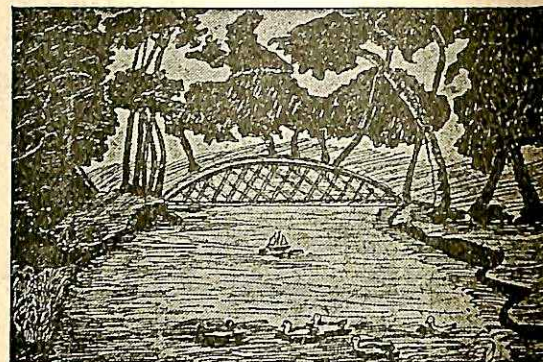
ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ δάσκαλος: Τοτὸ ἂν ἔχῃς στὴν μία τσέ-
πη τοῦ παντελονιοῦ σου 30
δραχμὲς καὶ στὴν ἄλλη 18
πόσα θὰ ἔχῃς;
Τοτὸς: Κύριε θὰ ἔχω σίγουρα ξένο
παντελόνι.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ι. ΜΥΛΩΝΑ
Γυμν. Ν. Ἰωνίας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ποῖος ἀνεκάλυψε τὸν Διαβήτην καὶ
τὸ Τηλεσκόπιον;
Πῶς ὀνομάζετο γνωστὸς τύραννος
τῆς Σάμου;
Ποῖος ἀνεκάλυψε τὸν μαγνήτην;
Ποῖον κράτος ἐχρησιμοποίησε πρῶτο
ἀριθμὸς;
ΣΤΥΡΙΔΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Γυμν. Ἡλιουπόλεως

ΑΘΑΝ. ΛΙΑΚΟΣ
Ἐκκλησ. Οἰκοτροφεῖον Τρικάλων

ΣΚΑΛΑ

1) ...
2) ...
3) ...
4) ...
5) ...
6) ...
7) ...
8) ...
9) ...
10) ...

1) Σύμφωνον
2) Ἀρθρον
3) Πρόθεσις
4) Πόλις, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐγκατεστάθη-
σαν τελικῶς οἱ Φωκαεῖς.
5) Νῆσος τῶν Δωδεκανήσων.
6) Ὅρος τῆς Θεσσαλίας (δοτικ.)
7) Πόλις τῆς Κύπρου (αἰτιατ.)
8) Ὁ νομὸς χωρίζεται εἰς...
9) Λέγεται ἔτσι ἓνα βουνό, ὅταν εἶναι
ἀγονον.
10) Ὅρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Τὰ ἀρχικά τῶν ζητουμένων λέξεων
σχηματίζουν κάτι πολὺ συνηθισμένο εἰς
τὰ περιοδικά.

ΚΟΝΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Γυμνάσιον Ζωγράφου

ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΙΦΟΣ

Νῆσος εἶμαι Ἑλληνική,
καὶ στὴν ἑκτάσι μικρὴ,
μὰ σὲ ὅλους ξακουστή.
Σὰν με ἀποκεφαλίσῃς
Θεὰ τῆς ἀρχαιότητος
ἐμπρὸς θὰ συναντήσῃς.

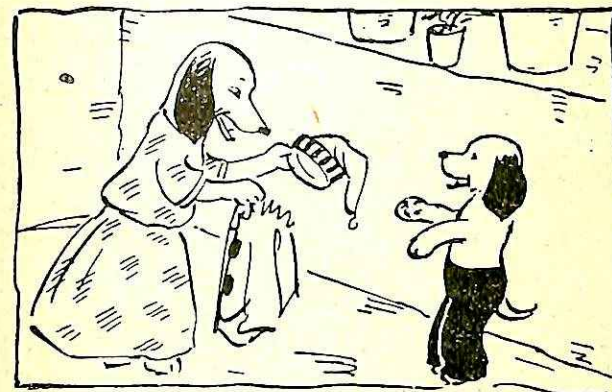
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ
Γυμνάσιον Ἀμφιλοχίας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Ποῖος ἀπὸ τοὺς γιγίους τοῦ Ἀδάμ
ἦτο ὁ πρωτότοκος.
2) Ποῖο ἔργο τοῦ Γκαίτε θεωρεῖται
ὡς τὸ ἀριστουργημα τοῦ
3) Ἐπιπλέει κανεὶς εὐκολώτερα στὸ
γλυκὸ ἢ στὸ ἀλμυρὸ νερό.
4) Πῶς κατώρθωσε ὁ Διογένης νὰ
ἀποφύγῃ τὴν ὑποταγὴ στοὺς Ρωμαίους.
ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
Γυμνάσιον Γλυφάδας

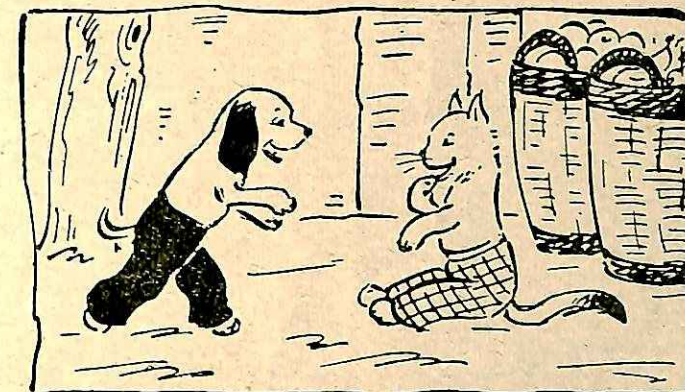
Ὁ Μπουμπούλης Καρνάβαλος

Στίχοι, σκίτσα Ἀντ. Χ.

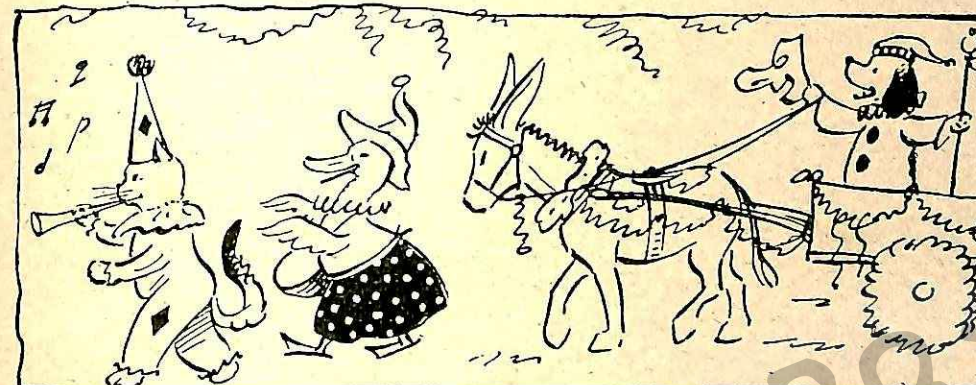

—Νά, Μπουμπούλη, τί σοῦ πῆρα
δῶ ἀπὸ κάποιο μαγαζί.
Βάλτα, μὰ μὴ βγῆς μονάχος.
Ἄ, θάρθῶ κ' ἐγὼ μαζί.

Μὰ ὁ Μπουμπούλης μοναχὸς του
θέλει ὁ τρελλὸς νὰ βγῇ,
γιὰ νὰ νιώσῃ Καρνάβαλι.
καὶ μεμιας, χωρὶς ν' ἀργῇ.

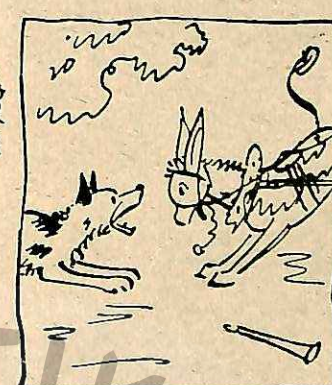

ἀφοῦ σκέφτηκε καμπόσο,
τρέχει τώρα στὸ Φιφάκη,
ποῦχει ἀφέντη ὀπωροπώλη
μὲ ὠραῖο καρροτσάκι,

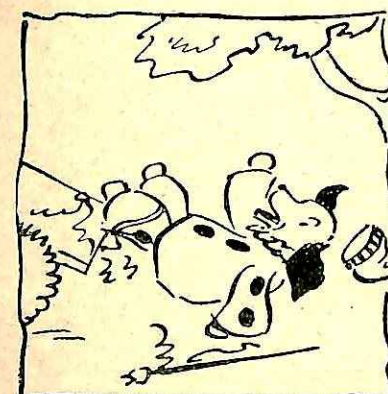

καὶ τοῦ λέει τὸ σχέδιό του.
Ὁ Φιφάκης συμφωνᾷ
καὶ τὴν Κυριακὴ στὶς δέκα
νά, τὸ γλέντι ἀρχινᾷ.

Ὁ Φιφάκης με τρουμπέτα,
ἢ Λουλοῦ με τουμπελέκι,
καὶ Καρνάβαλος στ' ἀμάξι
ὄρθιος ὁ Μπουμπούλης στέκει!

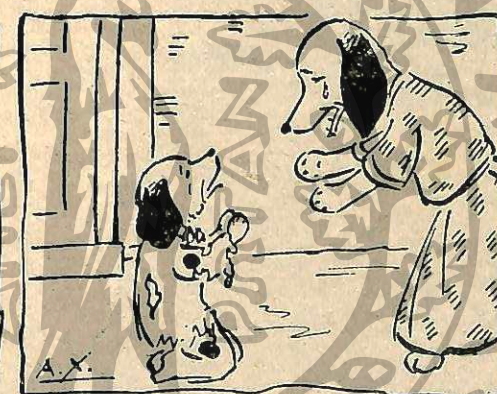
Μὰ ἓνας ἄγριος ξάφνου σκύλος
ρίχνεται στὸ γαϊδουράκι,
ποῦ τρομάζοντας ἀρχίζει
νὰ κλωτσᾷ τὸ καρροτσάκι.

Κι ἀπὸ τίς πολλὲς κλωτσιεῖς του
τὸ καρρότσι τώρα γέρνει
δῶθε—κεῖθε σὰν καράβι,
κι ὁ Μπουμπούλης τούμπα παίρνει.

Μπλέκεται ὁμως στὰ στολίδια,
κ' ἔτσι σέρνεται δεμένος
σὰν τὸν Ἑκτορα στὸ ἄρμα
ὁ σκυλάκος ὁ καύμενος...

Τέλος γλύτωσε. Ἡ μαμά του
δὲν κρατᾷ τὰ δάκρυά της.
Κι ὁ Μπουμπούλης πιά δὲ φεύγει
οὔτε βῆμα ἀπὸ κοντά της.

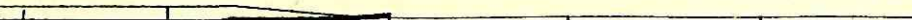
// N A N I //

Στίχοι·
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Μουσική·
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΩ.

Μέτρια.

μετρία.

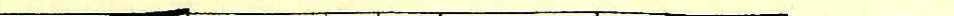
Ná - νι, τὸ παι - δά - κι νά - νι, στὰ μα -
Γέρ - νουν κά - τω ᾠ - πτή σε - λή - νη ν' ἄ - πο -

τά-κια ὅ-πνος φτά - νει κι' ἡ κα - τά-λευ-κη σε-λή -
-κοι-μη-δοῦν οἱ κρί - νοι καὶ κου-ράστη-καν τ' ἄη-δό -

 - νη στὴ λευ. κή του πέ_φτει κλί - νη. *pp* Να - νι,

 - νια νὰ ὀρη. νοῦ. νε μέσ' τὰ κλώ - νια. Να - νι

ΠΙΧ. ΦΡΕΣΑΙ. τὸ παι.δά.κι νά - νι, στὰ μα.τά.κι αὐ.τοῦ πνο.σφ.τά - νει. D.C.
 τὰ που.λιὰ κι' οἱ κρι - νοι κα.τ' ὅ.τ' ἡ λευ.κή σε. λή - νη.

Νάνι τὸ παιδάκι, νάνι,
στὰ ματάκια ὁ ὕπνος φτάνει
κι ἡ κατάλευκη σελήνη
στὴ λευκὴ του πέφτει κλίνη.
Νάνι τὸ παιδάκι, νάνι,
στὰ ματάκια ὁ ὕπνος φτάνει.

Γέρνουν κάτω ἀπ' τὴ σελήνη
ν' ἀποκοιμηθοῦν οἱ κρίνοι
κι ἔχουν πάψει πιά τ' ἀηδόνια
τὸ κελάδημα στὰ κλώνια.
Γέρνουν καὶ κοιμοῦνται οἱ κρίνοι
κάτω ἀπ' τὴ λευκὴ σελήνη.

Νάνι τὸ παιδάκι, νάνι,
στὰ ματάκια ὁ ὕπνος φτάνει.
Στὸ χιονάτο τοῦ σεῦντόνι
φῶς λευκὸ ἢ σελήνη ἀπλώνει.
Νάνι τὰ πουλιά κι οἱ κρίνοι,
τὰ ματάκια ὁ ὕπνος κλείνει.

Ἀπὸ τὴν συλλογὴν
παιδικῶν ποιημάτων «ARMONIA»